

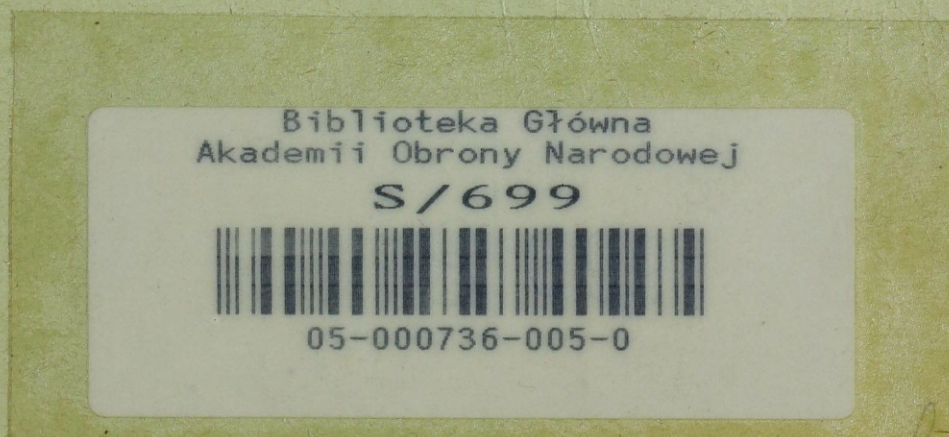

LOGISTYKA NA SZCZEBLU DYWIZJI
I DOWÓDZTWA WSPARCIA

DIVISION LOGISTICS AND THE SUPPORT COMMAND
FM 54-2

Streszczenie

płk dypl. Jerzy LEWANDOWSKI

MINISTERSTWO SIŁ LĄDOWYCH STANÓW ZJEDNOCZONYCH

12810

LOGISTYKA NA SZCZEBLU DYWIZJI
I DOWÓDZTWA WSPARCIA

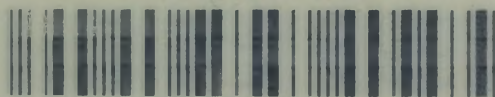
DIVISION LOGISTICS AND THE SUPPORT COMMAND
FM 54-2

Streszczenie

plk dypl. Jerzy LEWANDOWSKI

Biblioteka Główna
Akademii Obrony Narodowej
S/699

05-000736-005-0

MINISTERSTWO SIŁ LĄDOWYCH STANÓW ZJEDNOCZONYCH

12810

Rozdział I. - Uwagi ogólne.

1.0. c. 1.

Regulamin ten ustala zasady doktrynalne i zasady

wsparcia logistycznego na szczeblu dywizyjnym

zasady działania dywizyjnego dowództwa

jest do użytku dowódców dywizji i ich

cia i jego sztabu, jak i innych dowódców i oficerów sztabu,

LOGISTYKA NA SZCZEBLU DYWIZJI I DOWODZTWO WSPARCIA

na jej szczeblu z wsparciem logistycznym na szczeblu dywizyjnym

2. Zakres.

Division Logistics and the Support Command

a/ Regulamin ten określa działalność wszystkich dywizyj-

nych jednostek wsparcia logistycznego i ich dowódców

wsparcia. Ustala również zasady kontroli, organizacji, mo-

żliwości działań, zasady proceduralne oraz techniki wykorzy-

stania dowództwa/Streszczenie/ pierającego dywizje powietrzno-

desantowe, pancerne, piechoty i zmechanizowane.

b/ Wsparcie logistyczne na szczeblu dywizyjnym, za które od-

powiada dowództwo wsparcia obejmuje:

zaopatrywanie - supply

transport - transport

remonty polowe - field maintenance

służbę zdrowia - medical service

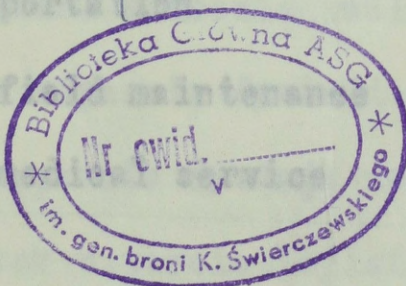
inne służby.

c/ Materiały zawarte w tym regulaminie stosuje się do

Ministerstwo Sił Lądowych Stanów Zjednoczonych

wszystkich rodzajach wojny.

d/ Choć w regulaminie tym mówi się o kompaniach

Rozdział I. - Uwagi ogólne.

1. C e l .

Regulamin ten ustala zasady doktrynalne i daje wytyczne wsparcia logistycznego na szczeblu dywizji. Ustanawia również zasady działania dywizyjnego dowództwa wsparcia. Przeznaczony jest do użytku dowódców dywizji i ich sztabów, dowódcy wsparcia i jego sztabu, jak i innych dowódców i oficerów sztabu, mających związek z wsparciem logistycznym na szczeblu dywizji.

2. Z a k r e s .

a/ Regulamin ten określa działalność wszystkich dywizyjnych jednostek wsparcia logistycznego jak i samego dowództwa wsparcia. Ustala również zasady kontroli, organizacji, możliwości działań, zasady proceduralne oraz technikę wykorzystania dowództwa wsparcia, wspierającego dywizje powietrznodesantowe, pancerne, piechoty i zmechanizowane.

b/ Wsparcie logistyczne na szczeblu dywizji, za które odpowiada dowództwo wsparcia obejmuje: zaopatrywanie - supply, transport - transportation, remonty polowe - field maintenance.

służbę zdrowia - medical service i inne służby.

c/ Materiały zawarte w tym regulaminie stosuje się do logistycznego wsparcia operacji we wszystkich warunkach i wszystkich rodzajach wojny.

d/ Choć w regulaminie tym mówi się o kompaniach czy

batalionach bojowych - combat batallions - wszelkie uwagi odnoszą się również do pancernych jednostek rozpoznawczych, jak i jednostek innego rodzaju.

3. Rozważania podstawowe.

a/ Dowództwo wsparcia dywizji jest jednym z zasadniczych dowództw podległych dowództwu dywizji. Dowództwo wsparcia jest na tym samym szczeblu co dowództwa brygad i dowództwo artylerii dywizyjnej. Dowództwo wsparcia jest organizowane w tym celu, by zapewnić wsparcie logistyczne dla dywizji.

b/ Dowództwo wsparcia dla każdej dywizji jest tak organizowane, by było w stanie wesprzeć pod względem logistycznym odpowiednią ilość i rodzaje batalionów bojowych wchodzących w skład danej dywizji. Skład dowództwa wsparcia różni się ilością i jakością elementów przeznaczonych do zaopatrywania, transportu i jednostek remontowo-naprawczych i jest dostosowane do rodzaju dywizji jaką ma wspierać. Zasadnicze zmiany w ilości czy w rodzaju batalionów wchodzących w skład danej dywizji, mogą pociągnąć za sobą konieczność dokonania zmian, odnośnie możliwości wsparcia logistycznego w dowództwie wsparcia dywizji.

c/ Dowództwo wsparcia dywizji może również zapewniać przydział jednostek wsparcia logistycznego do poszczególnych brygad, celem umożliwienia tymże brygadam działań samodzielnych prowadzonych w ograniczonym zakresie i czasie. Gdy dowództwo wsparcia rozdzieli swe siły, zaistnieje potrzeba przydzielenia dodatkowych jednostek wsparcia logistycznego

ze szczebla korpusu lub armii, by wzmocnić pozostałe siły dowództwa wsparcia logistycznego dywizji.

d/ Dowódca wsparcia logistycznego jest odpowiedzialny za całokształt operacji logistycznych na korzyść danej dywizji.

Jest on odpowiedzialny przed dowódcą dywizji, za opracowanie i realizację dywizyjnych planów logistycznych. Dowódca wspar-

cia logistycznego posiada normalne uprawnienia dowódcze nad wszystkimi jednostkami wchodzącymi w skład jego dowództwa,

z wyjątkiem kompanii administracyjnej. Dowódca wsparcia logistycznego odpowiada za kontrolę taktyczną nad kompanią administracyjną, ale nie odpowiada za jej działania. Za

sprawne funkcjonowanie i działanie kompanii administracyjnej odpowiada szef wydziału personalnego dywizji /G-1/.

e/ Brygady wchodzące w skład poszczególnych dywizji są jednostkami taktycznymi i z zasady nie tworzą normalnego ognia w łańcuchu wsparcia logistycznego. Pomimo to dowódcy

brygad dowodzą przydzielonymi jednostkami wsparcia logistycznego i kierują wsparciem logistycznym swoich brygad,

by zapewnić im odpowiednie wsparcie logistyczne w czasie

przebiegu działań bojowych. Gdy zajdzie potrzeba, dowódcy

brygad wysuwają swe żądania pod adresem ilości i jakości potrzebnych jednostek wsparcia logistycznego do dywizji.

Dywizja przydziela odpowiednie ilości i środki wsparcia logistycznego do brygad, by zapewnić im możliwości prowadzenia samodzielnych czy częściowo samodzielnych działań bojowych.

f/ Bataliony wchodzące w skład dywizji posiadają ograniczone elementy logistyczne i normalnie otrzymują bezpośrednie wsparcie logistyczne od dowództwa wsparcia logistycznego dywizji.

Rozdział II. Logistyka na szczeblu dywizji.

Część 1. - Uwagi ogólne.

4. Odpowiedzialność dowódców w zakresie logistyki.

a/ Każdy dowódca jest odpowiedzialny za wsparcie logistyczne tak swoich jednostek organicznych jak i jednostek przydzielonych. Musi on znać i oceniać sytuację logistyczną swego związku w każdej chwili.

b/ Każdy dowódca określa swe koncepcje i ogłasza decyzje podległemu personelowi logistycznemu, by zapewnić skoordynowany i wystarczający wysiłek logistyczny do wsparcia prowadzonych przez niego działań.

c/ Dowódca planuje i realizuje wsparcie logistyczne swych działań z tą samą troską i uwagą, z jaką planuje i realizuje swe działania taktyczne.

d/ Jednostki logistyczne i linie komunikacyjne są wrażliwe na działalność nieprzyjaciela i wymagają ochrony.

e/ Za ekonomiczne wykorzystanie i przechowywanie zasobów materiałowych odpowiada każdy dowódca. Poucza on swoich podwładnych, by ekonomika zaopatrzenia była praktykowana przez wszystkich żołnierzy wchodzących w skład jego związku.

f/ Wszyscy dowódcy są odpowiedzialni za stałe informowanie wspierających jednostek logistycznych o ilości, jakości

i rodzajach materiałów, jakie jednostki te będą musiały dostarczyć. Ponadto muszą być one poinformowane o wyznaczonych miejscach składowania, planach taktycznych i oczekiwanych zmianach odnośnie sił dywizji.

5. Oficerowie sztabu do spraw logistyki /G4/S4/.

a/ Do udzielania pomocy dla dowódcy i załatwiania wszelkich spraw logistycznych jest przeznaczony pomocnik szefa sztabu do spraw logistyki G4 na szczeblu dywizji i S4 na szczeblu brygady, artylerii dywizyjnej, w dowództwie wsparcia i na szczeblu każdego batalionu. Oficer do spraw logistycznych jest odpowiedzialny przed swoim dowódcą, za wprowadzenie w życie polityki logistycznej, planowanie, koordynację spraw logistycznych w sztabie i za nadzór nad całokształtem wysiłku logistycznego.

6. Operacje logistyczne w wojnie chemicznej, biologicznej i jądrowej.

a/ Planowanie logistyczne. - W czasie wojny chemicznej, biologicznej i jądrowej warunki, jakie zaistnieją, będą zmuszały, by zwrócić specjalną uwagę na:

- odpowiednie planowanie zastępczych metod zaopatrzenia, ewakuacji medycznej i wsparcia odpowiednimi rodzajami służb,
- osiągnięcie równowagi między koniecznością wzmożenia ruchu i przerzutów materiałowych związanych z zasadą rozpraszania jednostek, a możliwością wykonania zadań logistycznych,

- kontynuowanie wsparcia logistycznego, jeżeli wsparcie to zostało zmniejszone przez zniszczenie jednostek wsparcia logistycznego,
- zaistnienie konieczności wzrostu dowozów materiałów zasadniczych,
- odpowiednie planowanie wzmacniania możliwości logistycznych, przez przydzielenie dodatkowych jednostek, takich jak jednostek do odkażania, jednostek inżynieryjnych i jednostek lotniczych,
- zapewnienie szybkiego wzmocnienia czy usprawnienia ruchu jednostek medycznych, udzielania na czas pomocy medycznej i przeprowadzania ewakuacji dużej ilości pacjentów,
- zapewnienie kontroli ruchu, by zapewnić przyspieszenie przewozów i zapobiec wszelkiego rodzaju zakłóceniom dowozu materiałów,
- planowanie szybkiej naprawy zasadniczych dróg po ich uszkodzeniu.

b/ Jednostki i urządzenia logistyczne. - Główną zasadą rządzącą rozmieszczeniem jednostek logistycznych jak i ich urządzeń, jest konieczność wykonania powierzonych im zadań. Pod uwagę bierze się również możliwości zastosowania przez nieprzyjaciela broni chemicznej, biologicznej i jądrowej. W związku z działalnością przeciwnika, bierze się również pod uwagę konieczność rozpraszania jednostek i konieczność częstej zmiany miejsc postoju. Skala rozpraszania i częstotliwość zmian miejsc postoju zależy bezpośrednio od możli-

wości przeciwnika, ustalenia miejsc postoju jednostek logistycznych i promienia zniszczeń oczekiwanych od największych taktycznych głowic jądrowych, chemicznych i biologicznych, w porównaniu z koniecznością wykonania zadania przez dane jednostki oraz stopnia ponoszonego ryzyka, jakie może zaakceptować dowódca. Częstotliwość zmian miejsc postoju i działalności jednostek logistycznych zależy również od wymogów obrony przeciwko oddziałom dywersyjnym i partyzanckim nieprzyjaciela. Bierze się również pod uwagę rozmieszczenie urządzeń logistycznych jak i ich zależność od innych potencjalnych celów jądrowych. Umieszczanie jednostek wsparcia logistycznego blisko jednostek taktycznych, zapewnia większe bezpieczeństwo naziemne, lecz jednocześnie może stworzyć atrakcyjny cel jądrowy.

Rozmieszczenie
1/ Rozpraszanie - rozmieszczanie jednostek logistycznych -

Rozmieszczenie jednostek logistycznych i urządzeń logistycznych może być takie same w warunkach jądrowych jak i konwencjonalnych. W idealnym wypadku, jednostki logistyczne i urządzenia logistyczne powinny być rozmieszczone w całym obszarze, by uniknąć zniszczenia więcej niż jednego urządzenia czy jednostki logistycznej jednym uderzeniem jądrowym.

2/ Możliwości obrony. - Jednostkom i urządzeniom logistycznym należy zapewnić maksimum obronności, by wsparcie logistyczne jednostek odbywało się bez zakłóceń. Cały personel służb trwa w gotowości bojowej w czasie działań i

zaopatrzone jest w broń indywidualną. Chociaż elementy służb znajdujące się w obszarze wsparcia dywizji,^{x/} mogą być szeroko rozprzestrzeniane, każda jednostka jest przygotowana do zapewnienia swej własnej obrony i musi stale działać nawet w warunkach nieprzychylnych. Obronne zabiegi bierne, takie jak: rozproszenie jednostek, szybki ruch, maskowanie, osłony i ochrony wykorzystuje się do maksimum, by jak najbardziej ograniczyć możliwości wykrycia jednostek logistycznych przez nieprzyjaciela i by zmniejszyć efektywność uderzeń broni jądrowej, chemicznej i biologicznej. Częste zmiany miejsc postoju są najlepszym obronnym zabiegiem biernym, ale pociągają za sobą zmniejszanie wydajności wsparcia logistycznego przeprowadzanych operacji. Każda jednostka logistyczna posiada zarządzenia stałe /SOP/, które określają zasady stosowania biernych zabiegów obronnych.

c/ Procedura dzisłań. - By zapewnić ciągłość dowodzenia, zarządzenia stałe jednostek logistycznych jak i odpowiednie rozkazy, ustalają zastępcze urządzenia wsparcia logistycznego, dla każdego głównego elementu wsparcia logistycznego. Za zmianę miejsc postoju odpowiadają jednostki logistyczne. Są one w stanie w krótkim czasie po otrzymaniu rozkazu, dokonać przemarzu. Stan takiej gotowości wymaga maksymalnego składowania wyposażenia i materiałów, nie będących w użyciu.

x/ division support area - obszar wsparcia dywizji, dawniej administrative area - rejon administracyjny dywizji.

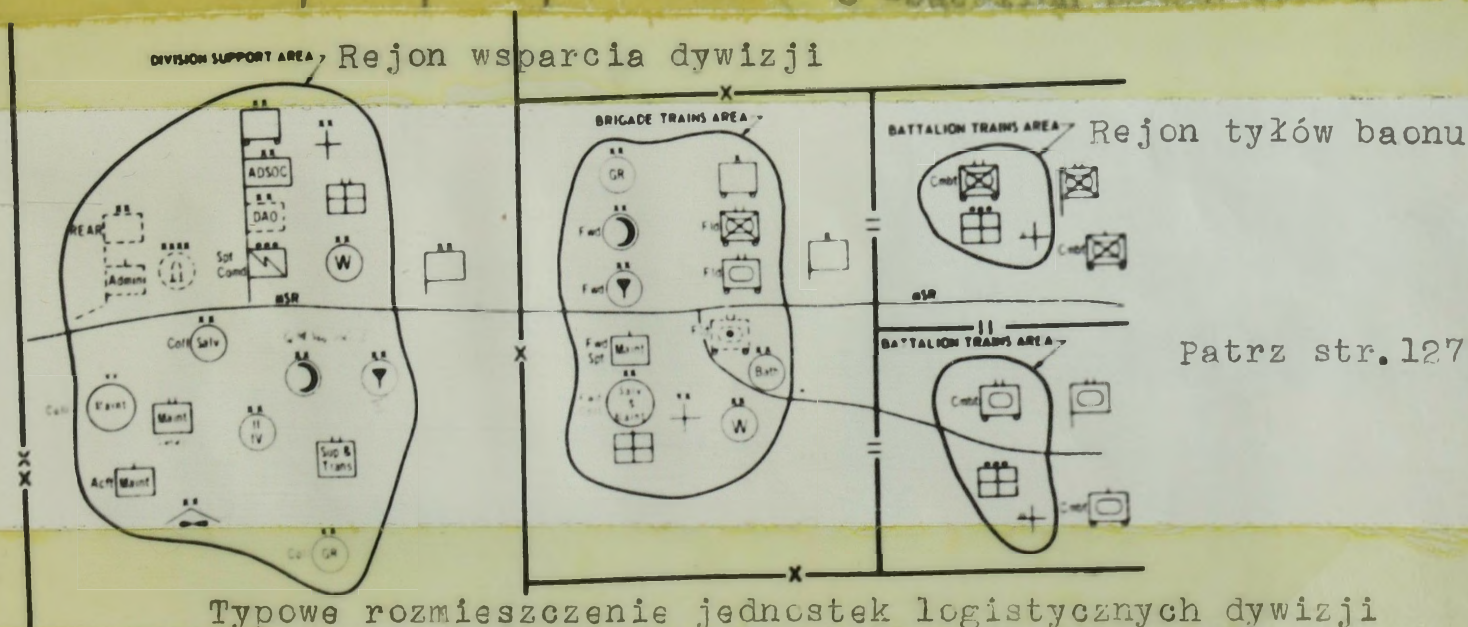
na pojazdach mechanicznych, jak i opracowania szczegółowych planów szybkiego zwijania się jednostek.

7. Organizacja elementów logistycznych do działań bojowych.

a/ Skład i wykorzystanie elementów logistycznych na szczeblu dywizji, zależne jest od: zadania, sytuacji taktycznej, ogólnej sytuacji wsparcia administracyjnego i od czynników czasu i przestrzeni.

b/ Organiczne, przydzielone czy wspierające jednostki logistyczne organizuje się w zgrupowania, które mogą zapewnić:
dowóz zaopatrzenia, udzielać pomocy medycznej, dokonywać
napraw i remontów i zapewniać transport administracyjny,
dla jednostek wchodzących w skład dywizji.

c/ Głównymi zgrupowaniami logistycznymi w dywizji są:
 dowództwo wsparcia; jednostki tyłowe brygad - brigade trains + tyły batalionów - battalions trains i tyły kompanii - company trains. Typowe wykorzystanie elementów wsparcia logistycznego przedstawia rysunek 1. Tyły batalionowe i kompanijne dzieli się na rzut bojowy - combat trains i rzut polowy - field trains.

Typowe rozmieszczenie jednostek logistycznych dywizji

1 - Rzut bojowy składa się z: pojazdów przewożących zaopatrzenie, pojazdów służb medycznych, wozów remontowych, osobowych i do przewozu wyposażenia. Są to wszystkie pojazdy potrzebne do natychmiastowego wsparcia logistycznego batalionów i kompanii w działaniach bojowych.

6 Rzut polowy składa się z: pojazdów administracyjnych, zaopatrywania, służby zdrowia, wozów remontowych i innych pojazdów, które nie są natychmiast potrzebne do wsparcia w czasie działań bojowych.

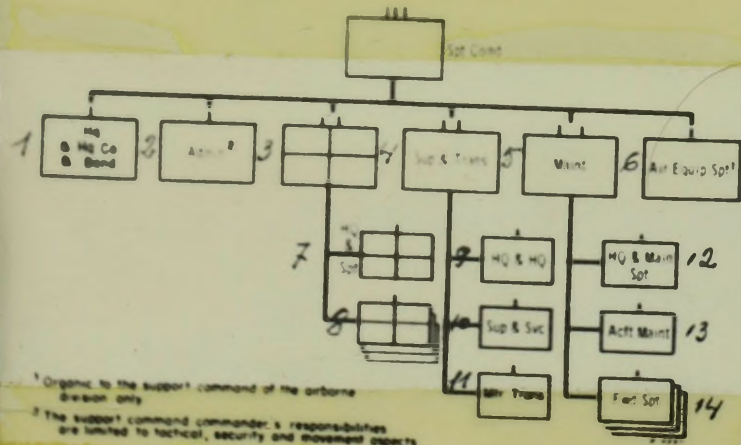
Część 2. - Dowództwo wsparcia dywizji.

8. Zadanie.

Dowództwo wsparcia dywizji zapewnia wsparcie logistyczne na szczeblu dywizji dla wszystkich organicznych i przydzielonych jednostek do dywizji.

9. Organizacja.

Organizację dowództwa wsparcia przedstawia rysunek 2.

- 1 -dowództwo, kompania dowodzenia orkiestra
- 2 -kompania administracyjna
- 3 -bagn medyczny
- 4 -kompania zaopatrywania i transportu
- 5 -batalion remontowo-naprawczy
- 6 -Lotnicza kompania remontowo-naprawcza
- 7 -dowództwo i kompania wsparcia batalionu medycznego
- 8 -trzy kompanie medyczne
- 9 -dowództwo i kompania dowodzenia batalionu zaopatrywania i transportu
- 10 -kompania zaopatrywania
- 11 -kompania transportowa

12-dowództwo i główna kompania wsparcia remontowo-naprawczego

13-lotnicza kompania remontowo-naprawcza

14-trzy wysunięte kompanie remontowo-naprawcze

10. Możliwości dowództwa wsparcia.

Dowództwo wsparcia zapewnia:

a/ Składowanie i rozdział ^{zaopatrzenie} zaopatrywania klasy I, II, III, i IV i kontroluje zaopatrzenie klasy V^{x/}. W dywizji powietrzno-desantowej dowództwo wsparcia zapewnia składowanie i rozdział ograniczonych ilości zaopatrzenia klasy V.

b/ Wsparcie medyczne na szczeblu dywizji, które obejmuje ewakuację pacjentów, leczenie, zaopatrzenie w środki medyczne i t.p.

~~b/ Wsparcie medyczne na szczeblu dywizji, które obejmuje ewakuację pacjentów, leczenie, zaopatrzenie w środki medyczne i t.p.~~

x/ Obecnie w wojskach Stanów Zjednoczonych obowiązuje nowy podział środków zaopatrzenia materiałowo-technicznego. Podział ten uwzględnia 10 klas zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

Klasa I - żywność,

" II - umundurowanie, wyposażenie indywidualne, zestawy narzędzi i sprzęt wyposażenia indywidualnego,

" III - materiały olejne, smary, oleje, płyny do chłodzenia, płyny przeciwmroźne,

" IV - materiały budowlane ogólnego użytku, do budowy umocnień i t.p.

" V - amunicja wszystkich rodzajów broni, a więc i amunicja chemiczna, biologiczna, jądrowa i specjalna /zapalające i do zadymiania/; miny wszystkich typów i rodzajów, zapalniki, detonatory, materiały wybuchowe, pociski raketowe i t.p.

- c/ Remonty III stopnia,
- d/ Ograniczone możliwości przewozu rezerwy zaopatrzenia dywizyjnego potrzebnego do samodzielnych czy częściowo samodzielnych zadań, wykonywanych przez dywizję,
- e/ Urządzenia kąpielowe dla dywizji,
- f/ Porady dla dowódców dywizji czy sztabu dywizji, w sprawach kwatermistrzowskich, służby uzbrojenia i remontu, operacyjnej, nie tylko dla specjalnych zadań, ale i w innych związkach, znajdujących się w danych rejonach,
- g/ Służbę rejestracji grobów dla dywizji.
- h/ Dostarczanie środków transportu powietrznego i wsparcie remontowo-naprawcze dla dywizji desantowo-powietrznej.

11. Działalność dowództwa wsparcia.

- a/ Dowództwo wsparcia dywizji zapewnia wsparcie logistyczne na zasadzie zaopatrywania danego obszaru, zapewniając wsparcie materiałowo-techniczne dla wykonania jakiegos zadania, czy też wsparcia materiałowo-technicznego poszczególnych oddziałów i jednostek.

Klasa VI - przedmioty osobistego użytku,

" VII - czołgi, transportery opancerzone, ciągniki, samochody i t.p.,

" VIII - sprzęt medyczny i zasoby medyczne,

" IX - części zapasowe,

" X - sprzęt i urządzenia przeznaczone dla ludności cywilnej przekazywane w ramach pomocy.

regulowanie i zapewnienie wsparcia logistycznego dla dywizji.

1/ Wsparcie materiałowo-techniczne obszaru, zapewnia się Stanowisko dowódcy dowództwa wsparcia i jego centrum przy pomocy jednostek administracyjnych, które to jednostki wsparcia administracyjnego rozmieszczone są zwykle w rejonie zapewniają wsparcie materiałowe dla wszystkich związków wsparcia dywizji. W szybko zmieniających się sytuacjach i znajdujących się w danym rejonie geograficznym.

2/ Wsparcie materiałowo-techniczne związków do wykonania jakiegos zadania, zapewnia się przy pomocy jednostek administracyjnych, ale tylko dla specjalnych rodzajów służb znajdujących się w danych związkach czy w danych rejonach geograficznych.

Komenda III. - Jednostki tyłowe brygad.

3/ Wsparcie oddziałów zgrup i jednostek zapewnia się przy pomocy jednostki administracyjnej, której pod względem zaopatrzenia są przydzielone dane jednostki czy oddziały.

Jednostki tyłowe brygad zapewniają wsparcie logistyczne dla wszystkich jednostek wchodzących organicznie w skład

b/ Normalnie dywizyjne elementy dowództwa wsparcia zapewniają wsparcie materiałowo-techniczne dla jednostek i wsparcia dywizyjnego działają jako część tyłów brygad i rejonu z tym, że w zasadzie koncentrują się na wsparciu zapewniają wsparcie logistyczne dla innych jednostek czy jednostek. Dowództwo wsparcia dywizji dostarcza każdej jednostce elementów działających w obszarach działania brygad, bądź brygadzie zaopatrzenia, przydziela odpowiednie służby oraz w ich pobliżu.

zapewnia elementy służby medycznej i warsztatowo-napraw-

18. Organizacja.

czej dostosowane do potrzeb brygady.

Jednostki tyłowe brygad składają się z elementów sekcji

c/ Rejon wsparcia dywizji - division support area - kwatermistrzowskiej brygady - 34 sekcji rejonu polowego jest zskłada się na tyłach wojsk dywizji by zapewnić wsparcie jednostek przydzielonych czy wspierających brygadę i elementów logistyczne dla jednostek działających w brygadowych obszarach dywizyjnego dowództwa wsparcia przydzielonych bądź działających na korzyść brygady. Zgrupani w skład jednostek

d/ Dowództwo wsparcia może zorganizować centrum wsparcia administracyjnego - ABSOC - administrative support operation center - którego zadaniem jest koordynowanie,

regulowanie i zapewnienia wsparcia logistycznego dla dywizji. Stanowisko dowodzenia dowództwa wsparcia i jego centrum wsparcia administracyjnego rozmieszcza się zwykle w rejonie wsparcia dywizji. W szybko zmieniających się sytuacjach i w działaniach na dużą odległość, elementy dowództwa wsparcia i jego centrum wsparcia administracyjnego mogą być wysunięte wprzód i znajdować się przed rejonem wsparcia dywizji. Elementy te wysuwają się do przodu, by zapewnić ciągłość wsparcia logistycznego dla walczących jednostek.

Rozdział III. - Jednostki tylowe brygad.

12. Zadanie.

Jednostki tylowe brygad zapewniają wsparcie logistyczne dla wszystkich jednostek wchodzących organicznie w skład brygad jak i jednostek przydzielonych. Ponadto jednostki wsparcia dywizyjnego działają jako część tyłów brygad i zapewniają wsparcie logistyczne dla innych jednostek czy elementów działających w obszarach działania brygad, bądź w ich pobliżu.

13. Organizacja.

Jednostki tylowe brygad składają się z: elementów sekcji kwatermistrzowskiej brygady - 54 section, rzutu polowego jednostek przydzielonych czy wspierających brygadę i elementów dywizyjnego dowództwa wsparcia przydzielonych bądź działających na korzyść brygady. Czasami w skład jednostek tyłowych brygad wchodzi: inne dowództwa, dowództwa wsparcia i elementy wsparcia logistycznego jednostek bojowych, dzia-

zających w pobliżu brygady. Skład jednostek tyłowych brygad różni się w zależności od taktycznej sytuacji jednostek i ich zadań pod adresem zaopatrzenia. Rejonem wsparcia brygady - brigade trains area - nazywa się rejon geograficzny zajmowany przez jednostki tyłowe brygad.

- wszystkie klasy zaopatrzenia włącznie z zapasami wody,
- dywizyjny batalion medyczno-sanitarny, a przede wszystkim kompania segregacji, kompania przewozu rannych i lotnicza kompania przewozu rannych,
- jednostki służby ewakuacyjnej zmniejszonego sprzętu i materiałów zdobywczych,
- służba rejestracji grobów,
- urządzenia kąpielowe.

15. Wykorzystanie jednostek tyłowych brygad.

a/ Uwagi ogólne. - Jednostki rozmieszczone w rejonach wsparcia brygad, podlegają dowództwom brygad pod względem taktycznym. Jednostki wsparcia logistycznego wyższego szczebla, nie przydzielane do brygad, ale działające w poszczególnych rejonach wsparcia brygad, wykonują swe zadania pod kontrolą jednostek macierzystych. Kwatermistrz brygady S4 nadzoruje nad działalnością elementów wsparcia logistycznego, działających w rejonie wsparcia brygady, wykorzystując administracyjną siłą łączności dywizji. Nawiązuje również kontakty osobiste, by zapewnić swym brygadzie nieprzerwany i wystarczający napływ zaopatrzenia. Kwatermistrz brygady włącza się do działalności wsparcia

14. Możliwości.

2

2
W rejonie wsparcia brygady znajdują się normalnie następujące rodzaje zaopatrzenia i służb wsparcia logistycznego:

- służba uzbrojenia i remontu - maintenance - dokonująca napraw trzeciego stopnia,
- wszystkie klasy zaopatrzenia włącznie z zapasami wody,
- dywizyjny batalion medyczno-sanitarny, a przede wszystkim kompania segregacji, kompania przewozu rannych i lotnicza kompania przewozu rannych,
- jednostki służby ewakuacyjnej zniszczonego sprzętu i materiałów zdobytych,
- służba rejestracji grobów,
- urządzenie kąpielowe.

15. Wykorzystanie jednostek tykowych brygad.

a/ Uwagi ogólne. - Jednostki rozmieszczone w rejonach wsparcia brygad, podlegają dowództwom brygad pod względem taktycznym. Jednostki wsparcia logistycznego wyższego szczebla, nie przydzielone do brygad, ale działające w poszczególnych rejonach wsparcia brygad, wykonują swe zadania pod kontrolą jednostek macierzystych. Kwatermistrz brygady S4 nadzoruje ^{proces} ~~nie~~ działalność elementów wsparcia logistycznego, działających w rejonie wsparcia brygady, wykorzystując administracyjną sieć łączności dywizji. Nawiązuje również kontakty osobiste, by zapewnić swą brygadzie nieprzerwany i wystarczający napływ zaopatrzenia. Kwatermistrz brygady włącza się do działalności wsparcia

logistycznego tylko wtedy, gdy to jest niezbędne. Jednostki
tyłowe brygad działają zwykle pod dowództwem kwatermistrza
brygady. Kwatermistrz brygady studiuje stale sytuację tak-
tyczną i zaleca niezbędne przesunięcia jakie mają wykonać
jednostki tyłowe brygady, by dostosować i zapewnić wsparcie
logistyczne do ~~danym~~ działań taktycznych. Przed otrzymaniem
rozkazu do wykonania przerzutów, kwatermistrz brygady uzgad-
nia z oficerem operacyjnym brygady swe propozycje, rozpo-
znaje drogi domarszu do nowych rejonów i rozdziela przyszłe
rejony dla różnych elementów jednostek wsparcia brygady.
Wydaje on również rozkazy do wykonania przemarszu.

b/ Zasady Kontroli. -

- Pojazdy dowożące zaopatrzenie dla batalionów wysyła kwatermistrz batalionu S4 z rejonu wsparcia brygady. Puste samochody rzutu bojowego tyłów batalionu powracają do batalionowego rzutu polowego, znajdującego się w rejonie wsparcia brygady i meldują się do odpowiednich dowódców plutonów wsparcia swoich batalionów. Skład tyłów batalionowych i rodzaj zaopatrzenia jakie przewożą, ustala dowódca batalionu na podstawie propozycji kwatermistrza batalionu.
- Przy systemie punktów zaopatrzenia samochody zaopatrzeniowe jadą do punktów tych pojedynczo bądź formuje się je w konwoje. Samochody te jadą, by pobrać zaopatrzenie z dywizyjnych punktów rozdzielu ^{lub} ~~czy~~ z armijnych baz zaopatrzenia. Kwatermistrz brygady wyznacza komendanta

konwoju i jeśli zajdzie potrzeba, zapewnia konwojom odpowiednią ochronę. W razie potrzeby przydziela się do konwojów radiostację na samochodzie, by zapewnić stałą łączność. W dywizyjnym punkcie zaopatrywania czy w bazach armijnych, pojazdy pobierają zaopatrzenie i powracają do tyłów batalionu do rzutów polowych znajdujących się w rejonie wsparcia brygady. Z tego miejsca rozsyka się samochody z zaopatrzeniem bądź do poszczególnych rzutów bojowych tyłów batalionowych, bądź stają się one częścią batalionowego rzutu polowego. Zależne to jest od rozkazów kwatermistrza batalionu.

- Zaopatrzenie klasy I i III dostarcza się normalnie do batalionów, z dywizyjnych wysuniętych punktów rozdziału, znajdujących się w brygadowych rejonach wsparcia. Dowózców do wysuniętych punktów rozdziału dokonuje się przy pomocy pojazdów dywizyjnego batalionu zaopatrzenia i transportu. Kwatermistrz brygady wyznacza rejony gdzie należy założyć wyżej wymienione punkty. Kwatermistrz brygady koordynuje również dowóz zaopatrzenia i dba o to, żeby nie nastąpiło zbyt wielkie zagęszczenie punktów rozdziału. Zaopatrzenie klasy II i IV dostarcza się do punktów rozdziału zaopatrzenia klasy I, bądź bezpośrednio do jednostek żądających tego zaopatrzenia.
- Zaopatrzenie klasy V pobiera się z armijnych punktów zaopatrzenia w amunicję, a dokonuje tego batalion transportowy.

- Każdy dowódca plutonu wsparcia batalionu, informuje kwatermistrza brygady o: ilości samochodów ciężarowych, znajdujących się w batalionowym rzucie polowym; ilości posiadanych materiałów na samochodach; jak i o ogólnej sytuacji batalionu w zakresie zaopatrzenia.
- Batalionowe raporty logistyczne przesyła się drogą służbową przez kwatermistrza brygady do dowództwa wsparcia dywizji. Procedura ta zapewnia, że cała brygada jest zawsze poinformowana o sytuacji materiałowej swoich jednostek podległych.
- c/ Działania zaczepne. - W działaniach zaczepnych istnieje zasada wysuwania tyłów brygad do przodu, tak daleko, jak to jest możliwe.
- W czasie takich działań jak: pościg, rozwijanie natarcia, obchodzenie i w innych szybko zmieniających się sytuacjach, jednostki tyłowe brygad posuwają się tak blisko jednostek bojowych, jak to jest tylko możliwe. Jeśli jednostki tyłowe brygad mają przejść na postój, zwykle zajmują miejsce w środku rejonu obrony dywizji.
- W działaniach, w których sytuacje nie zmieniają się zbyt szybko, jednostki tyłowe brygad posuwają się skokami. Jeżeli brygady maszerują w kolumnach, wtedy taktyczne elementy drugiej brygady, mają pierwszeństwo marszu przed jednostkami tyłowymi brygady maszerującej w pierwszym rzucie. To ograniczenie ruchu jednostek tyłowych brygady pierwszorzutowej, wymaga dokładnej koordynacji tak sztabu

dywizji jak i obydwóch brygad. w zasobach kontaktowych

d/ Działania obronne. - W działaniach obronnych jednostki tylowe brygad znajdują się przeważnie o wiele dalej z tyłu, niż w działaniach zaczepnych, a większość tyłów poszczególnych batalionów znajduje się przede wszystkim w rejonie wsparcia brygady.

- W obronie ruchowej jednostki tylowe brygad są tak rozmieszczone w obszarze obrony, by działalność zaopatrzeniowa nie przeszkadzała w działaniach taktycznych. Charakter terenu, sytuacja nieprzyjaciela, wielkość sektora obrony, bezpieczeństwo kolumn, jak i plany manewru rzutów bojowych, mają wpływ na rozmieszczenie brygadowych jednostek tyłowych. Celem zapewnienia ochrony jednostki tylowe brygad rozmieszcza się w pobliżu odwodowych jednostek bojowych. Plan zaopatrywania w obronie ruchowej winien być tak opracowany, by zapewnić szybkie przejście od zaopatrywania operacji obronnych do zaopatrywania w pełnej skali działań zaczepnych. W obronie rejonu, jednostki tylowe brygady, rozmieszcza się dość daleko z tyłu, poza zasięgiem lekkiej artylerii przeciwnika. W czasie prowadzenia obrony, gdy sytuacja jest mniej więcej ustabilizowana, bataliony bojowe mogą składować w swoich rejonach odpowiednie ilości zaopatrzenia, a uzupełniać swe zasoby mogą bądź w nocy, bądź w czasie ograniczonej widoczności. Elementy logistyczne dowództwa wsparcia, mogą zapewniać wsparcie materiałowo-techniczne z obszaru

wsparcia dywizji przez wysyłanie zespołów kontaktowych do poszczególnych brygad. Normalnie w batalionowym rzucie bojowym zostają tylko: batalionowy punkt medyczny i elementy batalionowego plutonu remontowo-naprawczego. Reszta tyłów batalionowych pozostaje w rejonie wsparcia brygady.

e/ Działania odwrotowe.- W działaniach odwrotowych należy zgrywać bardzo szczegółowe plany taktyczne z planami wsparcia logistycznego. Wprowadzanie w życie tych planów należy bardzo szczegółowo kontrolować i dozorować ich realizacji. Wielkość tyłów poszczególnych jednostek bojowych należy zmniejszyć do minimum. Rozmieszczenie i przerzuty jednostek logistycznych planuje się bardzo szczegółowo, by nie przeszkadzały w ruchach jednostek bojowych.

W czasie wycofywania się, gdy to będzie możliwe, jednostki tyłowe brygady wysyła się do tyłu przed tym, nim elementy bojowe rozpoczną wycofywanie. W niektórych wypadkach okaże się konieczne, by niektóre elementy jednostek tyłowych były wysunięte do przodu, w celu zapewnienia natychmiastowego wsparcia materiałowo-technicznego walczącym jednostkom. W działaniach opóźniających zwraca się szczególną uwagę na ochronę i dowodzenie jednostkami logistycznymi. Tyły brygad wycofują się zwykle do tyłu poza następną pozycję opóźniającą. Przemarsze dokonują przeważnie pod przykryciem nocy. Składowanie zasobów amunicji i potrzebnych paliw na poszczególnych pozycjach, usprawnia dostawę niezbędnych ma-

terisków wojennych. Poszczególne bataliony zatrzymują zwykle batalionowe punkty medyczne i elementy z batalionowego plutonu remontowo-naprawczego w składzie swego tyłowego rzutu bojowego. W czasie tego rodzaju działań jednostki tyłowe brygady są bardzo duże i kwatermistrz brygady musi zadbać o to, aby otrzymać dla swej kolumny odpowiednią przestrzeń na drodze, by cała kolumna mogła się tam zmieścić. Gdy jednostki tyłowe brygady nie znajdują się w ruchu, rozprasza się je, aby nie narazić je na ataki bronią jądrową.

W czasie odwrotu, wsparcie logistyczne organizuje się w myśl takich samych zasad, jak w czasie normalnego marszu.

Rozdział IV. - Tyły batalionu.

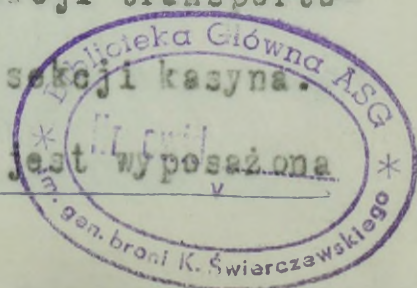
16. Zadanie.

Tyły batalionu zapewniają ciągłe wsparcie logistyczne tak dla batalionu jak i jednostek do niego przydzielonych.

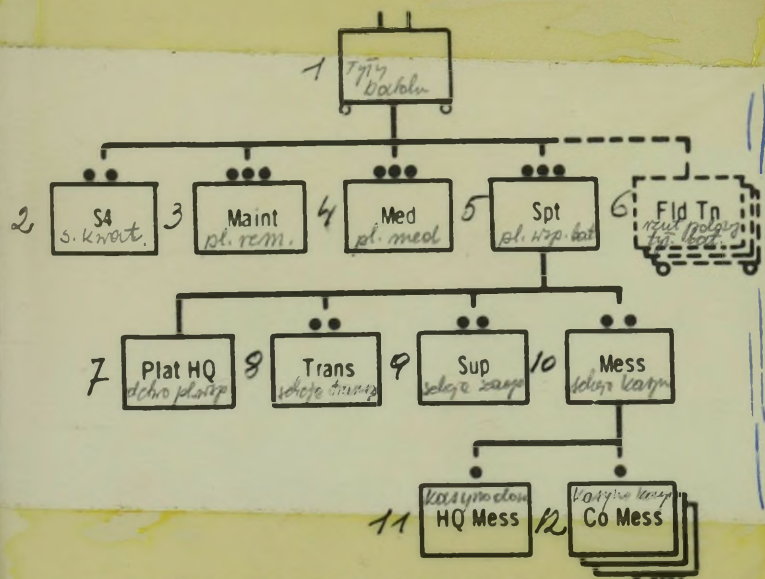
17. Organizacja.

a/ Uwagi ogólne. - Normalnie tyły batalionu - batalion trains - składają się z: plutonu wsparcia batalionu - support platoon, z plutonu remontowo-naprawczego - maintenance platoon i batalionowej sekcji medycznej - batalion medical platoon.

b/ Pluton wsparcia batalionu. - Pluton wsparcia batalionu składa się z dowództwa plutonu, z sekcji transportowej, sekcji zaopatrzenia i z batalionowej sekcji kasyna. Sekcja transportowa - Sekcja transportowa jest wyposażona

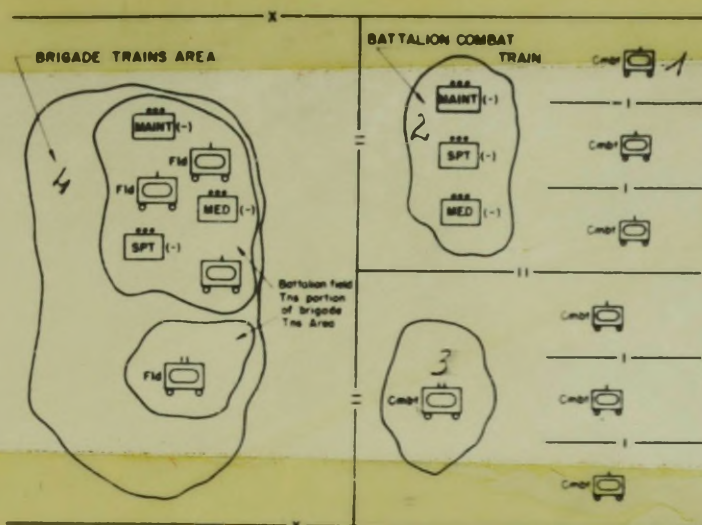

w samochody ciężarowe, przeznaczone do przewozu zaopatrzenia z punktów zaopatrzeniowych - supply points - lub punktów rozdzielczych - distributing points - do poszczególnych kompanii. Sekcja zaopatrzenia - Sekcja zaopatrzenia jest tak zorganizowana i wyposażona w odpowiedni sprzęt, że może załatwiać zapytania poszczególnych kompanii pod względem zaopatrzenia materiałowo-technicznego, za wyjątkiem zapytań na części zamienne. Sekcja ta przygotowuje i wysyła zapytania zbiorcze całego batalionu liniowego do batalionu zaopatrzenia i transportu. Po uzyskaniu żądanych materiałów sekcja ta składowuje i rozdziela zaopatrzenie dla wszystkich jednostek wchodzących w skład ^{batalionu} i przydzielonych do batalionu.

- 1-tytuł batalionu
- 2-sekcja kwatermistrzowska
- 3-pluton remontowo-naprawczy
- 4-batalionowy pluton medyczny
- 5-pluton wsparcia batalionu
- 6-rzut polowy tyków batalionu
- 7-dowództwo plutonu wsparcia
- 8-sekcja transportowa
- 9-sekcja zaopatrywania
- 10-sekcja kasyna
- 11-kasyno dowództwa
- 12-kasyna poszczególnych kompanii

Typowe jednostki tyków batalionu

- 1 - rzut bojowy jednostek tyłowych batalionu czołgów
- 2 - rejon rozmieszczenia rzutu bojowego jednostek tyłowych batalionu czołgów
- 3 - rejon rozmieszczenia rzutu bojowego jednostek tyłowych batalionu czołgów
- 4 - obszar tyłowy brygady

zawieszenie poszczególnych jednostek taktycznych -
patrz str. 127

Typowe wykorzystanie jednostek tyłowych batalionu czołgów

Typowe wykorzystanie jednostek tyłowych batalionu czołgów jest organizacją ogólną każdego batalionu wchodzącego w skład dywizji. Batalion medyczny nie ma tylko w batalionie, lecz może być rozmieszczony w batalionie remontowo-naprawczym, batalionie zapasowym, batalionie transportowym. Batalion czy pluton medyczny składa się z odpowiedniego personelu, posiada odpowiednie wyposażenie, środki transportowe i środki łączności.

Sekcja kasyna - Sekcja kasyna jest tak zorganizowana i wyposażona, by mogła pobierać zaopatrzenie klasy I /żywność/ dla wszystkich żołnierzy wchodzących w skład poszczególnych i przygotowywać posiłki dla wszystkich jednostek organicznych kompanii. Pluton medyczny może dokonywać zabiegów chirurgicznych i przydzielonych do batalionu.

c/ Pluton remontowo-naprawczy. - Pluton remontowo-naprawczy jest zdolny do: - wykonywania remontów drugiego stopnia; - dostarczania części zastępczych; - dokonywania remontów na bezpośrednim polu walki; - do ewakuacji uszkodzonego sprzętu i wyposażenia batalionu. Ilość i rodzaj specjalistów jak i ilość pojazdów specjalistycznych zależy od składu danego batalionu i jednostek przydzielonych, które wraz z batalionem tworzą zgrupowanie bojowe. Oficer techniczny lub oficer do spraw remontowo-naprawczych znajduje się w

sekcji sztabowej dowództwa batalionu. Oficer ten opracowuje plany napraw i remontów i nadzoruje, by jednostki z batalionu remontowo-naprawczego były ekonomicznie wykorzystane. Jest on również doradcą dowódcy batalionu we wszystkich sprawach napraw i remontów, ze wyjątkiem napraw sprzętu medycznego i sprzętu łączności. Za powyższe sprawy jest odpowiedzialny lekarz batalionu i oficer do spraw łączności.

d/ Pluton lub sekcja medyczna. - Pluton lub sekcja medyczna jest organiczną częścią dowództwa każdego batalionu wchodzącego w skład dywizji. Sekcji medycznej nie ma tylko w: batalionie łączności; batalionie remontowo-naprawczym; batalionie zaopatrzenia; batalionie transportowym. Sekcja czy pluton medyczny składa się z odpowiedniego personelu, posiada odpowiednie wyposażenia, środki transportowe i środki łączności. Pluton ten ma zapewnić pomoc medyczną dla wszystkich żołnierzy wchodzących w skład poszczególnych kompanii. Pluton medyczny może dokonywać zabiegów chirurgicznych i udzielać pomocy medycznej oraz przeprowadzać ewakuację pacjentów z kompanijnych do batalionowych punktów sanitarnych. Pacjentom udziela się pomocy medycznej w batalionowym punkcie sanitarnym i kieruje się ich bądź z powrotem do służby, bądź podlegają dalszej ewakuacji.

18. Możliwości tyłów batalionu.

dla

Tyły batalionowe zapewniają logistyczne wsparcie batalionu, a między innymi są zdolne do:

- a/ dokonywania napraw i remontów drugiego stopnia,
- b/ dowozu wszystkich klas zaopatrzenia,

przez wykorzystanie tyłów batalionu.

c/ uruchamiania medycznych punktów sanitarnych, punktów
b/ Tyły batalionowe rozmieszczone są zwykle w pobliżu
evakuacyjnych dla każdej kompanii. Drużyny z kompanii
stanowiska dowodzenia dowództwa batalionu i znajdują się
medycznego transportu powietrznego nie wchodzą w skład
one pod bezpośrednią kontrolą kwatermistrza batalionu.
batalionu lotniczego - aviation battalion.

Zwykle rzut bojowy tyłów batalionu składa się z głównych
d/ zapewnienie potrzebnego transportu do wsparcia administra-
elementów plutonu remontowo-naprawczego, plutonu medyczne-
cyjnego,

go oraz z pojazdów przewożących amunicję i paliwo, nabo-
e/ zorganizowania ewakuacji zniszczonego, czy zdobytego sprzę-
tów z batalionowego plutonu wsparcia - battalion support
tu i złomu,

f/ urządzenia kasyna batalionowego.

19. Działanie tyłów batalionu.

a/ Tyły batalionów czy bojowych zgrupowań batalionowych
b/ Dowódca batalionowego plutonu wsparcia jest pomoc-
działają zwykle częściami, to jest jako rzut bojowy oraz
kwatermistrza. Kontroluje on działalność polowego
jako rzut polowy. W zależności od składu zgrupowania batalio-
rzutu tyłów batalionu, który znajduje się w obszarze tyło-
nowego rzutu bojowy i polowy różnią się od siebie pod wzglę-
wym brygady. Rzut polowy tyłów batalionu składa się z tych
dem swoich składów. Skład rzutu bojowego jak i rzutu polowe-
pojazdów, personelu i wyposażenia, które nie są potrzebne
go zależy od: sytuacji taktycznej i takich czynników jak te-
de natychmiastowego wsparcia działań bojowych, prowadzo-
ren, warunki meteorologiczne oraz czasu i charakteru działania
nych przez batalion. W skład rzutu polowego wchodzi zwykle:
Kwatermistrz batalionu odpowiada przed dowódcą batalionu za
kuchnię, pojazdy przewożące racje żywnościowe, cysterny na
planowanie, koordynowanie i nadzór nad działalnością logi-
styczną batalionu, jak również za kontrolę całości kształtu
dy przewożące paliwo i amunicję, i te samochody sanitacyjne,
działalności tyłów batalionu.

które nie są potrzebne w rzucie bojowym. Większość elemen-
Dowódca batalionu posiada do pomocy: oficera medycznego,
tyłów batalionowego plutonu wsparcia wchodzi zwykle w rzut
technicznego i oficera do spraw łączności, którzy jako spe-
polowy i działają ze składu tegoż rzutu polowego. Część
ojaliści, przejmują na siebie część odpowiedzialności w za-
batalionowego plutonu napraw i remontów, samochody z za-
kresie logistyki. Inne elementy dowództwa i kompani dowodze-
rządzeni i pojazdy batalionowej sekcji medycznej, pozosta-
nie mogą być wykorzystane do pomocy kwatermistrzowi w za-

kresie wykorzystania tyków batalionu.

b/ Tyki batalionowe rozmieszcza się zwykle w pobliżu stanowiska dowodzenia dowództwa batalionu i znajdują się one pod bezpośrednią kontrolą kwatermistrza batalionu. Zwykle rzut bojowy tyków batalionu składa się z głównych elementów plutonu remontowo-naprawczego, plutonu medycznego oraz z pojazdów przewożących amunicję i paliwo, pochodzących z batalionowego plutonu wsparcia - batalion support platoon - w ilości takiej, jakiej potrzeba do przewozu zaopatrzenia materiałowego- technicznego, by wesprzeć natychmiast batalion.

c/ Dowódca batalionowego plutonu wsparcia jest pomocnikiem kwatermistrza. Kontroluje on działalność polowego rzutu tyków batalionu, który znajduje się w obszarze tykowym brygady. Rzut polowy tyków batalionu składa się z tych pojazdów, personelu i wyposażenia, które nie są potrzebne do natychmiastowego wsparcia działań bojowych, prowadzonych przez batalion. W skład rzutu polowego wchodzi zwykle: kuchnie, pojazdy przewożące racje żywnościowe, cysterny na wodę, samochody przewożące sprzęt i wyposażenie, samochody przewożące paliwo i smary, i te samochody amunicyjne, które nie są potrzebne w rzucie bojowym. Większość elementów batalionowego plutonu wsparcia wchodzi zwykle w rzut polowy i działa ze składu tegoż rzutu polowego. Część batalionowego plutonu napraw i remontów, samochody z narzędziami i pojazdy batalionowej sekcji medycznej, pozosta-

wia się przy rzucie polowym tyłów batalionu.

Rozdział V. - Tyły kompanijne.

20. Zadanie.

Tyły kompanijne zapewniają ustawiczne wsparcie logistyczne dla swoich kompanii.

21. Skład i działanie tyłów kompanijnych.

a/ Tyły kompanijne składają się z: sekcji administracyjnej i zaopatrzenia; sekcji remontowo-naprawczej; przydzielonej drużyny medycznej sekcji ewakuacyjnej; i z samochodów dowożących zaopatrzenie. Tyły kompanijne dzieli się podobnie jak tyły batalionu na rzut bojowy i rzut polowy.

- Kompanijny rzut bojowy.

Kompanijny rzut bojowy składa się z: sekcji remontowo-naprawczej; drużyny medycznej i ewakuacji sanitarnej; oraz z tych pojazdów dowozu zaopatrzenia, które są przydzielone do zapewnienia ciągłości dowozu zaopatrzenia dla danej kompanii, z batalionowego plutonu zaopatrzenia.

Kompanijny rzut bojowy pozostaje zwykle w ramach kompanii.

- Kompanijny rzut polowy.

Kompanijny rzut polowy składa się z sekcji administracyjnej i zaopatrzenia. Kompanijne rzuty polowe są częścią batalionowego rzutu polowego i w związku z tym. rozmieszcza się je w obszarze służb brygady.

b/ Ważną sprawą jest, by każdy pojazd mechaniczny w jednostkach takiego szczebla jak kompania czy batalion prze-

wozik odpowiednią ilość racji żywnościowych, części zapasowych, zbiorników z wodą, oraz karnistrów z paliwem i olejami. Samochody te powinny przewozić również część amunicji, przydzielonej dla danej jednostki.

c/ Kompania, która zostanie wydzielona z batalionu, zabiera ze sobą drużynę kasyn kompanijnego i odpowiednią ilość pojazdów z amunicją, paliwem i olejami oraz drużynę medyczno-ewakuacyjną, które zapewnia personel i środki.

Rozdział III. - Organizacja dywizyjnego dowództwa wsparcia.

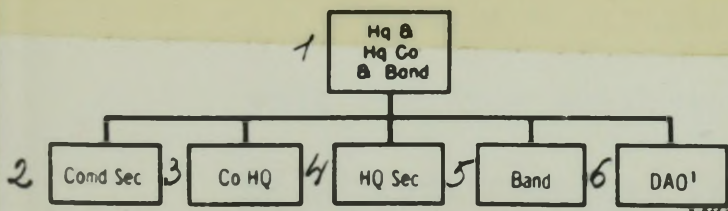
Część 1. - Kompania dowodzenia i orkiestra dywizyjnego

b/ W dywizyjnym dowództwie wsparcia mechanizowanych i pancernych

22. Uwagi ogólne. Znajduje się oficer do spraw amunicji kompanii dowodzenia dowództwa wsparcia, składającej się z dowództwa i urzędów sztabowych, służących do zapewnienia działalności operacyjnej dowództwa wsparcia, kompanii dowodzenia i orkiestry.

23. Organizacja administracyjna.

25. Uwagi ogólne.

¹ DAO section in HQ & band companies only in infantry, mechanized, and armored divisions. The DAO is located in the supply and transportation battalion in airborne division.

- 1- dowództwo, kompania dowodzenia, orkiestra
- 2- sekcja dowództwa
- 3- dowództwo kompanii
- 4- sekcja dowodzenia
- 5- orkiestra
- 6- dywizyjny oficer do spraw amunicji

Dowództwo, kompania dowodzenia i orkiestra dowództwa wsparcia dywizji

26. Organizacja.

Uwaga: w dywizjach desantowych powietrznych, dywizyjny oficer do spraw amunicji znajduje się w batalionie zaopatrywania i transportu

24. Wykorzystanie kompanii dowodzenia.

a/ Kompania dowodzenia dowództwa wsparcia składa się z dwóch zasadniczych elementów dowodzenia:

- Dowództwa, do obowiązków którego należy dowodzenie jednostkami logistycznymi oraz planowanie i realizacja wsparcia logistycznego dywizji.
- Kompanii dowodzenia, która zapewnia personel i środki niezbędne do kierowania dowództwem wsparcia dywizji, kompanią dowodzenia i orkiestrą.

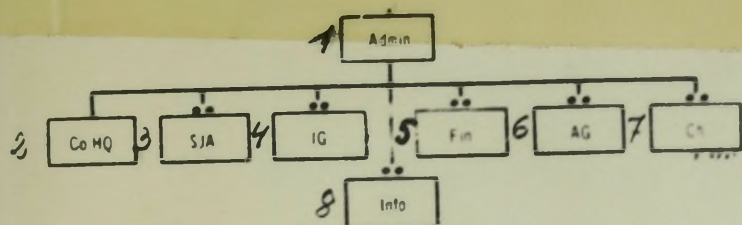
b/ W dywizjach piechoty, zmechanizowanych i pancernych w kompanii dowodzenia znajduje się oficer do spraw amunicji /DAO/, który odpowiada za dowóz zaopatrzenia klasy V dla całej dywizji. W dywizji desantowo-powietrznej oficer amunicyjny znajduje się w batalionie zaopatrywania i transportu.

Część. 2. - Kompania administracyjna.

25. Uwagi ogólne.

Kompania administracyjna dywizji jest jednostką przewożącą urzędzeń sztabowych, niezbędnych dla personelu i służby administracyjnej dywizji. Zapewnia ona dostawę zaopatrzenia jak i remonty trzeciego stopnia maszyn i urzędzeń elektrycznych.

26. Organizacja.

Dywizyjna
kompania administracyjna

- 1 - kompania administracyjna
- 2 - dowództwo kompanii
- 3 - sekcja prokuratorska
- 4 - sekcja sędziowska
- 5 - sekcja finansowa
- 6 - sekcja administracyjna
- 7 - sekcja kapelanów
- 8 - sekcja informacyjna

- b/ Evakuacja pacjentów ze wszystkich jednostek medycznych.
- c/ Dostawę materiałów medycznych oraz dokonywanie remontów i napraw sprzętu i wyposażenia medycznego.

- d/ Leczenie dentystyczne tylko w razie konieczności i na-

27. Wykorzystanie kompanii administracyjnej.

a/ Kompania administracyjna składa się z tych sekcji, które zwykle pozostają w drugim rzucie dywizji. Kompania administracyjna podlega szefowi wydziału personalnego dywizji Gł.

Zakłada ona wszystkie sprawy personalne i administracyjne dywizji. Kompania administracyjna podlega dowódcy wsparcia

w zakresie administracji jednostek podległych, szkolenia taktycznego i całokształtu działalności. Sekcja dowodzenia

kompanii administracyjnej, wykonuje normalne obowiązki na korzyść dowództwa kompanii, w zakresie wyżywienia i zaopa-

trzenia. Oficerowie dywizyjnego sztabu specjalnego mają przydział do kompanii administracyjnej. Są to: prokurator, oficer finansowy, sędzia, kapelan i oficer informacyjny.

Sekcja personalna zapewnia służbę pocztową i służbę specjalną.

Część 3. - Batalion medyczny.

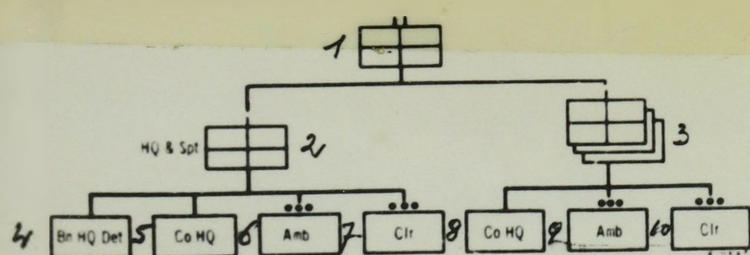
28. Uwagi ogólne.

Dywizyjny batalion medyczny zapewnia służbę medyczną dla całej dywizji. Zapewnia on:

- a/ Obsługę stacji segregacji rannych, która posiada ograniczone możliwości przetrzymywania pacjentów i to w stosunkowo krótkim czasie.
- b/ Evakuację pacjentów ze wszystkich jednostek medycznych.
- c/ Dostawę materiałów medycznych oraz dokonywanie remontów i napraw sprzętu i wyposażenia medycznego.
- d/ Leczenie dentystryczne tylko w razie konieczności i nagłych wypadków.
- e/ Służbę psychiatryczną w ograniczonym zakresie.

29. Organizacja.

and Transport Battalion.

Dywizyjny batalion
medyczny

- 1-batalion medyczny
- 2-kompania dowodzenia i wsparcia batalionu medycznego
- 3-trzy kompanie medyczne
- 4-sekcja dowództwa batalionu
- 5-dowództwo kompanii
- 6-pluton samochodów sanitarnych
- 7-pluton medyczny /stacja segregacji rannych/
- 8-dowództwo kompanii
- 9-sekcja samochodów sanitarnych
- 10-pluton medyczny /stacja segregacji rannych/

30. Działanie batalionu medycznego.

Batalion medyczny jest przydzielany do dowództwa wsparcia dywizji. Trzy kompanie medyczne, wchodzące w skład batalionu, są w stanie obsługiwać samochody sanitarne i stacje segregacji rannych - clearing stations - dla poszczególnych brygad. Zwykle nie ma potrzeby uruchamiania więcej niż dwóch dywizyjnych stacji segregacji rannych. Każda kompania medyczna może uruchomić dwie stacje segregacji rannych, które mogą działać w ograniczonym czasie i przeprowadzać krótkotrwałe operacje. Dowództwo batalionu medycznego, samochody sanitarne z kompanii wsparcia oraz stacje segregacji rannych znajdują się zwykle w obszarze wsparcia dywizji, obsługując jednostki dywizyjne i dowództwo wsparcia. Jednostki medyczne zapewniają zwykle pomoc medyczną na zasadzie "działania rejonu".

Część 4. - Batalion zaopatrywania i transportu - Supply and Transport Battalion.

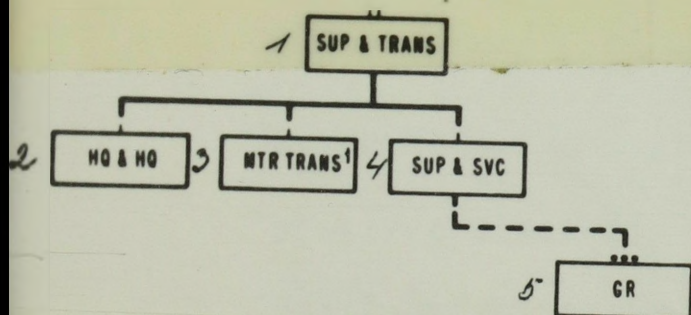
31. Uwagi ogólne.

Batalion zaopatrywania i transportu odpowiada za zaopatrzenie dywizji i przydzielonych jednostek, we wszystkie materiały i sprzęt za wyjątkiem zaopatrzenia klasy V, leków, części zapasowych do samolotów i części zapasowych do samochodów i pojazdów mechanicznych. Batalion zaopatrzenia i transportu odpowiada za realizację następujących zadań:

a/ We wszystkich dywizjach batalion zaopatrywania i trans-

33. portu posiada rezerwy zasobów klasy I i III i odpowiednią ilość szczególnie wybranych materiałów do szybkiego przetransportu zaopatrzenia klasy II i IV. W dywizji powietrzno-desantowej posiada ponadto zasoby materiałowe klasy V.
- b/ Dysponuje środkami transportowymi do wsparcia administracyjnego.
- c/ Posiada środki transportowe do przewozów taktycznych w dywizjach piechoty i powietrzno-desantowych, o ile takie środki okażą się potrzebne.
- d/ Odpowiada za urządzenia kąpielowe i gdy okaże się to konieczne spełnia rolę jednostki służby wymiany umundurowania.
- e/ Zapewnia zaopatrzenie w mapy.
- f/ Organizuje służbę rejestracji grobów - Graves registration service.
- g/ Organizuje dywizyjny punkt zbiórki złomu - Salvage collecting point.

32. Organizacja batalionu zaopatrywania i transportu.

Dywizyjny batalion
zaopatrywania i transportu

- 1 -batalion zaopatrywania i transportu
- 2 -dowództwo i kompania dowodzenia
- 3 -kompania transportowa
- 4 -kompania zaopatrywania, zbiórki uszkodzonego sprzętu i złomu
- 5 -sekcja rejestracji grobów

Uwaga: w związku z większym zapotrzebowaniem na transport do przewozu zaopatrzenia dla dywizji pancernych i zmobilizowanych stan personalny i ilość środków transportowy kompanii transportowej jest dostosowywany do rodzaju dywizji

- 36 -

33. Działanie batalionu zaopatrywania i transportu.

34. Uwagi ogólne.

Batalion zaopatrywania i transportu organizuje i obsługuje punkty rozdziału zaopatrzenia - distributing points - włącznie z naprawami i remontami dla całej dywizji i wszystkich klas I, II, III i IV bez części zapasowych w brygadowych jednostkach przydzielonych. W zakresie jego obowiązków znajdują się rejonach tyłowych i w dywizyjnym obszarze wsparcia: materiały klasy II i IV przeznaczone do szybkiego przesyłania, z wyjątkiem sprzętu służby medycznej, elektrycznej, składowe się w obszarze wsparcia dywizji w rejonie batalionu zaopatrywania i transportu. Zaopatrzenie przeznaczone do szybkiego przesyłania dostarcza dowództwo wsparcia, do wysuniętych punktów rozdziału zaopatrzenia klasy I w myśl zapotrzebowań. Odpowiednie elementy batalionu zaopatrywania i transportu, mogą być przydzielane lub udzielać wsparcia jednostkom dywizyjnym prowadzącym działania samodzielnie.

Batalion zapewnia również kąpiel dla wszystkich jednostek dywizji.

35. Organizacja.

Batalion zaopatrywania i transportu organizuje służbę rejestracji grobów w obszarze działania każdej brygady, prowadzi identyfikację zabitych oraz zapewnia ewakuację zwłok do dywizyjnych punktów zbirórki zwłok.

Batalion ten organizuje również służbę rejestracji grobów w dywizyjnym obszarze wsparcia. Materiałowe rezerwy dywizyjne klasy I, II, III i IV utrzymuje się w dywizyjnym obszarze wsparcia. Dla dywizji piechoty i powietrznodesantowych, transport do przewozu jednostek bojowych zapewniają korpusne czy armijne jednostki transportowe.

Część 5. - Batalion remontowo-naprawczy - Maintenance battalion.

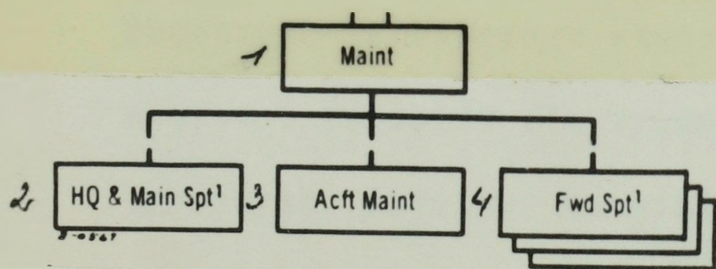
34. Uwagi ogólne.

Batalion remontowo-naprawczy zapewnia wsparcie pod względem napraw i remontów dla całej dywizji i wszystkich jednostek przydzielonych. W zakres jego obowiązków wchodzi:

- a/ Remonty trzeciego stopnia wszystkich pojazdów i sprzętu, z wyjątkiem sprzętu służby medycznej, elektrycznych naprawczych. Wykonuje kompanie remontowo-naprawcze maszyn liczących i t.p.
- b/ Remonty różnych urządzeń przeznaczonych do bezpośredniej batalionu remontowo-naprawczego. Dowództwo i jedna kompania wymiany.
- c/ Zaspokroczenie w części zastępcze.
- d/ Zapewnienie obsługi punktów zbiórki uszkodzonego sprzętu jak i ewakuacji złomu oraz zniszczonego sprzętu i wyposażenia.

35. Organizacja.

kompanie remontowo-naprawowe. Główna siedziba w Warszawie

- 1 - batalion remontowo-naprawczy
- 2 - dowództwo i główna kompania wsparcia remontowo-naprawczego
- 3 - lotnicza kompania remontowo-naprawcza
- 4 - trzy wysunięte kompanie remontowo-naprawcze

Uwaga: skład batalionu remontowo-naprawczego jest zmienny
i dostosowywany do rodzajów dywizji

36. Działanie batalionu remontowo-naprawczego.

Batalion remontowo-naprawczy może udzielać pomocy w ograniczonym zakresie, dokonując remontu pojazdów i zapewniając ewakuację pojazdów uszkodzonych. Do wykonania tych zadań przydziela się do poszczególnych brygad kompanie remontowo-naprawcze. Wysunięte kompanie remontowo-naprawcze wznacnia się w razie potrzeby elementami dowództwa i elementami z batalionu remontowo-naprawczego. Dowództwo i jedna kompania remontowo-naprawcza, zwana główną kompanią wsparcia remontowo-naprawczego - main support maintenance company - działa w obszarze wsparcia dywizji, zapewniając dokonywanie bezpośrednich remontów i napraw dla tych elementów i jednostek dywizji, które nie są obsługiwane przez wysunięte kompanie remontowo-naprawcze. Główna kompania wsparcia remontowo-naprawczego stanowi również bazę pod względem napraw i remontów dla wysuniętych kompanii remontowo-naprawczych. Lotnicza kompania remontowo-naprawcza zapewnia remonty trzeciego stopnia dla organicznych i przydzielonych samolotów i śmigłowców.

Część 6. - Kompania wsparcia sprzętowego dywizji powietrzno-desantowej - Air equipment support company.

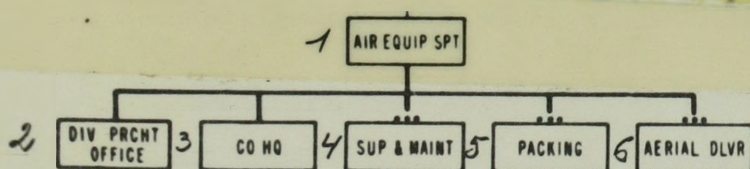
37. Uwagi ogólne.

Kompania wsparcia sprzętowego dywizji powietrzno-desantowej jest organiczną częścią składową dowództwa wsparcia. Kompania ta odpowiada za cały sprzęt i wyposażenie dostosowa-

wane do przewozu powietrzem, a szczególnie za pobieranie zaopatrzenia, składowanie i wydawanie. Jest ona w stanie pobierać i składować odpowiedni sprzęt do przewozu powietrzem, zajmuje się pakowaniem sprzętu, ładowaniem do samolotów zaopatrzenia i wyposażenia, przed operacjami powietrzno-desantowymi. Ładuje ona również do samolotów zasoby, które będą zrzucone walczącym wojskom przy pomocy spadochronów. Kompania ta odpowiada również za:

- nadzorowanie nad składaniem spadochronów,
- dokonywanie remontów i napraw sprzętu kwatermistrzowskiego,
- nadzorowanie i udzielanie pomocy przy ewakuacji sprzętu i zasobów kwatermistrzowskich jakie zostały zrzucone i nie zużyte w czasie walki,
- dostarczanie dodatkowego zaopatrzenia dywizji, gdy jednostki dywizyjne uległy rozproszeniu,
- udzielanie pomocy technicznej przy pakowaniu, podwieszaniu i ładowaniu zasobów, sprzętu i wyposażenia do samolotów transportowych.

38. Organizacja.

Kompania wsparcia sprzętowego
dywizji
powietrzno-desantowej

- 1 - kompania wsparcia sprzętowego dywizji powietrzno-desantowej
- 2 - dywizyjna składnica spadochronów
- 3 - dowództwo kompanii
- 4 - pluton zaopatrywania i remontu
- 5 - pluton do pakowania sprzętu i wyposażenia
- 6 - pluton przewozu sprzętu drogą powietrzną

39. Działanie kompanii wsparcia sprzętowego dywizji powietrzno-desantowej.

a/ Kompania ta prowadzi swoją działalność w miejscu postoju dywizji, w rejonie załadunku dywizji do samolotów i w czasie przemaraszów dywizji z garnizonu do rejonu załadunku. Gdy dywizja powietrzno-desantowa zostanie wyrzucona poza tyły nieprzyjaciela do wykonania zadania, codzienne lotnicze dowozi zaopatrzenia, zapewnia powietrzna kompania kwatermistrzowska ze szczebla armii. - army quartermaster aerial supply company.

b/ Kompania wsparcia sprzętowego dywizji powietrzno-desantowej zapewnia pomoc materiałowo-techniczną dla jednostek powietrzno-desantowych wchodzących w skład dywizji, przygotowując je pod względem materiałowym do operacji powietrzno-desantowych. Pluton zaopatrywania i remontu - the supply and maintenance platoon - odpowiada za dostarczenie zaopatrzenia, składowanie tegoż zaopatrzenia i wydawanie sprzętu i wyposażenia, przeznaczonego do transportu drogą powietrzną. Pluton ten utrzymuje rejestry wydanego zaopatrzenia oraz dokonuje inspekcji urządzeń i wyposażenia przeznaczonego do pakowania, załadunku i podwieszania. Pluton odpowiada również za dokonywanie napraw i remontów sprzętu i wyposażenia przewożonego drogą powietrzną, a gdy zachodzi potrzeba, przyczepia spadochrony do ładunków i udziela pomocy w pakowaniu tak spadochronów osobistych jak i spadochronów do zasobników. Pluton do pakowania -

packing platoon - pakuje sprzęt, wyposażenie i spadochrony osobiste oraz nadzoruje wszystkie czynności związane z pakowaniem, a dokonywane przez żołnierzy innych jednostek. Pluton ten dogląda czy spadochrony na zasobnikach zostały przymocowane właściwie. Może również towarzyszyć skoczkom w czasie lotu, by sprawdzać, czy spadochrony osobiste założono prawidłowo. Personel z plutonu pakowania może również towarzyszyć rzutowi szturmowemu i lądować wraz z nim na terenie przeciwnika, by zapewnić pomoc techniczną przy remontach i ewakuacji wyposażenia przewożonego drogą powietrzną.

Pluton przewozu sprzętu drogą powietrzną - air delivery platoon - przygotowuje ciężki sprzęt do załadunku do samolotów i śmigłowców i nadzoruje w jaki sposób sprzęt ten został umocowany na specjalnych platformach do zrzutu oraz przygotowuje różnego rodzaju zasobniki do transportu drogą powietrzną.

Rozdział IV. - Działanie dowództwa wsparcia dywizji,

Część 1. - Uwagi ogólne.

40. Dowodzenie i kontrola.

Wsparcie logistyczne planuje się i kontroluje jego realizację w tym celu, by zapewnić wykonanie zasadniczych zadań logistycznych i by dostarczyć jednostkom bojowym w pierwszym rzędzie tych materiałów, sprzętu i wyposażenia, które są niezbędne w danej sytuacji taktycznej. Dąży się również do tego, by system logistyczny był jak najbardziej elastyczny

i mógł szybko reagować na zmiany w sytuacjach logistycznych zaistniałych w jednostkach wspieranych w związku z działalnością bojową. Dąży się również do tego, by zasoby materiałowe były wykorzystywane ekonomicznie. By sprawnie przeprowadzać kontrolę całokształtu działalności logistycznej w dywizji organizuje się tak zwane Administracyjne Centrum Operacyjne - Administrative Operation Center - przy pomocy którego dowódca wsparcia logistycznego koordynuje napływ materiałów, które przysyłane są innymi niż normalnymi drogami, dostawy zaopatrzenia.

41. Dowódca wsparcia logistycznego - The division support command commander.

a/ Uwagi ogólne. - Dowódca wsparcia logistycznego jest dowódcą taktycznym wszystkich operacji logistycznych świadczonych na korzyść dywizji.

b/ Obowiązki. - Dowódca wsparcia logistycznego jest odpowiedzialny za:

- realizację wsparcia logistycznego dla dywizji,
- taktyczne dowodzenie wszystkimi jednostkami wsparcia administracyjnego, które znajdują się w obszarze tyłowym dywizji,
- organizowanie przemarszów i rozmieszczania dowództwa wsparcia logistycznego dywizji, w obszarze działań dywizji, zgodnie z planami taktycznymi.

Wyżej wymienione obowiązki wymagają koordynowania poczynań i ścisłej współpracy z szefem wydziału operacyjnego - G3

i kwatermistrzem - G4, szczególnie w zakresie rozmieszczania dowództwa wsparcia logistycznego jak i wykorzystania wszystkich jednostek wsparcia administracyjnego, działających na korzyść dywizji.

- szkolenie personelu dowództwa wsparcia logistycznego za wyjątkiem kompanii administracyjnej i batalionu medycznego. Dowódca wsparcia logistycznego odpowiada za taktyczne wyszkolenie kompanii administracyjnej i batalionu medycznego.
- nadzór nad całokształtem wsparcia administracyjnego dowództwa wsparcia logistycznego,
- za koordynację i zorganizowanie bezpieczeństwa w przydzielonym rejonie.
- za koordynację i realizację kontroli obszaru zniszczeń dokonanych przez nieprzyjaciela w obszarze tyłowym dywizji,
- za udzielanie porad dowódcy dywizji w zakresie: zaopatrywania, napraw i remontów, spraw kwatermistrzowskich, w zgadnieniach uzbrojenia i w sprawach dotyczących transportu.

Część 2. - Sztab.

42. Skład sztabu dowództwa wsparcia logistycznego dywizji.

Sztab dowództwa wsparcia logistycznego dywizji składa się z: zastępcy dowódcy, z sekcji personalnej - S1, sekcji rozpoznawczo-wywiadowczej - S2, sekcji operacyjno-szkoleniowej - S3 i z sekcji kwatermistrzowskiej - S4. Poszczególne sekcje sztabu pracują w myśl tych samych zasad jak

ich odpowiedniki w jednostkach bojowych. Dowódca wsparcia logistycznego dywizji może wyznaczyć dowódców jednostek podległych jako swoich zastępców, by reprezentowali go w udzielaniu porad dowódcy dywizji w zagadnieniach technicznych. Niżej wymienieni podwładni dowódcy wsparcia logistycznego mogą udzielać dowódcy dywizji porad w następujących zagadnieniach: Dowódca batalionu zaopatrzenia i transportu - w sprawach transportu, zaopatrzenia w środki chemiczne, inżynieryjne, uzbrojenia, w sprawach kwatermistrzowskich, łączności i różnych sprawach związanych z transportem; dowódca batalionu remontowo-naprawczego - w zakresie dokonywania napraw i remontów, wyposażenia i sprzętu chemicznego, inżynieryjnego, uzbrojenia, urządzeń kwatermistrzowskich, łączności oraz różnego rodzaju środków transportowych.

43. Współdziałanie i zakres odpowiedzialności,

a/ Współdziałanie między sztabem dywizji i dowódcą wsparcia logistycznego dywizji i jego sztabem, polega na tych samych zasadach, na jakich współdziała sztab dywizji z wszystkimi innymi dowództwami i sztabami podległymi. Pomimo tego, że do obowiązków dowódcy wsparcia należą przede wszystkim sprawy logistyczne, dowódca wsparcia i jego sztab, podlega pod każdym względem dowódcy dywizji. Wszyscy szefowie wydziałów sztabu dywizji są przełożonymi w stosunku do odpowiednich szefów sekcji w dowództwie wsparcia logistycznego.

b/ Jasną jest sprawą, że sztab dowództwa wsparcia odpowiada przede wszystkim za wsparcie logistyczne. Odpowiada również z akontrolę rejonu zniszczeń i bezpieczeństwo obszarów tyłowych. Sztab dywizji odpowiada za:

- ustalanie polityki zaopatrzeniowej i opracowanie planów,
- ustalanie pierwszeństwa potrzeb,
- przygotowanie dywizyjnych planów administracyjnych.

c/ Sztab dowódcy wsparcia pomaga dowódcy wsparcia w realizacji zadań wchodzących w zakres jego odpowiedzialności, a między innymi:

- w dowodzeniu wszystkimi jednostkami dowództwa wsparcia,
- w koordynowaniu i udzielaniu pomocy sztabowi dywizji w przygotowaniu dywizyjnych planów administracyjnych, zapewnieniu kontroli obszaru zniszczeń i planów zabezpieczenia rejonów tyłowych,
- w nadzorowaniu realizacji zadań sformułowanych przez dowódcę wsparcia w zakresie: spraw administracyjnych, kontroli obszaru zniszczeń oraz planów i rozkazów związanych z bezpieczeństwem rejonów tyłowych,
- organizowaniu i zapewnianiu działalności operacyjnego centrum administracyjnego ADSOC, gdy takie zostanie zorganizowane.

d/ By wykonać swe zadania, sztab dowództwa wsparcia organizuje posterunek dowodzenia dowództwa wsparcia, w którego składzie w razie potrzeby znajduje się operacyjne centrum administracyjne + ADSOC.

Część 3. - Urządzenia polowe.

44. Obszar wsparcia dywizji - Division Support Area.

a/ Skład. - Obszar wsparcia dywizji jest tą częścią obszaru tyłowych dywizji, w której znajduje się większość organicznych czy przydzielonych jednostek dowództwa wsparcia logistycznego. Obszar wsparcia dywizji może również obejmować armijne i samodzielne jednostki wsparcia administracyjnego korpusu, które pomagają w zaopatrywaniu dywizji. Posterunek dowodzenia dowództwa wsparcia rozmieszcza się w obszarze wsparcia dywizji.

b/ Ogólne zasady działania - Jednostki wsparcia znajdujące się w obszarze wsparcia dywizji, realizują wszelkie potrzeby w zakresie materiałowo-technicznym na korzyść jednostek zaopatrujących brygady oraz zapewniają bezpośrednie wsparcie logistyczne dla jednostek działających w obszarach tyłowych dywizji.

c/ Rozmieszczenie jednostek w rejonie wsparcia dywizji. - Rejon wsparcia dywizji zakłada się zwykle w obszarach tyłowych dywizji w pobliżu głównej drogi dowozu zaopatrzenia. Wybór obszaru, gdzie należy założyć rejon wsparcia dywizji zależy od: planów taktycznych, od rozmieszczenia armijnych urządzeń logistycznych, charakteru terenu w obszarze prowadzonych operacji oraz od czynnika bezpieczeństwa. Obszar wsparcia dywizji zmienia się tak często, jak to możliwe, zwracając uwagę na to, by tak dokonywać przemieszczania, by jednostki włączające otrzymywały przez

cały czas zaopatrzenie materiałowe i by jednostki logistyczne miały odpowiednią ochronę. Wybór nowych obszarów wsparcia dywizji jak i rozkazy do ich zajęcia, wydaje dowódca wsparcia, po skoordynowaniu swych propozycji z szefem wydziału operacyjno-szkoleniowego i kwatermistrzowskiego dywizji,

d/ Bezpieczeństwo. - Bezpieczeństwo w obszarach tyłowych zapewnia każda jednostka, która znajduje się w dywizyjnym obszarze wsparcia. Koordynację wysiłków zmierzających do zapewnienia lokalnego bezpieczeństwa organizuje dowódca wsparcia przy pomocy operacyjnego centrum administracyjnego - ADSOC, o ile takie zostanie zorganizowane.

45. Posterunek dowodzenia dowództwa wsparcia - Support Command Command Post.

a/ Skład posterunku dowodzenia dowództwa wsparcia. - Na posterunku dowodzenia znajdują się: dowódca, jego zastępca oraz sekcje - personalną rozpoznawczą, operacyjną, kwatermistrzowską z dowództwa wsparcia. Posterunek dowodzenia wykorzystuje specjalistów z jednostek podległych do planowania technicznego i operacyjnego oraz jako doradców w sprawach materiałowo-technicznych.

b/ Ogólne zasady działania. - Posterunek dowodzenia dowództwa wsparcia stanowi centrum kontroli w zakresie dowodzenia i administracji tak dowództwa jednostek organicznych jak i wszystkich jednostek przydzielonych. Posterunek dowodzenia koordynuje całokształt działalności logistycznej

w całej dywizji.

c/ Rozmieszczenie. - Posterunek dowodzenia dowództwa wsparcia rozmieszcza się w obszarze wsparcia dywizji po to, by:

- realizować dowodzenie jednostkami podległymi dowództwa wsparcia,
- zapewniać odpowiedni obszar, w którym mogłyby rozlokować się wszystkie elementy posterunku dowodzenia,
- zapewniać odpowiednią sieć łączności,
- zapewniać odpowiednią ochronę i osłonę oraz możliwość rozprzestrzenienia się jednostek,
- zredukować możliwości dokonania większych zniszczeń przez ogień nieprzyjaciela,
- dokonać biernych zabiegów ochronnych rozmieszczając posterunek dowodzenia w odpowiedniej odległości od przypuszczalnych obiektów uderzeń przeciwnika oraz przewidywanych kierunków działania wojsk nieprzyjaciela,
- zapewnić odpowiednie ilości zapasów wody,
- zapewnić możliwość wykorzystania dróg, wykonania szeregu niezbędnych konstrukcji ochronnych oraz stworzenia możliwości dokonywania remontów i napraw.

Stanowisko dowodzenia rozmieszcza się zawsze według stale przyjętych wzorów. Przy jego zakładaniu należy pomyśleć o tym, że należy przewidzieć przybywanie wizytujących do wszystkich sekcji sztabu; pojazdy wchodzące w skład posterunku muszą mieć odpowiednią przestrzeń do manewrowania; posterunek dowodzenia musi zachować możliwość szybkiego

zwijania się i zmiany swego stanowiska. Wymogi organizacyjne ustalające zasady działania posterunku dowodzenia są następujące: Należy grupować wszystkie te sekcje sztabu, które najczęściej z sobą współpracują, a więc takie na przykład jak sekcja rozpoznawcza - S2 i operacyjna - S3.

Sekcje, do których przybywa dużo interesantów należy rozmieszczać jak najbliżej drogi wjazdowej do posterunku dowodzenia. Będzie to sekcja kwatermistrzowska - S4.

Jednostki czy elementy posterunku dowodzenia, które potrzebują specjalnej ochrony i zorganizowania dla nich bezpieczeństwa, powinno rozmieszczać się zdale od dróg wjazdowych.

Centralę łączności i park samochodowy należy rozmieszczać w samym centrum ugrupowania, gdyż działają one na korzyść wszystkich jednostek wchodzących w skład posterunku dowodzenia.

Przy głównej drodze wjazdowej na posterunek dowodzenia należy umieszczać służbę informacyjną, która będzie udzielać wiadomości przybywającym interesantom, gdzie znajdują się poszczególne sekcje czy jednostki wsparcia logistycznego. Służba informacyjna zapewnia porządek na posterunku dowodzenia, zapobiega błąkanii się interesantów i nie dopuszcza do powstawania zagęszczenia pojazdów i personelu.

Wszystkie sekcje i jednostki logistyczne powinny być tak rozmieszczone na posterunku dowodzenia, by posterunek ten mógł opuścić swe miejsce bardzo szybko.

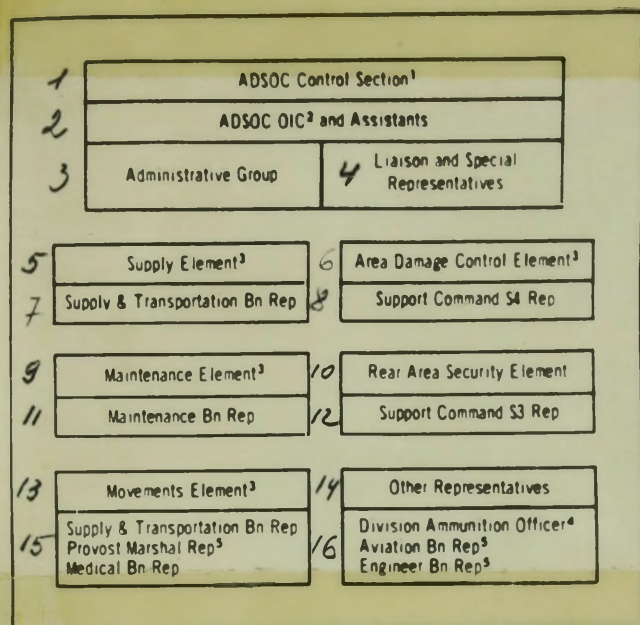
Zmianę dyslokacji jednostek logistycznych i sekcji poste-

reunku osiąga się przez wysyłanie na nowe miejsce zmian nie pełniących służby, lub przez kolejne przesuwanie części składowych posterunku dowodzenia. Zmianę miejsca rozlokowania posterunku dowodzenia dokonuje się zwykle dopiero po wyznaczeniu nowego obszaru wsparcia dywizji.

d/ Bezpieczeństwo. - Lokalne bezpieczeństwo dla dowództwa wsparcia zapewnia kompania dowodzenia i orkiestra.

46. Operacyjne Centrum Administracyjne - Administrative Support Operations Center /ADSOC/.

a/ Skład. - Operacyjne Centrum Administracyjne dowództwa wsparcia jest zgrupowaniem tych elementów z sekcji sztabu i jednostek operacyjnych, które mają związek z działalnością wsparcia logistycznego, z kontrolą obszaru zniszczeń i z zadaniami zapewnienia bezpieczeństwa dowództwu wsparcia. Operacyjne Centrum Administracyjne jest komórką dowództwa wsparcia, wyznaczoną do szybkiego koordynowania całokształtu działalności logistycznej, a szczególnie odnośnie tych zadań, które odbiegają od normalnie otrzymywanego zaopatrzenia. Skład, wyposażenie i organizację operacyjnego centrum administracyjnego ustala dowódca wsparcia. Oficera odpowiedzialnego za sprawne funkcjonowanie ADSOC wyznacza również dowódca wsparcia. Typowe dywizyjne operacyjne centrum administracyjne wygląda następująco:

Organizacja powyższa przedstawia typowe operacyjne centrum administracyjne dowództwa wsparcia logistycznego dywizji.

- 1-sekcja kontroli operacyjnego centrum administracyjnego
- 2-adminis operacyjne centrum administracyjne - pomocnicy i asystenci
- 3-grupa administracyjna
- 4-grupa oficerów łącznikowych
- 5-elementy-sekcja zaopatrywania
- 6-elementy-sekcja kontroli dokonanych zniszczeń
- 7-reprezentanci batalionu zaopatrywania i transportu
- 8-reprezentant kwatermistrza dowództwa wsparcia
- 9-przedstawiciel służby remontowo-naprawczej
- 10-sekcja bezpieczeństwa rejonów tyłowych
- 11-elementy służby remontowo-naprawczej
- 12-przedstawiciel szefa wydziału operacyjnego dowództwa wsparcia
- 13-elementy ruchu
- 14-inni reprezentanci
- 15-reprezentant batalionu zaopatrywania i transportu, prokuratora, i batalionu medycznego
- 16-dywizyjny oficer do spraw amunicji-reprezentant batalionu lotniczego-reprezentant batalionu saperów

Operacyjne centrum administracyjne dowództwa wsparcia może składać się z:

- sekcji kontroli ADSOC, wykonionej z sekcji dowodzenia dowództwa wsparcia,
- elementu kontroli obszaru zniszczeń, wystawianego przez sekcję kwatermistrzowską dowództwa wsparcia,
- elementów zapewniających bezpieczeństwo obszarów tyłowych, wystawianych przez sekcję operacyjną dowództwa wsparcia,
- elementów do spraw ruchu organizowanych przez dowództwo batalionu transportowego,
- elementów warsztatowo-naprawczych, wyznaczanych przez do-

wództwo batalionu remontowo-nagrawczego,
- oficerów łącznikowych, z jednostek armijnych, korpusnych i dywizyjnych. Najczęściej będą to oficerowie łącznikowi reprezentujący taktyczne centrum operacyjne - Tactical Operations Center /TOC/.

Gdy zaistnieje potrzeba, wtedy w skład operacyjnego centrum administracyjnego mogą wejść oficerowie łącznikowi z jednostek dywizyjnych wsparcia taktycznego, sekcji do spraw ludności cywilnej i oficera łącznikowego z kompanii administracyjnej. Oficer ten może być obciążony obowiązkiem koordynowania napływających żądań i udzielania informacji związanych z tyłami dywizyjnymi.

Operacyjne centrum administracyjne posiada swych przedstawicieli w Taktycznym Centrum Operacyjnym - TOC, do obowiązków których należy zapewnienie porad i informacji dla personelu taktycznego centrum operacyjnego, odnośnie stanu posiadanych zasobów i możliwości wsparcia materiałowo-technicznego dywizji w danej sytuacji taktycznej. Ponadto oficer łącznikowy z operacyjnego centrum administracyjnego dostarcza stale aktualnych danych dla centrum operacyjnego. Między obydwoma centrami to jest operacyjnym i administracyjnym trwa stała współpraca i wzajemna informacja.

b/ Funkcjonowanie i ogólne metody działania. - Operacyjne centrum administracyjne posiada stale zestawienia obrazujące wsparcie logistyczne dla dywizji, określa również swe możliwości w zakresie zaopatrzenia logistycznego

52

jak i informuje sztab dywizji o swoich trudnościach. Ządania materiałowo-techniczne pływające z jednostek bojowych, trafiają do operacyjnego centrum administracyjnego. Ządania te składają również jednostki wsparcia bojowego dywizji, jednostki logistyczne, personel, jednostki do spraw ludności cywilnej jak i poszczególne sekcje sztabu. Ządania mogą dotyczyć otrzymania różnego rodzaju zasobów, personelu i sprzętu do kontroli obszaru zniszczeń jak i zapewnienia bezpieczeństwa obszarów tyłowych dywizji. Na podstawie odpowiednich zarządzeń administracyjnych za całość załatwienia spraw związanych z ludnością cywilną ponoszą odpowiedzialność na szczeblu dywizji następujący oficerowie: szef wydziału personalnego dywizji, oficer do spraw ludności cywilnej, oficer do spraw administracyjnych i szef żandarmerii. Operacyjne centrum administracyjne otrzymuje ządania na wsparcie materiałowo-techniczne od jednostek dywizyjnych, a odpowiednie elementy tegoż centrum analizują je i koordynują całą działalność logistyczną. Elementy centrum administracyjnego koordynują swą działalność, gdy to się okaże konieczne, z odpowiednimi wyższymi, niższymi, jednostkami sąsiednimi jak i dowództwami wspierającymi, a jednocześnie wysyłają instrukcje do jednostek ustalając sposób realizacji zapotrzebowań. Dowódca dywizji i sztab dywizji ustala politykę wsparcia logistycznego, którą narzuca dowódcy wsparcia. Na podstawie otrzymanych wytycznych, dowódca wsparcia wydaje zarządzenia oficerowi odpowiedzialnemu za organi-

zowanie operacyjnego centrum administracyjnego i przelewa na niego w jak największym zakresie swe obowiązki związane z kierowaniem i koordynacją całości kształtu wsparcia logistycznego dla dywizji. Problemy, których nie da się rozstrzygnąć przez współdziałanie elementów operacyjnego centrum administracyjnego przedstawia się sekcji kontroli tegoż centrum administracyjnego celem ich rozwiązania. Oficer odpowiedzialny za operacyjne centrum administracyjne w zależności od specyfiki zadań oraz posiadanego czasu, może pełnić swe funkcje nawet wtedy, gdy nie strzymuje żadnych specjalnych wytycznych. Gdy czas pozwala, lub gdy tego wymaga ważność problemów, wtedy nierozstrzygnięte zagadnienia logistyczne przedstawia się dowódcy wsparcia celem uzyskania jego opinii. W razie konieczności zagadnienia poważne, które nie są ustalone w zasadach polityki logistycznej, przedstawia się sztabowi dywizji lub dowódcy dywizji celem uzyskania decyzji. Sztab dowództwa wsparcia i przedstawiciele jednostek przydzieleni do operacyjnego centrum administracyjnego odpowiadają przed oficerem odpowiedzialnym za centrum administracyjne oraz za realizację i odpowiednie funkcjonowanie tegoż centrum. Ich specjalna odpowiedzialność dotyczy tej działalności operacyjnego centrum administracyjnego, która zwykle nie wchodzi w zakres normalnych obowiązków sekcji sztabu dowództwa wsparcia, czy jednostek, które oni reprezentują. Oficer łącznikowy taktycznego centrum

operacyjnego, znajdujący się przy centrum administracyjnym, dostarcza informacji o bieżącej sytuacji taktycznej oraz określa jakie są wymagania pod adresem logistyki w związku ze zmianą sytuacji na placu boju. Oficerowie łącznikowi jednostek podległych czy jednostek wspierających, dostarczają do operacyjnego centrum administracyjnego dokładne dane o bieżących możliwościach logistycznych ich jednostek. Oficerowie łącznikowi operacyjnego centrum administracyjnego reprezentujący inne niż przydzielone czy organiczne jednostki dowództwa wsparcia, meldują swe uwagi i żądania bezpośrednio dowódcom jednostek, które reprezentują. Oficerowie ci nie posiadają ani żadnych uprawnień, ani nie ponoszą odpowiedzialności za działalność operacyjnego centrum administracyjnego. W szybko zmieniających się sytuacjach taktycznych, elementy dowództwa wsparcia wraz z operacyjnym centrum administracyjnym mogą działać ze stanowisk wysuniętych wprzód, przed rejon wsparcia dywizji, by zapewnić nieprzerwane i szybkie wsparcie logistyczne jednostek bojowych. Wysunięte elementy logistyczne dowództwa wsparcia mogą składać się z oficera do spraw amunicji /DAO/, z punktu rozdziału materiałów klasy III, z armijnego punktu zaopatrzenia materialnego klasy V, z dywizyjnego punktu rozdziału materialnego klasy V jak i z niezbędnego personelu łączności i odpowiedniego wyposażenia.

c/ Rozmieszczenie. - Operacyjne centrum administracyjne jako część sztabu posterunku dowodzenia dowództwa wsparcia

jest zależne od dowództwa wsparcia pod względem administra-
cyjnym i łączności. Z tego powodu operacyjne centrum admi-
nistracyjne normalnie rozmieszcza się i dokonuje przemar-
szów razem z posterunkiem dowodzenia dowództwa wsparcia.
Operacyjne centrum administracyjne rozmieszcza się w ta-
kim miejscu, by mogło zapewnić kontrolę taktyczną nad
jednostkami administracyjnymi działającymi w dywizyjnych
obszarach tyłowych.

d/ Bezpieczeństwo. - By zapewnić bezpieczeństwo dla
operacyjnego centrum administracyjnego i dla wysuniętego
posterunku dowództwa wsparcia, organizuje się ochronę,
angażując do tego siły kompanii administracyjnej i orkie-
stry, natomiast personel centrum administracyjnego orga-
nizuje zabezpieczenie swego rejonu własnymi siłami.

- wysunięte punkty zbiórki sprzętu, uszkodzonego uzbrojenia,
pojazdów i sprzętu.

Sila i skład jednostek wsparcia logistycznego operujących
w pobliżu tyłowych granic brygad jest silniejszy. Ich skład
składający się jest od rodzaju zapotrzebowania brygad oraz od
charakteru obszaru, który dana jednostka wspiera pod
względem materiałowo-technicznym.

b/ Ogólne zasady działania. - Jednostki są podporządkowane
dowództwu wsparcia brygady i wykonują swoje zadania na wspar-
cie brygad, znajdujących się w planowanym rejonie. Wypadek
znajdującego się w odroczce, otrzymuje rozkaz z brygady
lub samodzielnie. Inne rodzaje wsparcia są skierowane

47. Jednostki dowództwa wsparcia w obszarach brygadowych.

a/ Skład. - W jednostkach tyłowych brygad znajdują się dowództwa następujące elementy wsparcia:

- kompania wysunięta z batalionu napraw i remontów - forward support company of the maintenance battalion,
- wysunięte dywizyjne punkty zaopatrzenia materiałowego - division forward distributing points - klasy I i III i ruchome punkty zaopatrzenia - past moving supplies - klasy II i IV. Dywizje powietrzno-desantowe mogą założyć wysunięte punkty rozdzielcze dla zaopatrzenia klasy V.
- kompania medyczna,
- punkt zbierania poległych i rejestracji grobów,
- urządzenia kąpielowe,
- wysunięte punkty zbiórki złomu, uszkodzonego uzbrojenia, pojazdów i sprzętu.

Sila i skład jednostek wsparcia logistycznego operujących w pobliżu tyłowych granic brygad jest zmienny. Ich sila i skład zależny jest od rodzaju zapotrzebowań brygad oraz od charakteru obszaru, który dane jednostki wspierają pod względem materiałowo-technicznym.

b/ Ogólne zasady działań. - Jednostki czy elementy dowództwa wsparcia dywizji wykorzystuje się normalnie do wsparcia brygad, znajdujących się w pierwszym rzucie. Brygada znajdująca się w odwodzie, otrzymuje zaopatrzenie z kommuni zaopatrywania. Inne rodzaje zaopatrzenia niezbędne dla

dywizji, otrzymuje dywizja z obszaru wsparcia dywizji -
division support area. Jednostki wysunięte dowództwa wspar-
cia mogą zapewnić wsparcie logistyczne na zasadach zaopatr-
niania obszaru, zaopatrywania swosotnie do zadań wyko-
nywanych przez dywizję, lub na zasadzie zaopatrywania po-
szczególnych jednostek wchodzących w skład dywizji. Normal-
nie, jednostka dowództwa wsparcia działająca na korzyść
brygady w pierwszym rzucie, zapewnia zaopatrzenie dla bry-
gady i jednostek do niej przydzielonych. Ponadto, jednost-
ka z dowództwa wsparcia dywizji, działająca na korzyść
brygady zapewnia również wsparcie logistyczne na zasadzie
dywizji, których obowiązki obejmują także zagadnienia log-
istyczne obszaru, ale tylko dla tych jednostek, któ-
re działają w pobliżu danej brygady.

Kompania wysunięta z batalionu remontowo-naprawczego za-
pewnia dla jednostek, które wspiera - naprawy polowe, częś-
ci remontowe i remontowe drużyny zmotoryzowane przeznaczo-
ne do dokonywania napraw sprzętu i wyposażenia wszystkich
służb technicznych, za wyjątkiem sprzętu służby medycznej.

Wysunięte punkty rozdziału z batalionu zaopatrywania i
transportu, w tyłowych obszarach brygadowych, zapewniają
organizację punktów rozdziału zaopatrzenia klasy I i III
oraz tych materiałów klasy II i IV, na które zostały zło-
żone zapotrzebowania w odpowiednim czasie. Jednostki do-
wództwa wsparcia w obszarach brygadowych działają pod
kontrolą swoich jednostek macierzystych. Mogą być również
przydzielane do brygad czy batalionów wtedy, gdy te je-

dnostki prowadzą działania samodzielne czy częściowo samodzielne. - Organizacja dowództwa wsparcia logistycznego

c/ Bezpieczeństwo. - Każda jednostka wchodząca w skład dowództwa wsparcia, a znajdująca się w obszarze tyłowym brygady, ponosi odpowiedzialność za zapewnienie swego własnego bezpieczeństwa. Całokształt bezpieczeństwa obszaru tyłowego dywizji kontroluje dowództwo brygady.

48. Rzut tyłowy dywizji. - Division rear echelon.

Rzut tyłowy dywizji składa się z: kompanii administracyjnej - administration company - i z tych komórek sztabu dywizji, których obowiązki obejmują także zagadnienia jak zapewnienie służby personalnej i administracyjnej i których ustawiczna obecność w wysuniętych częściach obszaru działania dywizji nie jest potrzebna. Za odpowiednie funkcjonowanie rzutu tyłowego dywizji odpowiedzialny jest oficer do spraw administracyjnych - adiutant general. Oficer ten ponosi odpowiedzialność przed dowódcą wsparcia logistycznego za: kontrolę taktyczną, bezpieczeństwo i przemieszanie rzutu tyłowego dywizji. Dowódca wsparcia logistycznego włącza rzut tyłowy dywizji do realizacji zadań wynikających z planu kontroli rejonu zniszczeń i do zabezpieczenia rejonu tyłowego wtedy, gdy rzut tyłowy dywizji znajduje się w obszarze wsparcia dywizji. Dowódca wsparcia logistycznego odpowiedzialny jest za szkolenie taktyczne i wsparcie logistyczne tyłów dywizyjnych. Dostarcza on również odpowiednich środków transportowych, gdy zajdzie konieczność doko-

zpojen działek zaczepnych.

nanie przerzutu rzutu tyłowego dywizji.

c/ Przed i w czasie trwania działań zaczepnych.

Część IV. - Organizacja dowództwa wsparcia logistycznego jednostki wysunięte wsparcie materiałowego dostarczają dywizji do walki.

zaspokajanie, zapewniają remonty i naprawy i dokonują

49. Działania zaczepne.

ewakuacji medycznej, w czasie działań zaczepnych jednostki

a/ Wszelkie przemarsze dowództwa wsparcia logistycznego

wsparcia logistycznego dywizji koncentrują swój wysiłek

dywizji jak i jego wykorzystanie w czasie walki jest zależ-

ne od planu taktycznego i ugrupowania jednostek bojowych

głównego działania dywizji.

dywizji. Jeżeli działania zaczepne rozpoczynają się z re-

jonu wyjściowego, dowództwo wsparcia logistycznego powinno

być rozmieszczone centralnie w całym ugrupowaniu dywizji,

a wszystkie jego jednostki i elementy, pozostają pod jego

bezpośrednim dowództwem. Wszystkie operacje związane ze zao-

bszerzeniem działań jednostek bojowych dywizji. Odległość

przygotowujących się do działań zaczepnych, przeprowadza się w

rejonie wyjściowym. W rejonie tym dowódca wsparcia logistycz-

nego wyznacza jednostki, które będą zapewniały wsparcie ma-

teriałowo-techniczne dla poszczególnych brygad. Wyznaczone

terenowych pozwalających na umieszczenie odpowiedniego

jednostki otrzymują odpowiednie siły i środki materiałowo-

techniczne, by mogły skutecznie wesprzeć działania bojowe

swoich brygad. W rejonie wyjściowym dokonuje się również

całkowitego napełnienia zbiorników paliwa wszystkich po-

jazdów dywizyjnych.

b/ Jednostki dowództwa wsparcia, które będą wspierały

działania poszczególnych brygad w czasie ich działań za-

czepnych, powinny być z góry wytypowane, zorganizowane i

zaspokajane we wszystkie niezbędne materiały, przed rozpo-

częściem działań zaczepnych.

c/ Przed i w czasie trwających działań zaczepnych, jednostki wysunięte wsparcia materiałowego dostarczają zaopatrzenie, zapewniają remonty i naprawy i dokonują ewakuacji medycznej. W czasie działań zaczepnych jednostki wsparcia logistycznego dywizji koncentrują swój wysiłek zaopatrzeniowo-techniczno-materiałowy zwykle na kierunku głównego działania dywizji.

d/ W czasie rozwijania natarcia, jednostki wsparcia logistycznego poszczególnych brygad będą zmuszone do częstego zmieniania swoich miejsc rozlokowania. Obszar wsparcia dywizji znajduje się zawsze w pewnej odległości poza obszarem działania jednostek bojowych dywizji. Odległość między obszarem działań bojowych dywizji a jego obszarem wsparcia materiałowego zależy od ilości i jakości zaopatrzenia materiałowego jednostek bojowych, od rozmieszczenia armijnych punktów zaopatrywania jak i możliwości terenowych zezwalających na znalezienie odpowiedniego miejsca na ich rozwinięcie.

e/ Każdy plan działań zaczepnych jest tylko wtedy realny, jeżeli może być wsparty pod względem materiałowo-technicznym. Jeżeli zaplanowane działanie, nie może być wsparte logistycznie, zasobami posiadanymi przez dywizję, dowódca wsparcia, zawiadamia dowódcę dywizji i jego sztab i kieruje odpowiednie żądania do wyższych przełożonych, celem uzupełnienia zasobów materiałowych dywizji. Jeśli uzupełnienie materiałowe nie może być dostarczone na czas,

wtedy plan działań zaczepnych musi być skorygowany lub całkowicie zarzucony. Plan działań zaczepnych należy zawsze tak opracować, by dywizje idące do natarcia czy innego działania miały dostateczne zaopatrzenie materiałowo-techniczne.

50. Działania obronne.

a/ W działaniach obronnych, miejsce, gdzie ma znajdować się obszar wsparcia dywizji, zależy od zadań logistycznych walczącej dywizji i możliwości zapewnienia bezpieczeństwa jednostkom logistycznym wspierającym dywizję. Zwykle w działaniach obronnych obszar wsparcia dywizji znajduje się dość daleko od walczących jednostek bojowych, by zapobiec niepotrzebnemu zagęszczaniu się jednostek wsparcia logistycznego i walczących jednostek bojowych w obszarze prowadzonych działań obronnych. Elementy dowództwa wsparcia realizują swe zadania logistyczne w rejonach działań poszczególnych brygad i zabezpieczają te brygady pod względem materiałowo-technicznym. W obronie określonej, jaka ma zwykle miejsce w działaniach jednostek desantowo-powietrznych, należy wyszukać odpowiednie miejsce na obszar wsparcia dywizji w środku obszaru obrony dywizji.

b/ Działania obronne wymagają zwykle dużej ilości materiałów klasy IV, niezbędnych do budowy zapór i klasy V, do której należą takie materiały jak miny i materiały wybuchowe. To wymaganie powoduje, że regulacja ruchu związania z dowozem zaopatrzenia jak i rozmieszczenie czołowych ele-

dywizji - division ammunition officer - person odpowiedzialny
mentów jednostek logistycznego wsparcia musi być bardzo
szczegółowo skoordynowane. Jednostki wsparcia rozmieszcza
się w ten sposób, by mogły dostarczyć odpowiednich zasobów
materiałowych niezbędnych do wykonania zaplanowanych
przeciwuderzeń i przeciwnatarć. Dokonuje się również zabiegów,
by zapewnić dostawy zaopatrzenia drogą powietrzną
na wypadek, gdyby działania przeciwnika uniemożliwiły dostawy
zaopatrzenia środkami kołowymi. Przewiduje się również
zapewnienie ewakuacji środkami transportu powietrznego,
a przede wszystkim ewakuacji sanitarnej.

51. Działania odwrotowe.

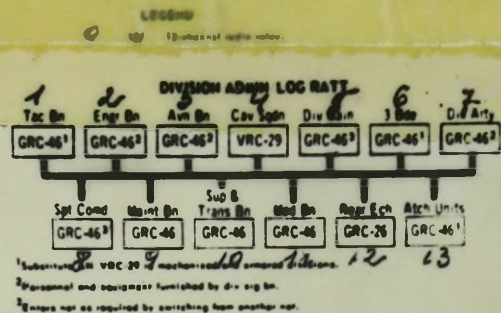
W działaniach odwrotowych wszelkie przemarsze kolumny
dowództwa wsparcia, koordynuje się z planami taktycznymi.
Obszar wsparcia dywizji wybiera się na odpowiedniej głębokości
tak, by nie przeszkadzał w działaniach odwrotowych jednostek
bojowych. W działaniach odwrotowych tylko minimalne ilości
niezbędnych pojazdów z jednostek wsparcia logistycznego
wykorzystuje się do zapewnienia niezbędnego zaopatrzenia,
napraw i remontów oraz wsparcia medycznego, dla poszczególnych
brygad znajdujących się w styczności z nieprzyjacielem.
Dowództwo wsparcia i armijne punkty zaopatrywania,
mogą pozostawić niewielkie ilości materiałów krytycznych
takiej klasy jak III, IV i V wzdłuż osi wycofywania się
wojsk po to, by jednostki wsparcia poszczególnych brygad,
mogły dostarczać to zaopatrywanie do brygad toczących
walkę z nieprzyjacielem. Oficer do spraw amunicji

dywizji - division ammunition officer - ponosi odpowiedzialność za kontrolę nad sprawnym dopływem zaopatrywania klasy V tak długo, dopóki amunicja ta nie zostanie wydana do użytku jednostek bojowych.

Część V. - Łączność.

52. Łączność dowództwa wsparcia.

a/ Uwagi ogólne. - Pluton łączności dowództwa wsparcia - the support command platoon command operations company division signal battalion - z kompanii łączności obsługującej dowództwo dywizji, a znajdującej się w składzie dywizyjnego batalionu łączności, zapewnia środki łączności dla dowództwa wsparcia. Pluton ten organizuje i obsługuje odpowiednią sieć łączności między posterunkiem dowodzenia dowództwa wsparcia a operacyjnym centrum administracyjnym jak i z jednostkami podległymi dowództwu wsparcia, ss znajdującymi się w dywizyjnym obszarze wsparcia. Sieć łączności pokazana jest na poniższym rysunku

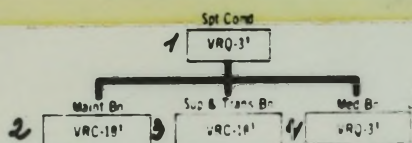
Dywizyjna-administracyjna sieć łączności radiowej /LOG-RATF/

- 1- bataliony bojowe - rdst. GRC-46
- 2- batalion inżynieryjny rdst. GRC-46
- 3- batalion lotniczy rdst GRC-46
- 4- kompania rozpoznawcza rdst VRC-29
- 5- główne stanowisko dowodzenia dywizji rdst GRC-46
- 6- dowództwa trzech brygad rdst GRC-46
- 7- dowództwo artylerii dywizji rdst GRC-46
- 8- dowództwo wsparcia logistycznego dywizji rdst GRC-46
- 9- batalion remontowo-naprawczy rdst GRC-46
- 10- batalion zaopatrywania i transportu rdst GRC-46
- 11- batalion medyczny rdst GRC-46
- 12- rzut tyłowy dywizji rdst GRC-26
- 13- jednostki przydzielone rdst GRC-46

Jednostki dowództwa wsparcia, które działają na zewnątrz dywizyjnego obszaru wsparcia, otrzymują odpowiednie środki łączności od najbliższego rejonowego węzła łączności -

area communications center -
grywa rolę oficerską do spraw łączności

SUPPORT COMMAND COMB NET P-8

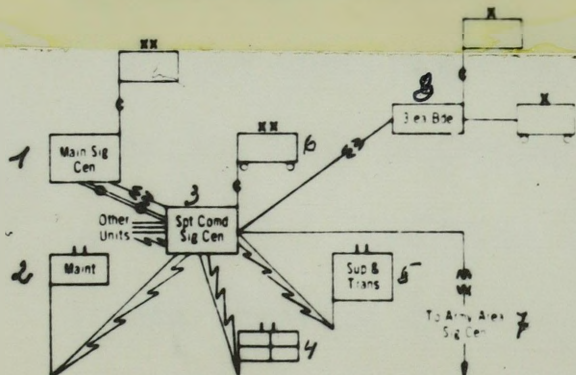

Substitute the following radio sets in example division for those shown:
AM VRC-18-VRC-18, AM VRQ-3-AM VRQ-3

Sieć łączności
radiowej dowództwa wsparcia
logistycznego dywizji

- 1 - dowództwo wsparcia logistycznego dywizji rdst VRQ-3
- 2 - batalion remontowo-naprawczy rdst VRC-18
- 3 - batalion zaopatrywania i transportu rdst VRC-18
- 4 - batalion medyczny rdst VRQ-3

SUPPORT COMMAND IN DIVISION AREA COMMUNICATIONS SYSTEM

LEGEND

- 9 12-channel radio relay.
- 10 Spiral four-wire carrier system.
- 11 Field wire circuit.

Sieć łączności
dowództwa wsparcia logistycznego
dywizji w systemie łączności
rozbudowanym w obszarze działania
dywizji

dla dowództwa wsparcia,

- 1 - główne centrum łączności
- 2 - batalion remontowo-naprawczy
- 3 - centrum łączności dowództwa wsparcia logistycznego dywizji
- 4 - batalion medyczny
- 5 - batalion zaopatrywania i transportu
- 6 - rzut tyłowy dywizji
- 7 - do centrum łączności w obszarze armii
- 8 - do trzech brygad
- 9 - radio - 12 kanałów
- 10 - przewód telefoniczny - 4-ro kablów
- 11 - kabel polowy

b/ Pluton łączności dowództwa wsparcia z dywizyjnego batalionu łączności, który obsługuje dowództwo wsparcia, zostaje do niego przydzielony. Dowódca tego plutonu odgrywa rolę oficera do spraw łączności, przy dowódcy wsparcia logistycznego. Jego pluton zapewnia dowództwu wsparcia odpowiednie sieci łączności, a ponadto odpowiada za:

- zorganizowanie i obsługiwanie składnicy meldunkowej, wyznaczenie gońców, wyznaczenie kryptografów, pracowników na dalekopisach i obsług sprzętu radiowego, tak dla dowództwa wsparcia jak i operacyjnego centrum administracyjnego,
- zainstalowanie i obsługiwanie centrum łączności w dywizyjnym obszarze tyłowym,
- zapewnienie odpowiednich sił do zabezpieczenia w środku łączności dowództwa wsparcia, znajdującego się w obszarze wsparcia dywizji, jak i dla innych jednostek przydzielonych lub działających w danym obszarze,
- założenie i obsługiwanie lokalnej sieci telefonicznej dla dowództwa wsparcia,
- założenie i obsługiwanie sieci radiowej dla dowództwa wsparcia, zwanej dywizyjną siecią administracyjną /AM-RAT/.
wsparcia

Część VI. - Bezpieczeństwo obszaru tyłowego - rear area security.

53. Uwagi ogólne.

Dowódca wsparcia odpowiada za bezpieczeństwo tej części tyłowego obszaru dywizyjnego, która jest niezbędna do wy-

dajnego funkcjonowania administracyjnych jednostek wsparcia. Dowódca wsparcia zapewnia również bezpieczeństwo jednostkom administracyjnym wyższego szczebla, które działają na koryście dywizji i znajdują się w tyłowym obszarze dywizji. Szef wydziału operacyjnego dywizji, jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo obszarów tyłowych dywizji. Współdziałając z szefem wydziału rozpoznawczego i z kwatermistrzem, przygotowuje on i rozdziela poszczególnym dowódcom zadania, których celem jest zapewnienie bezpieczeństwa obszarów tyłowych. Plan bezpieczeństwa dowództwa wsparcia opracowuje się według potrzeb dywizyjnego planu operacyjnego.

54. Jednostki logistyczne.

Każda jednostka wsparcia administracyjnego rozmieszczona w obszarze tyłowym dywizji, zapewnia lokalne bezpieczeństwo sama dla siebie i bierze udział w zabezpieczeniu wszystkich innych jednostek tyłowych. W razie potrzeby dowódca wsparcia może otrzymać jednostki bojowe, które mogą zapewnić bezpieczeństwo w punktach krytycznych, lub przeciwstawić się działaniom nieprzyjaciela i to takim działaniom, które mogłyby przeszkodzić w wykonywaniu zadań jednostkom wsparcia administracyjnego.

55. Zakres działalności.

Dowódca wsparcia logistycznego ponosi odpowiedzialność za zabezpieczenie obszaru tyłowego dywizji, a szczególnie za obronę przed działaniami małych jednostek nieprzyjaciela, które zagrażają bezpieczeństwu jednostek administracyjnych

i mogą zakłócić ich działalność. Odpowiada również za zorganizowanie obrony przeciw działaniom partyzanckim i skojom infiltracyjnym nieprzyjaciela. Zapewnienie bezpieczeństwa tych części rejonów tyłowych dywizji, które nie są niezbędne do wykonywania zadań wsparcia materiałowo-technicznego dla dywizji, czy innych zadań administracyjnych, wchodzi w zakres odpowiedzialności dowództwa dywizji. Działalność nieprzyjaciela w obszarach tyłowych dywizji na większą skalę niż istnieją możliwości ich zwalczania przez jednostki tam się znajdujące, uważa się za część walki ogólnej dywizji. Do zlikwidowania tego rodzaju zagrożenia, dywizja wysyła jednostki bojowe i dowodzi nimi dowództwo dywizji.

56. Zabiegi obronne.

- a/ Zabiegi, jakich ~~xxxxxx~~ dokonuje dowództwo wsparcia, by zapewnić bezpieczeństwo obszarów tyłowych, obejmują:
- Zaangażowanie jednostek administracyjnych wsparcia jak i ich urzędów do zorganizowania ich własnej obrony i udzielania pomocy jednostkom znajdującym się w pobliżu.
 - Opracowanie i skoordynowanie lokalnych planów bezpieczeństwa jednostek przydzielonych.
 - Skoordynowanie obrony z jednostkami rezerwowymi, rozmieszczonymi w obszarach tyłowych.
 - Opracowanie systemu alarmowego i sygnałów alarmujących o grożącym niebezpieczeństwie.
 - Stosowanie uzbrojonych konwojów.

- Wystawianie placówek czy posterunków bezpieczeństwa w punktach krytycznych sieci drogowej.
- Stosowanie patroli rozpoznawczych i kontrolujących sieć drogową.
- Wymuszanie stosowania maskowania i zaciemniania.
- Wykorzystanie różnych przeszkód naturalnych i sztucznych.
- Uruchamianie personelu do dokonywania namiarów natężenia promieniotwórczego gdy to się okaże potrzebne.

Dywizyjne jednostki wsparcia szkolą własny personel do obrony lokalnej, pod dowództwem dowódcy wsparcia logistycznego. Organizuje się również sieć łączności i sieć ostrzegania oraz opracowuje się zarządzenia stałe - standing operating procedures SOP. Zapewnia się obronę działalności personelu jak i linii komunikacyjnych, niezbędnych dla dywizji. W obszarze tyłowym przygotowuje się pozycje obozowe, przy pomocy których zapewnia się bezpieczeństwo i możliwości udzielania wsparcia administracyjnego. Jeżeli wymogi pod względem zapewnienia bezpieczeństwa przekraczają możliwości jednostek wsparcia administracyjnego w obszarze tyłowym dywizji, przydziela się bardzo małe ilości jednostek bojowych, które zapewniają dowódcy wsparcia możliwości prowadzenia rozpoznania krytycznych obszarów, prowadzą patrolowanie i organizowanie eskorty konwojów.

c/ Operacyjne centrum administracyjne - ADSOC - wykorzystywane jest normalnie przez dowódcę wsparcia, do zapewnienia kierowania operacjami zapewniającymi bezpieczeń-

stwo dla rejonów tyłowych.

Część VII. - Kontrola obszaru zniszczeń.

57. Uwagi ogólne.

Kwatermistrz dywizji - G-4 - jest odpowiedzialny za kontrolę obszaru zniszczeń. Dowódca wsparcia logistycznego odpowiada za opracowanie planów i zorganizowanie działalności, koniecznej do zmniejszenia efektów użytej przez nieprzyjaciela broni jądrowej, chemicznej i biologicznej, w stosunku do administracyjnych jednostek wsparcia znajdujących się w obszarze tyłowym dywizji. Dowódca wsparcia logistycznego dywizji planując i kontrolując obszar zniszczeń, zwraca główną uwagę na tę działalność, która zapewni jak najszybsze wznowienie wsparcia materiałowego dywizji. Skierowanie jednostek wsparcia logistycznego do wykonywania zadań związanych z kontrolą obszaru zniszczeń, trzeba zawsze bardzo rozsądnie rozważyć, by nie spowodować przesuwania dostaw niezbędnego zaopatrzenia dla dywizji.

58. Ś r o d k i .

Głównymi środkami, jakie posiada dowódca wsparcia logistycznego do kontroli obszaru zniszczeń, jest personel i sprzęt jednostek wsparcia administracyjnego, które znajdują się w dywizyjnym obszarze tyłowym. Zasoby miejscowe i pomoc innych jednostek czy ludności cywilnej, może być rozważona w niektórych sytuacjach. Operacyjne centrum administracyjne można wykorzystywać do kierowania działalnością kontroli obszaru zniszczeń.

59. Z a b i e g i .

Zabiegi w sprawie kontroli obszaru zniszczeń obejmują:

- a/ Opracowywanie zarządzeń stałych jak i instrukcji dodatkowych związanych z udzielaniem wzajemnej pomocy przez poszczególne jednostki wsparcia administracyjnego.
- b/ Wyznaczenie, przeszkolenie i wykorzystanie jednostek przeciwpożarowych, jednostek do usuwania zniszczeń, jednostek do odkażania, jednostek ratowniczych, służby zaopatrywania w żywność, materiały medyczne i drużyny remontowe w poszczególnych jednostkach wsparcia administracyjnego. Każda jednostka ma obowiązek przygotowania odpowiedniej ilości drużyn ratowniczych i drużyn innych specjalności, zgodnie ze swoimi możliwościami i posiadanym sprzętem.
- c/ Dokonywanie oceny zakresu zniszczeń oraz ich wpływu na całokształt działalności logistycznej jak i wszelkie zabiegi ratownicze w tym zakresie, mają na celu zmniejszenie strat personelu, zasobów materiałowych i urządzeń logistycznych, Specjalne drużyny przeznaczone do kontroli i dokonywania ocen tworzy się w dowództwie wsparcia dywizji i innych dowództwach jednostek administracyjnych i skierowuje się je do działania w dywizyjnym obszarze tyłowym.
- d/ Skierowanie ruchu pojazdów mechanicznych dowożących zaopatrywanie na drogi, które nie uległy zniszczeniu, zapewni ustawiczny napływ materiałowo-techniczny do

jednostek bojowych i umożliwi zmniejszenie skutków dokonanych przez nieprzyjaciela zniszczeń i skażeń.

e/ Odpowiednie rozpraszanie urządzeń tyłowych jest bardzo celowe, gdyż prowadzi do minimum możliwości zniszczeń i skażeń jednostek logistycznych i zasobów materiałowych.

Rozdział V. - Zasady wsparcia logistycznego dywizji.

Część 1. - Zaopatrywanie.

60. Uwagi ogólne.

a/ Najlepszą metodą rozdziału zaopatrzenia poczynając od źródła do użytkownika jest dystrybucja wprost do poszczególnych jednostek. Metoda ta jednak przekracza możliwości dowództwa wsparcia, a więc w dywizji stosuje się zasadniczo kombinację punktów zaopatrywania - supply points i rozdziału do jednostek - unit distribution. Zasoby materiałowe dostarczane do dywizji przez jednostki bezpośredniego wsparcia, dostarcza się bezpośrednio do jednostek potrzebujących ten rodzaj zaopatrzenia, bez przeładowywania tychże materiałów gdy to tylko będzie możliwe. W operacjach powietrzno-desantowych tę samą zasadę stosuje się przy dowozach powietrznych. Gdy to jest możliwe, dostawa zasobów sięga aż do jednostek wykorzystujących dane materiały.

b/ W działaniach ruchowych dywizja wozí z sobą tylko tyle środków materiałowych, ile potrzebuje do natychmiastowego spożycia, to znaczy odpowiednie ilości materiałów nie-

zbędnych do podtrzymania działań i to na taki okres czasu, gdy zaistnieje możliwość ponownego dostarczenia zasobów.

Dywizja może posiadać małe rezerwy materiałowe jako zabezpieczenie, na wypadek gdyby system zaopatrywania został przerwany. W sytuacjach statycznych odpowiednie ilości zasobów i to na szereg dni, można składować w obszarze działania dywizji by umożliwić wykorzystanie transportu do wykonywania innych zadań.

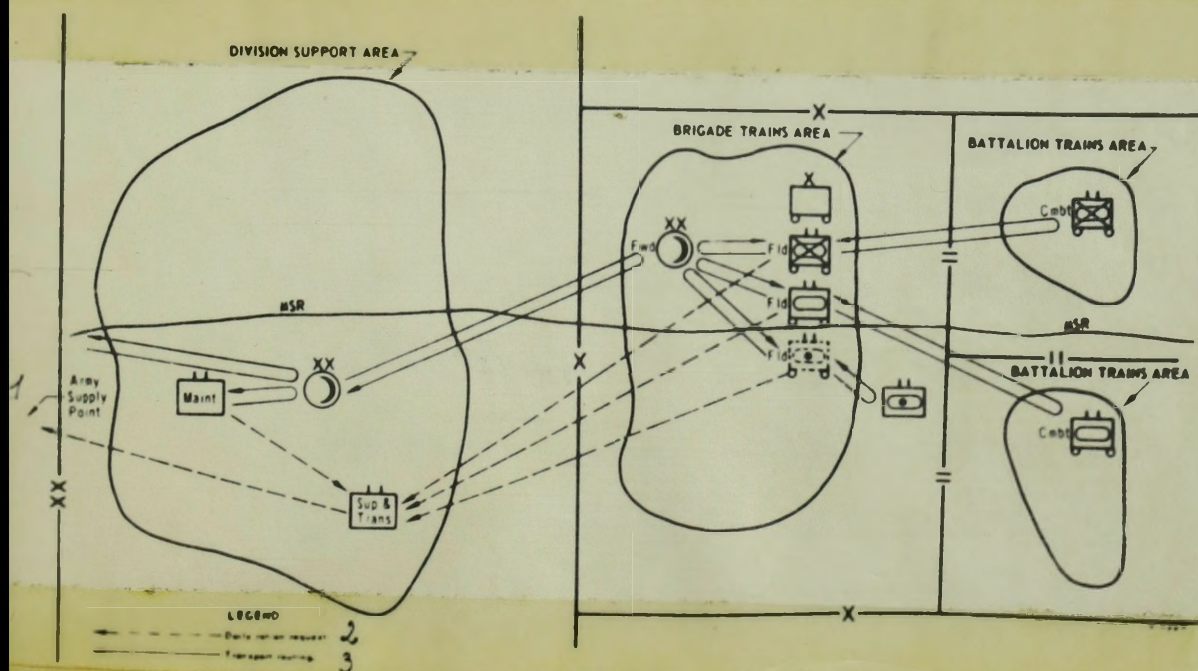
c/ Ilość zasobów jakie ma przewozić ze sobą dywizja, określa dowódca armii.

61. Zaopatrywanie w materiały klasy I.

a/ Pobieranie zaopatrzenia klasy I: - Officer do spraw administracyjnych dywizji - the division adjutant general - dostarcza do dywizyjnego batalionu zaopatrzenia i transportu - division supply and transport battalion - zestawienie ilościowe personelu poszczególnych jednostek dywizji. Wykorzystując te cyfry jako podstawę do obliczeń, batalion zaopatrywania i transportu przygotowuje codzienne racje żywnościowe dla dywizji i dostarcza je do armijnych urzędów zaopatrywania klasy I - army class I supply facility - wspierających dywizję, na 72 godziny przed tym, nim racje te mają być dostarczone do dywizji. Jednostki dywizji składają codzienne zapotrzebowanie na racje żywnościowe do batalionu zaopatrywania i transportu. Gdy jakaś jednostka żąda specjalnego rodzaju racji żywnościowych, powinna złożyć swe zapotrzebowanie w odpowiednim czasie

do batalionu zaopatrywania i transportu. Ilościowy rozdział racji żywnościowych realizuje się według żądań złożonych przez poszczególne jednostki.

b/ Rozdział racji żywnościowych. - Armijne punkty -
army supply installation - dostarczające żywność dla dywizji, przewożą racje żywnościowe do dywizyjnych punktów rozdzielczych - division distributing points - które znajdują się w obszarze tyłowym dywizji, względnie dowożą żywność do dywizyjnych wysuniętych punktów rozdzielczych - division forward distributing points - rozmieszczonych w obszarach tyłowych brygad. W punktach tych racje żywnościowe dzieli się na poszczególne bataliony. Poszczególne bataliony pobierają żywność z wysuniętych dywizyjnych punktów rozdzielczych, przy pomocy swego organicznego transportu. Gdy rozmieszczenie jednostek i sytuacja taktyczna pozwala na takie rozwiązanie, żywność może być dostarczana bezpośrednio do jednostek przy pomocy transportu korpusu lub armii.

- 1-armijny punkt zaopatrywania
- 2-dzienne zapotrzebowania
- 3-dowóz

Uwaga:
znaki taktyczne
patrz str.127

c/ Porcje rezerwowe. - Normalnie jednostki dywizji posiadają przy sobie po dwie dzienne racje żywnościowe. Jedna stanowi rezerwę, a druga jest racją żywnościową przeznaczoną do spożycia w danym dniu. Dywizyjny batalion zaopatrywania i transportu może przewozić dodatkową trzecią rację żywnościową na swoich organicznych środkach transportowych.

d/ Punkty rozdziału żywności. - Dywizyjny batalion zaopatrywania i transportu jest w stanie zakładać i obsługiwać punkty rozdzielcze klasy I - *distributing points* - w dywizyjnym obszarze tyłowym działań brygady, na zasadzie zaopatrywania rejonu, lub na zasadzie bezpośredniego dowozu do brygady. Punkty rozdziału rozmieszcza się przy dobrze oznaczonych drogach i w pobliżu urządzeń, które prowadzą zaopatrywanie masowe.

62. Zaopatrywanie w materiały klasy II.

a/ Uwagi ogólne. - Batalion zaopatrywania i transportu - *the supply and transport battalion* - zapewnia dowóz materiałów klasy II oraz różnych służb technicznych, w wyjątkiem: części zastępczych, środków medycznych, urządzeń kryptograficznych, elektrycznych maszyn liczących i t.p. Zaopatrywanie w środki medyczne należy do obowiązków batalionu medycznego. Materiały kryptograficzne zapewnia batalion łączności, a części zastępcze - batalion napraw i remontów. Liczące maszyny elektryczne zapewnia - kompania administracyjna.

b/ Pobieranie zaopatrzenia materiałowego klasy II. - Jednostki dywizji wysyłają swe zapotrzebowania do batalio-

nu zaopatrzenia i transportu, który z kolei wysyła zapotrzebowania zbiorcze do odpowiednich jednostek zaopatrywania armii lub do urzędzeń wspierających dywizję. Jednostki dywizji pobierają zasoby medyczne ze swoich batalionowych punktów opatrunkowych - battalion xxx aid station. Batalionowe punkty opatrunkowe uzupełniają swe zasoby, składając zamówienia do stacji segregacji rannych - clearing stations, przy pomocy samochodów sanitarnych ewakuujących pacjentów.

Stacje segregacji rannych - Clearing stations - wysyłają zamówienia na uzupełnienie swych zasobów do dywizyjnych medycznych punktów zaopatrywania - division medical supply points - przez samochody sanitarne ze szczebla armii ewakuujące pacjentów.

c/ Rozdział zaopatrzenia klasy II. - Zaopatrzenie klasy II przesyła się bezpośrednio do przodu przez jednostkę zaopatrywania armii, lub przekazuje do punktu rozdzielczego klasy II w obszarze wsparcia dywizji. Nierzaz zaopatrzenie tej klasy przesyła się bezpośrednio do jednostek żądających. Ładunki duże dostarcza się do miejsca w rejonie ugrupowania dywizji,, gdzie tego żąda dowództwo wsparcia dywizji. W ramach dywizji rozdział zaopatrzenia klasy II odbywa się w taki sposób, że zaopatrzenie to dostarcza się bezpośrednio do jednostek żądających względnie do wysuniętych punktów rozdziału zaopatrywania klasy I. zorganizowanych przez dywizyjny batalion zaopatrywania i transportu w obszarze tyłowym brygad, skąd przekazuje się materiały klasy II

jednostkom, które złożyły zapotrzebowania.

Metoda rozdziału materiałów medycznych w czasie walki jest zorganizowana następująco:

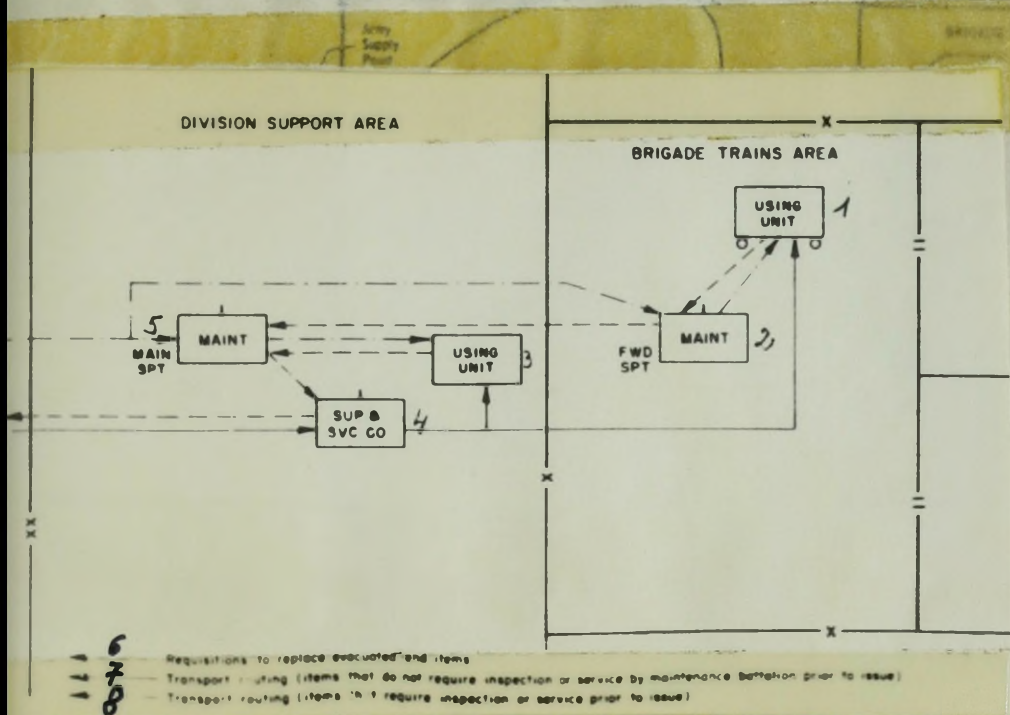
Medyczny punkt zaopatrywania dywizji - division medical supply point - zakłada zwykle batalion medyczny - medical battalion - w miejscu dostępnym dla samochodów sanitarnych, dowożących materiały medyczne do większości wysuniętych urządzeń medycznych. Żądania na materiały medyczne wysyła się przy pomocy samochodów sanitarnych, śmigłowców, względnie żąda się ich przysłania, składając zapotrzebowania przez radio i telefon. W takim wypadku materiały medyczne napływają od tyłu na samochodach sanitarnych, samochodach ciężarowych, śmigłowcach czy samolotach.

d/ Rezerwy zaopatrzenia materiałowego klasy II. -

Dywizja przeważnie nie przewozi dużych zasobów zaopatrywania klasy II. Przewozi ona małą ilość ruchomego zaopatrzenia klasy II dla wszystkich służb, znajdujących się w dywizyjnym obszarze wsparcia.

e/ Urządzenia. - Urządzenia dla zaopatrzenia klasy II są to małe rejony obsługiwane przez batalion zaopatrzenia i transportu łącznie z batalionem medycznym, a rejony te mieszczą się w dywizyjnym obszarze wsparcia. Materiały korpusu wojsk chemicznych rozdzielą normalnie pluton wsparcia wojsk chemicznych - chemical combat support platoon - przydzielony do batalionu zaopatrzenia i transportu. Gdy pluton ten nie jest przydzielony, materiały

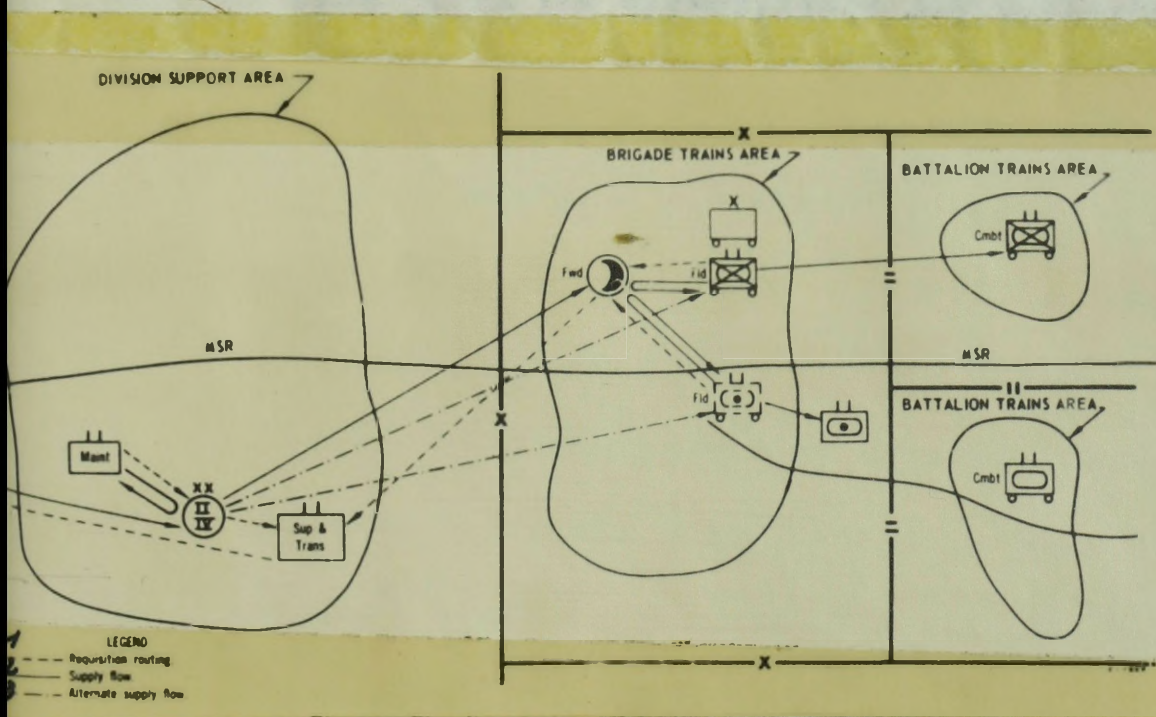
chemiczne rozdziela się przy pomocy pojazdów z batalionu zaopatrzenia i transportu.

1 - armijny punkt zaopatrzenia

Uzupełnianie sprzętu, części zamiennych czy zespołów, które zostały wyewakuowane po ich uszkodzeniu czy zużyciu

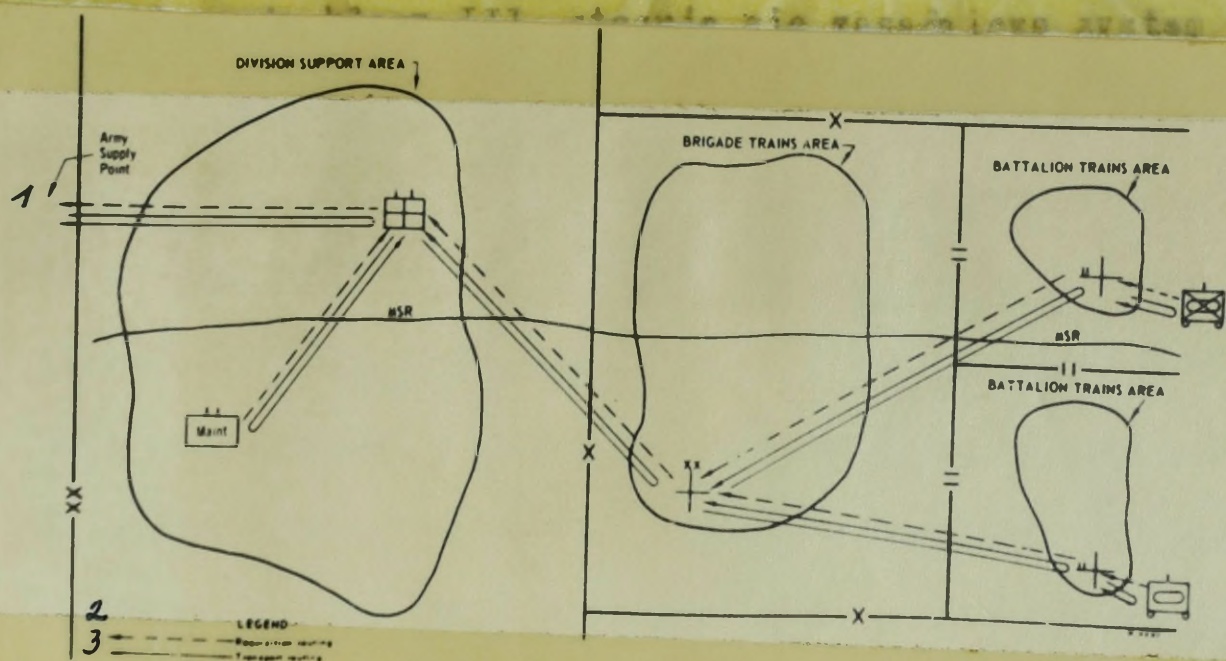
- 1-jednostka potrzebująca części czy zespołów
- 2-wysunięta kompania wsparcia remontowo-naprawczego
- 3-jednostka potrzebująca części czy zespołów
- 4-kompania zaopatrywania i zbiórki uszkodzonego sprzętu i złomu
- 5-główna kompania wsparcia remontowo-naprawczego
- 6-żądania na uzupełnienie i wymianę uszkodzonego sprzętu i części
- 7-droga napływu materiałów, które nie potrzebują być przeglądane przez batalion remontowo-naprawczy
- 8-droga napływu materiałów które wymagają przeglądu przez batalion remontowo-naprawczy

- 1-żądania
- 2-napływ zaopatrzenia
- 3-napływ zaopatrzenia na żądania specjalne

Uwaga:
znaki taktyczne -
patrz str.127

System zaopatrywania w materiały klasy II-giej i IV-tej

w armijnych składach paliw i dostarczają je do dywizyjnych

System zaopatrywania w materiały klasy II-aj i IV-tej /medyczne/

- 1 - armijny punkt zaopatrywania
- 2 - żądania
- 3 - droga dowozu

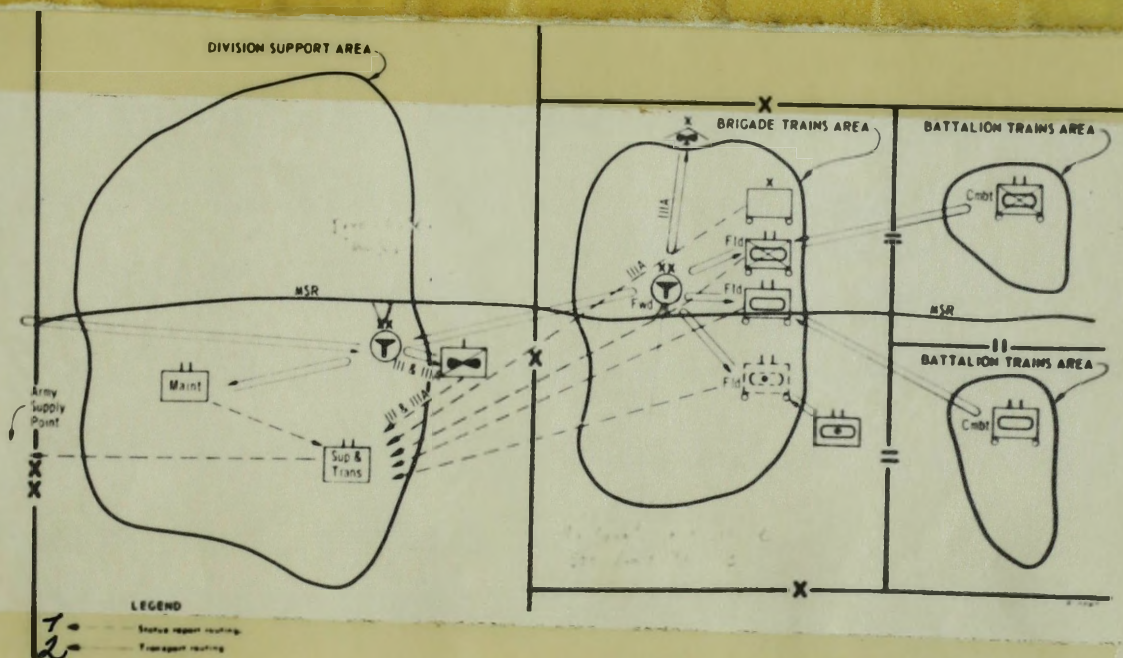
63. Zaopatrywanie w materiały klasy III.

a/ Pobieranie materiałów klasy III. - Każda jednostka wojsk i służb przewiduje ile paliwa, olejów i innych materiałów pędnych zużyje w danym okresie, w stosunku do wykonywanych i zaplanowanych działań. Zapotrzebowanie swe kieruje do batalionu zaopatrywania i transportu. Przy naliczeniach potrzeb bierze pod uwagę nabyte doświadczenie. Batalion zaopatrywania i transportu sporządza raport zbiorczy i kieruje go do armijnych punktów zaopatrywania w materiały pędne.

b/ Rozdział zaopatrzenia klasy III. - Przy rozdziale system. Kolejność pojawu mechanicznego uzupełniają swe

zaopatrzenia klasy III, stosuje się zasadniczo system punktów rozdziału. Zaopatrzenie klasy III można również przewozić samochodami transportowymi ze szczebla armii do dywizyjnych punktów rozdzielczych klasy III, rozmieszczonych w dywizyjnym obszarze wsparcia, jak również w obszarach brygad. W punktach tych przetacza się paliwo do cystern dywizyjnych. Gdy stosuje się system punktów rozdziału paliw, wtedy transport dywizyjny pobiera paliwo w armijnych składach paliw i dostarcza je do dywizyjnych punktów rozdzielczych wykorzystując do tego celu cysterny z batalionu zaopatrywania i transportu. W niektórych wypadkach batalion zaopatrywania i transportu może wymieniać puste cysterny na pełne, w armijnych punktach zaopatrywania. Zwykle do rozdziału paliw dla poszczególnych jednostek wykorzystuje się cysterny. Część cystern znajduje się w punktach rozdziału zaopatrywania klasy III w dywizyjnym obszarze wsparcia, by napełniać zbiorniki pojazdów jednostek znajdujących się w obszarze tyłowym dywizji. Część cystern może również być przydzielona do wysuniętych punktów rozdzielczych zaopatrywania klasy III - forward distributing points - mieszczących się w obszarach tyłowych brygad i wtedy stosuje się kombinację rozdziału paliw systemem punktów rozdziału i bezpośredniego zaopatrywania jednostek. Gdy część jednostek bojowych dywizji wykonuje działania samodzielne, do jednostek tych przydziela się zwykle większą ilość cystern. Pojedyncze pojazdy mechaniczne uzupełniają swe

paliwo w dywizyjnych ruchomych stacjach paliw - division mobile filling stations.

zasoby rezerwowe klasy III i klasy III A w systemie zaopatrywania w materiały klasy III-ej i III A

- 1 - droga składania raportów i żądań
- 2 - droga dowozu

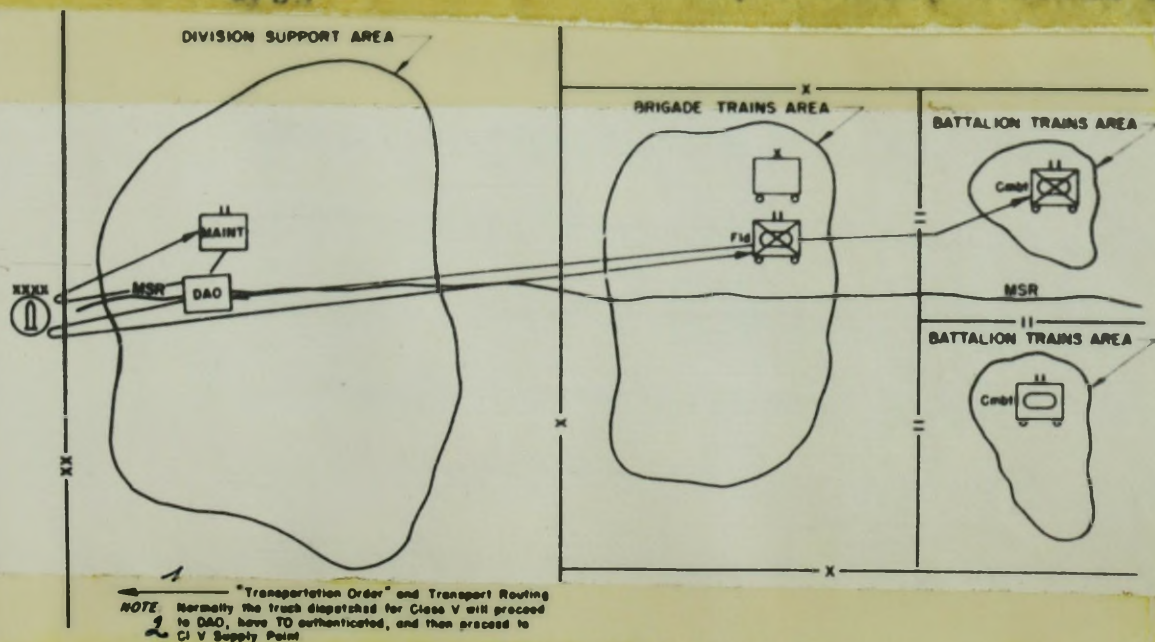
Uwaga: znaki taktyczne - patrz str. 127

Do zaopatrywania dowództwa brygad, dowództwa artylerii dywizyjnej, batalionu lotniczego i jednostek kawalerii powietrznej wykorzystuje się organiczne cysterny tych jednostek, do dowozu zaopatrzenia klasy IIIA. Batalion zaopatrywania i transportu dostarcza cysterny w celu dostawy paliw dla wszystkich dodatkowych żądań na zaopatrzenia klasy III A przez bezpośrednie przydzielanie cystern do dowozu tego rodzaju paliw do jednostek posiadających samoloty lub przydzielając cysterny do punktów rozdzielczych klasy III wspie-

rających jednostki. W dywizji desantowo-powietrznej zaopatrywanie klasy III tankuje się w odpowiednie zasobniki i dostarcza bądź przez zrzucając ich z samolotów, bądź przez władowywanie na ziemi z samolotów lądujących na lotniskach czy lądowiskach. Dla jednostek w garnizonach lub w innych rejonach na tyłach dostarcza się zaopatrzenie klasy III samochodów dostawczych z dla jednostek dywizyjnych przy pomocy urządzeń poza dywizyjnych. Jeżeli dywizja powietrzno-desantowa wykonuje jakieś zadania na ziemi, jest ona zaopatrywana na takich samych zasadach jak każda inna dywizja.

c/ Rezerwy zaopatrzenia klasy III. - Dywizja utrzymuje zasoby rezerwowe klasy III i klasy III A w swoich punktach zaopatrywania w paliwo, uzupełniając swe cysterny natychmiast po ich opróżnieniu.

d/ Dywizyjne urządzenia rozdzielcze zaopatrzenia klasy III. - Dywizyjny batalion zaopatrywania i transportu organizuje i obsługuje punkty rozdzielcze zaopatrzenia klasy III w dywizyjnym rejonie wsparcia i w brygadowych obszarach tyłu.

- 1-zaopatrzenie na amunicję
- 2-samochód jadący po amunicję musi zgłosić się u dywizyjnego oficera do spraw amunicji, po zatwierdzenie rozkazu transportu

64. Zaopatrywanie w materiały klasy IV.

Pobieranie zasobów klasy IV dokonuje się w ten sposób, że żądający, składają swe zapotrzebowania do dowództw przeznaczonych, które to dowództwa aprobują i korygują zapotrzebowania. Gdy dane dowództwo zaaprobuje żądania jednostek, zaopatrzenie klasy IV dostarcza się w zupełnie taki sam sposób jak materiały klasy II. Materiały potrzebne do budowy fortyfikacji, dostarczają normalnie armijne jednostki logistyczne wspierające daną dywizję. Materiały te przesyła się tak daleko do przodu jak to jest tylko możliwe.

65. Zaopatrywanie w materiały klasy V.

a/ Uwagi ogólne. - Dywizyjny oficer do spraw amunicji - division ammunition officer - DAO - znajduje się normalnie w dowództwie wsparcia dywizji na posterunku dowodzenia, względnie w operacyjnym centrum administracyjnym ADSOC. Dywizyjny oficer do spraw amunicji, lub jego przedstawiciel winien zawsze znajdować się w takim miejscu, by mógł udzielać porad personelowi służby amunicyjnej. Miejsce to powinno znajdować się w pobliżu głównej drogi dowozu amunicji czyli na bezpośredniej osi łączącej wszystkie jednostki, potrzebujące amunicji z amunicyjnym punktem zaopatrywania - ammunition supply point - by oficer do spraw amunicji lub jego pomocnik mógł sprawdzać autentyczność rozkazów nakazujących przerzut amunicji. Jeżeli sieć drogowa czy sytuacja taktyczna jednostek bojowych będzie zaopatrywania w amunicję, by uzupełnić potrzebną ilość

tego wymagała, miejsce, w którym będzie się znajdował oficer do spraw amunicji lub jego pomocnik, może być odsunięte do tyłu, aż do wjazdu do amunicyjnego punktu zaopatrywania.

b/ Pobieranie amunicji. - Ządania na dowóz amunicji mają formę rozkazów do transportu amunicji. Rozkazy te wystawiane są przez poszczególne jednostki. Rozkazy te przedstawia się do dywizyjnego oficera do spraw amunicji lub jego pomocnika celem zaakceptowania i autoryzowania. Normalną podstawą do zaspobowania żądań na amunicję jest konieczność uzupełnienia wystrzelanej amunicji i wyrównanie etatowych norm przydziału amunicji. Dywizyjny oficer do spraw amunicji prowadzi rejestry zapotrzebowań na amunicję dla każdej jednostki i kontroluje wydawanie tejże amunicji. Wszystkie zapotrzebowania na amunicję ocenia dywizyjny oficer lub jego pomocnik, zanim ządania na uzupełnienie skieruje się do armijnych punktów zaopatrywania w amunicję - army supply points - lub do dywizyjnych punktów rozdziału amunicji - division distributing point. Całość koordynacji i kontroli napływu zaopatrywania materiałowego klasy V zainicjuje się przez posterunek dowodzenia dowództwa wsparcia, lub jego operacyjne centrum administracyjne.

c/ Rozdział amunicji. - Rozdział amunicji następuje zwykle przy pomocy amunicyjnych punktów rozdziału. Pojazdy amunicyjne jednostek bojowych jadą do armijnych punktów zaopatrywania w amunicję, by uzupełnić potrzebną ilość

amunicji dla swej jednostki. W dywizjach desantowo-powietrznych stosuje się ruchome punkty rozdzielcze amunicji - mobile distributing points - które znajdują się w obszarze tyłowym dywizji. Rodzaj i ilość planowanego zużycia amunicji zależy od charakteru działań taktycznych i możliwości przewozowych transportu danej jednostki.

d/ Rezerwy amunicji. - Dywizja desantowo-powietrzna przewozi niewielkie ilości takiej amunicji, której najbardziej potrzebuje. Przewozi ją na samochodach ciężarowych z dowództwa wsparcia. W dywizjach pancernych i zmechanizowanych w zasadzie nie przewozi się rezerwy zaopatrzenia klasy V. Jedyną amunicję jaką przewozi się w tego rodzaju dywizjach, są przewidziane normami jednostki ognia. Amunicję tę przewozi się na transporcie jednostek dywizyjnych. W pewnych rodzajach działań taktycznych, dywizje mogą otrzymać zezwolenie na składowanie amunicji na swoich pozycjach, z przeznaczeniem do wykorzystania w odpowiedniej sytuacji. Wtedy na pojazdach amunicyjnych pozostaje nienaruszona taka ilość amunicji, liczona w jednostkach ognia, jak przewidują normy.

66. W a d a .

Dywizyjny batalion inżynierii jest w stanie uruchomić pięć punktów rozdzielu wody. Pożądanym jest by nie więcej niż cztery punkty rozdzielu wody działały w jednym czasie. Punkty rozdzielu wody urządzić się w najbardziej dogodnych miejscach, a przede wszystkim w brygadowych obszarach

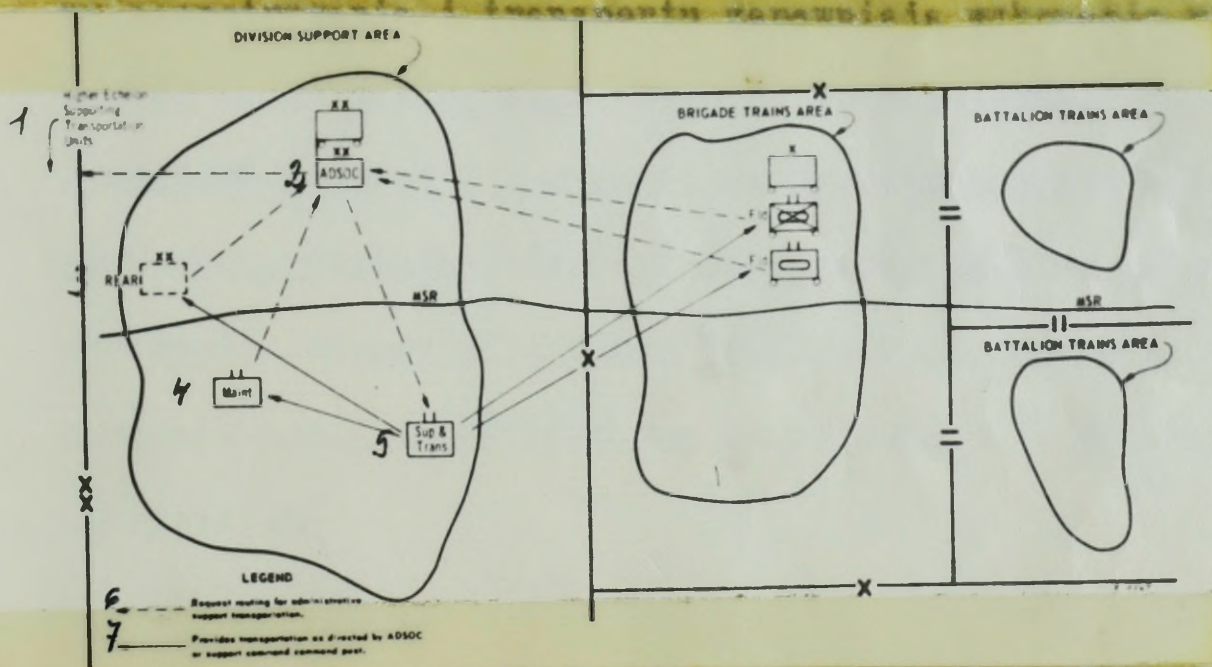
tyłowych. Jednostki wykorzystując transport organiczny, pobierają wodę z najbliższych punktów zaopatrywania w wodę.

67. Mapy.

Dywizyjny batalion zaopatrywania i transportu pobiera mapy dla dywizji ze składnicy map i rozdziela je dla poszczególnych jednostek. Ilości map dla poszczególnych jednostek przewidują tabele należności.

Część II. - Transport administracyjny.

68. Uwagi ogólne.

System zapewniania transportu dla potrzeb administracyjnych

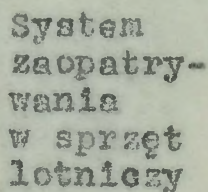
- 1 - wyższy szczebel przydzielający jednostki transportowe
- 2 - operacyjne centrum administracyjne dowództwa wsparcia logistycznego dywizji
- 3 - drugi rzut dowództwa dywizji
- 4 - batalion remontowo-naprawczy
- 5 - batalion zaopatrywania i transportu
- 6 - żądania na dostarczenie transportu dla celów administracyjnych
- 7 - rozsyłanie dodatkowych środków transportowych w myśl wskazówek operacyjnego centrum administracyjnego dowództwa wsparcia

Wykorzystanie pojazdów dywizyjnego batalionu zaopatrywania i transportu jest kontrolowane centralnie. Przy wy-

69. Środki transportowe.

taktycznych.

b/ Samolety. -

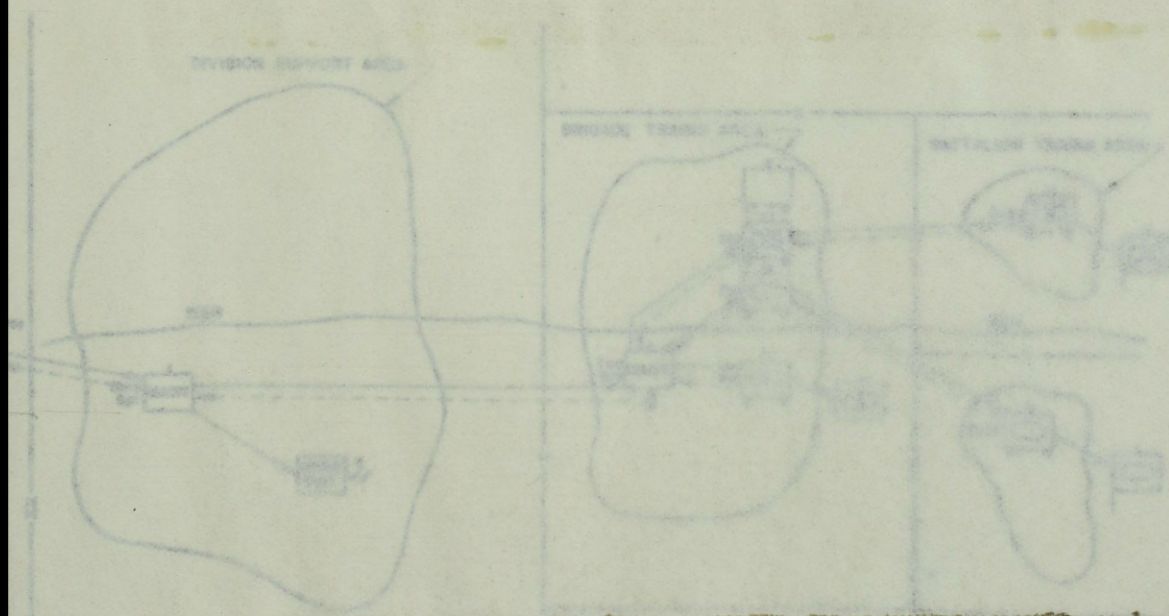
1-2-lotniska; 3-batalion zmechanizowany; 4-wyższy szczebel;
5-batalion lotniczy; 6-lotnisko dywizji; 7-zapotrzebowania;
8-realizacja

70. Batalion lotniczy jest zorganizowany w tym celu, by zapewnić wsparcie powietrzne dla dywizji, a w tym w ograniczonym stopniu wsparcie powietrzne logistyczne. Wykorzystanie tych środków do wsparcia logistycznego dostosowuje się do wykonywanych zadań. a kolejność dokonywanych przewozów powietrznych ustala dowódca dywizji,

zgodnie z celami i sposobami przewozów administracyjnych.

b/ Użycie środków transportowych do przewozów administracyjnych kontroluje dowódca wsparcia, przy pomocy operacyjnego centrum administracyjnego. Środki transportowe mogą być również przydzielane do tych jednostek (pododdziałek) wsparcia, które występują pod względem materialnym, szczególnie brygady, względnie do tyłów batalionów, by pomagać im w operacjach zaopatrywania.

§ 3. - Rozdział pierwszy.

1. plan kon-
ceptualny wspar-
cia logistycznego
w ramach dywizji
2. plan kon-
ceptualny wspar-
cia logistycznego
w ramach batalionu
3. plan kon-
ceptualny wspar-
cia logistycznego
w ramach kompanii

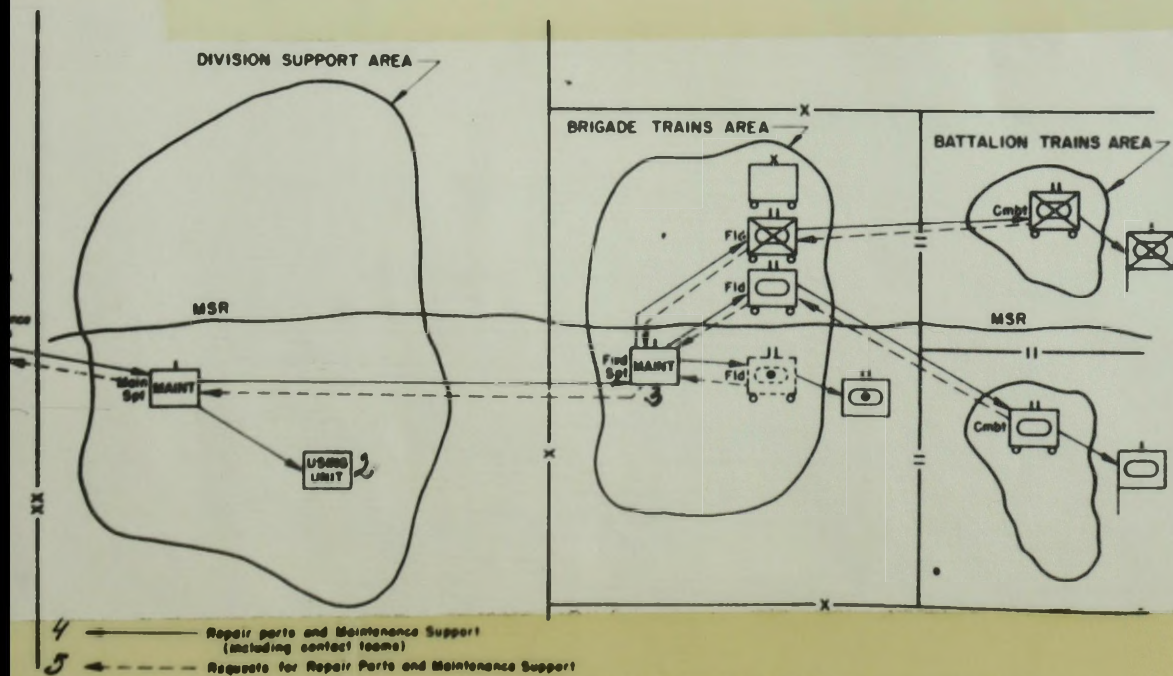
70. Kontrola.

a/ Środki transportowe z batalionu zaopatrywania i transportu znajdują się zwykle pod dowództwem dowódcy wsparcia dywizji. W szybko zmieniających się sytuacjach lub wtedy, gdy jednostki bojowe wykonywują działania samodzielne, środki transportowe mogą być przydzielone do jednostek w celu zapewnienia przewozów administracyjnych.

b/ Użycie środków transportowych do przewozów administracyjnych kontroluje dowódca wsparcia, przy pomocy operacyjnego centrum administracyjnego. Środki transportowe mogą być również przydzielane do tych jednostek dowództwa wsparcia, które wspierają pod względem materiałowym poszczególne brygady, względnie do tyłów batalionowych, by pomagać im w operacjach zaopatrywania.

Część III. - Remonty polowe.

71. Remonty i naprawy, czołowych dywizji. Do każdej brygady

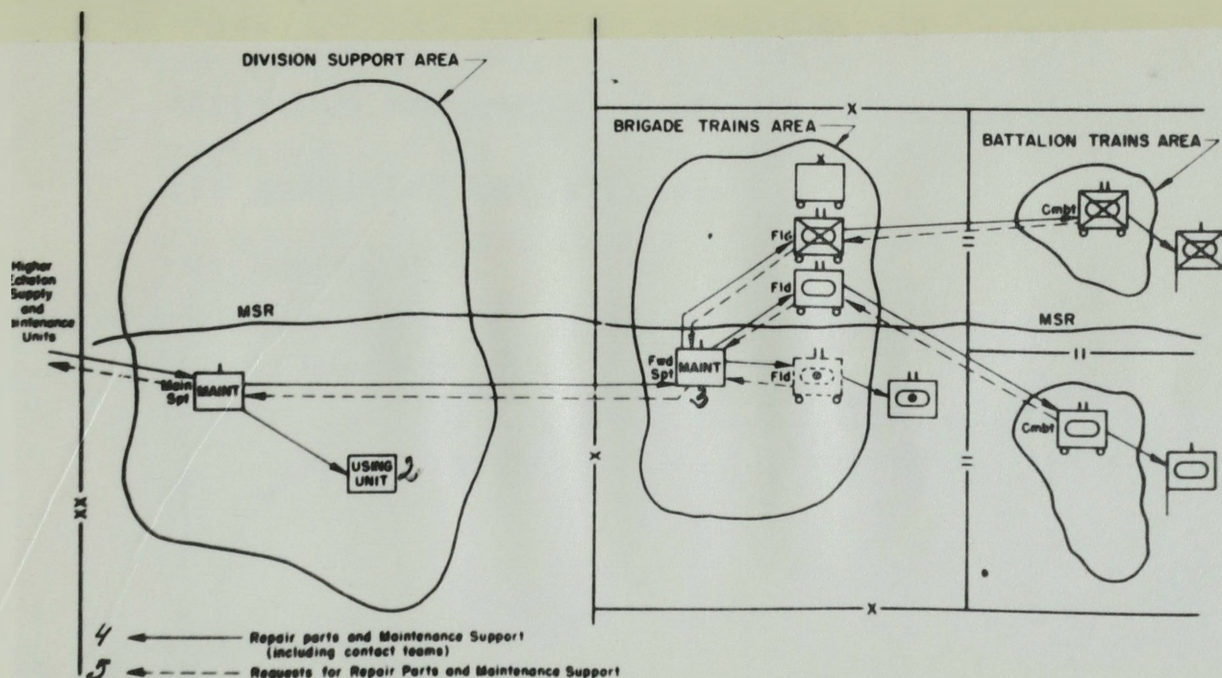

- 1-główna kompania wsparcia remontowo-naprawcza
- 2-jednostka użytkująca
- 3-wysunięta komp. remont.-naprawcza
- 4-części zamienne
- 5-żądania

System zaopatrywania w materiały klasy II-a i IV-tej, części zamienne i całe zestawy

Batalion remontowo-naprawczy dowództwa wsparcia - maintenance battalion - jest jednostką udzielającą bezpośredniej pomocy dywizji. Personel tego batalionu przeprowadza inspekcje napraw i remontów, dostarcza części zapasowych i dokonuje remontów klasy III całego sprzętu będącego na wyposażeniu dywizji, z wyjątkiem sprzętu kryptograficznego, elektrycznych maszyn liczących, powietrznych środków kwatermistrzowskich i sprzętu medycznego. Naprawy i remonty sprzętu i wyposażenia kryptograficznego zapewnia batalion łączności, a naprawy elektrycznych maszyn liczących zapewnia kompania administracyjna. Remonty sprzętu medycznego, dokonuje batalion medyczny. Batalion remontowo-naprawczy jest tak zorganizowany i wyposażony oraz posiada tak przeszkolony personel, że jest w stanie zapewnić bezpośrednio wsparcie pod względem napraw i remontów dla wszystkich jednostek bojowych i tyłowych dywizji. Do każdej brygady wydzielona jest wysunięta kompania napraw i remontów - forward support company maintenance - która udziela pomocy brygadzie. Kompania ta pełni swoje obowiązki w rejonie tyłowym brygady. Wysunięta kompania napraw i remontów może być wzmocniona elementami z dowództwa batalionu i z głównej kompanii remontowo-naprawczej - main support company.

72. Części zamienne.

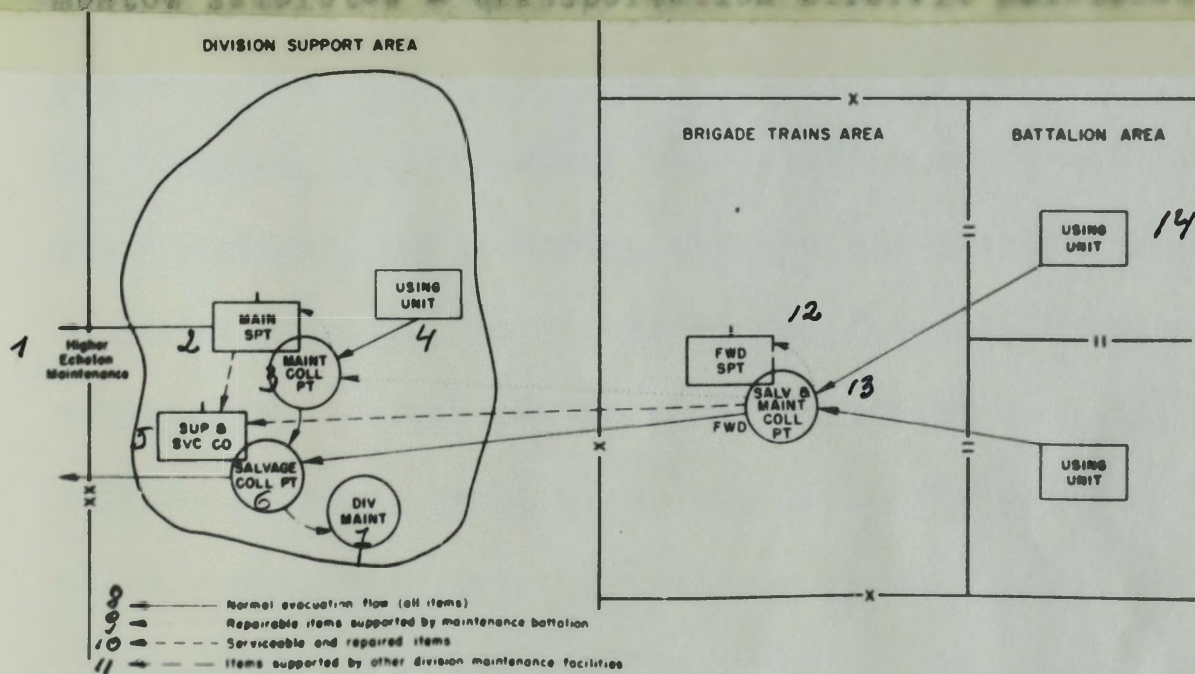
Wyjaśnienia - patrz rysunek poprzedni

Znaczenie znaków taktycznych - patrz str. 127

Za wyjątkiem tych części, które dostarcza lotnicza kompania remontowo-naprawcza - aircraft maintenance company - główna kompania remontowo-naprawcza służy jako baza do zaopatrywania wszystkich jednostek dywizji w części zapasowe oraz odpowiednie narzędzia, niezbędne do wykonywania remontów i napraw. Główna kompania remontowo-naprawcza otrzymuje i rozdziela części zamienne i inne niezbędne materiały, zapotrzebowywane przez swoją własną jednostkę jak i zapewnia części zamienne i inne materiały jakie są niezbędne dla wysuniętych kompanii remontowo-naprawczych. Każda wysunięta kompania remontowo-naprawcza posiada zapas części zamiennych i takich narzędzi i wyposażenia, by

można wykonać remonty i naprawy jak i uzupełnić braki w częściach zamiennych i innych materiałach niezbędnych dla jednostek wspieranych.

73. Ewakuacja.

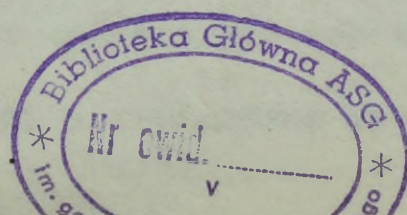
System ewakuacji

- 1 - wyższy szczebel napraw i remontów
- 2 - kompania remontowo-naprawcza
- 3 - punkt zbiórki uszkodzonego sprzętu
- 4 - jednostka użytkująca
- 5 - kompania zaopatrywania i zbiórki złomu
- 6 - punkt zbiórki złomu
- 7 - dywizyjny punkt zbiórki uszkodzonego sprzętu
- 8 - normalna droga ewakuacji sprzętu, uzbrojenia i wyposażenia
- 9 - ewakuacja sprzętu nadającego się do remontu
- 10 - ewakuacja części zdalnych do wykorzystania
- 11 - ewakuacja sprzętu dostarczonego przez inne jednostki remontowo-naprawcze
- 12 - wysunięta kompania remontowo-naprawcza
- 13 - wysunięty punkt zbiórki uszkodzonego sprzętu, wyposażenia i uzbrojenia oraz złomu
- 14 - jednostka użytkująca

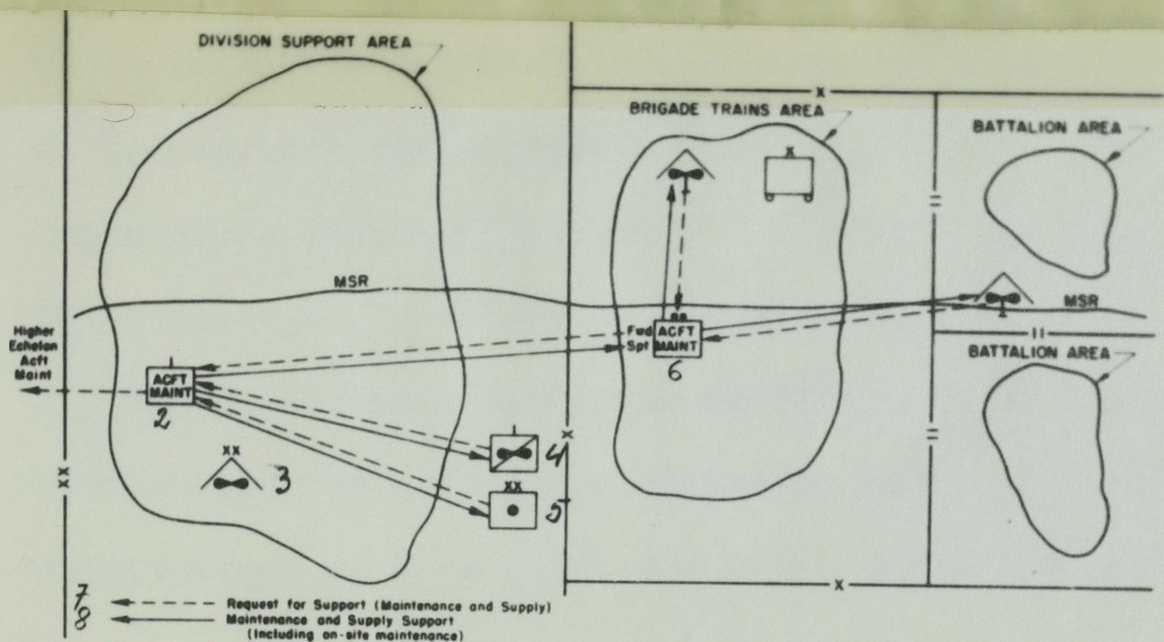
a/ Zbiórka uszkodzonego sprzętu i ewakuacja tegoż sprzętu do punktów zbiórki - collecting points - jest obowiązkiem odpowiednikiem wszystkich jednostek dywizyjnych. Każda jednostka dokonuje zbiórki i ewakuacji sprzętu i złomu

według swych możliwości i żąda pomocy z batalionu remontowo-naprawczego wtedy, gdy to jest niezbędne. Za utrzymanie sprawności samolotów odpowiada kompania napraw i remontów samolotów - transportation aircraft maintenance company - zbiera się ten sprzęt, który nie nadaje się do użytku. By otrzymać, poseregować i odpowiednio rozdzielić odzyskany sprzęt i wyposażenie, zakłada się punkty zbiórki w obszarze dywizji. Punkty, które znajdują się w rejonach wysuniętych obsługiwane są przez wysunięte kompanie z batalionu napraw i remontu. Główny dywizyjny punkt zbiórki złomu - main division maintenance collecting point - obsługiwany jest przez główną kompanię remontowo-naprawczą. Odzyskany sprzęt za wyjątkiem samolotów i części do samolotów, ewakuuje się do punktów zbiórki uszkodzonego sprzętu. Samoloty i części samolotów ewakuuje się przy pomocy powietrznej kompanii remontowo-naprawczej do głównej sekcji remontowo-naprawczej logistycznej kompanii remontowo-naprawczej - main support section of the transportation aircraft maintenance company .

b/ Chociaż głównym zadaniem batalionu remontowo-naprawczego jest obsługa i utrzymanie punktów zbiórki uszkodzonego sprzętu, batalion zaopatrywania i transportu odpowiada za dostarczenie odpowiedniej ilości personelu, by pomóc przy identyfikacji i segregowaniu napływającego sprzętu i materiałów.

c/ Batalion zaopatrzenia i transportu odpowiada za za-
łożenie punktów zbiórki złomu. Punkty te normalnie będą mie-
ciły się w punktach zbiórki uszkodzonego sprzętu, względnie
w niewielkim oddaleniu od tych punktów. W punktach zbiórki
złomu zbiera się ten sprzęt, który nie nadaje się zupełnie
do remontu. Części, które da się wymontować, wykorzystuje
się ponownie, resztę natomiast wykorzystuje się w charakte-
rze złomu. Przewożenie tego złomu nie jest konieczne i
nie podlega kontroli. Części, które się jeszcze mogą przy-
dać i reszta złomu niezdadnego do użytku ulega ^{pralcy} ewakuacji
po zakończeniu działań do odpowiednich jednostek remonto-
wo-naprawczych dywizji celem przekazania ich do ponownego
przerobu.

System remontowo-naprawczy sprzętu lotniczego

- 1-wyższy szczebel remontowo-naprawczy sprzętu lotniczego
- 2-lotnicza kompania remontowo-naprawcza
- 3-lotnisko dywizyjne
- 4-kompania lotnicza
- 5-artyleria dywizyjna
- 6-wysunięta sekcja lotniczej kompanii remontowo-naprawczej
- 7-zapotrzebowania
- 8-remonty

74. Zaopatrzenie w samoloty oraz naprawy i remonty samolotów.

Odpowiedzialność za zaopatrywanie dywizji w samoloty jak i ich remonty ponosi armia. Na szczeblu armii odbywają się remonty pierwszego, drugiego i trzeciego stopnia oraz dostawa części zapasowych. Remonty pierwszego stopnia, zapewniają załogi lotnicze przydzielone do samolotów. Remonty drugiego stopnia, zapewniają jednostki macierzyste na lotniskach, gdzie bazują dane samoloty. W niektórych wypadkach zespoły remontowe mogą być wysyłane na lotniska czy lądowiska śmigłowców w celu dokonywania specjalnych zadań remontowych. Remonty trzeciego stopnia dokonują powietrzne kom-

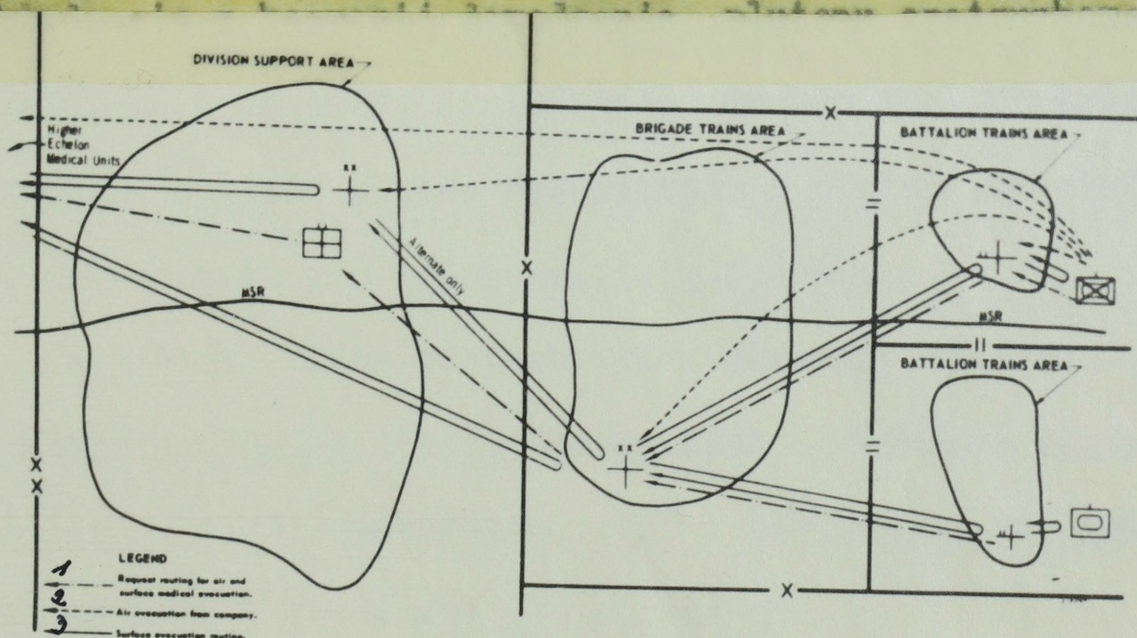
panie remontowo-naprawcze z batalionu remontowo-naprawczego
na lądowiskach dywizyjnych.

Część IV. - Służba medyczna.

75. Koncepcja.

Jeżeli sytuacja taktyczna pozwala, niektórzy pacjenci, których choroba nie wymaga dłuższego leczenia, mogą być zatrzymani od 2 do 3 dni w dywizyjnym punkcie opatrunkowym - clearing station - a następnie wracają do swoich jednostek. Leczenie jakiego udziela dywizyjna służba medyczna, przewiduje jak najszybszy powrót żołnierzy do służby, lub skierowaniem ich do dalszej ewakuacji. Zasadą jest, że pacjentów ewakuuje się z obszarów wysuniętych przy pomocy jednostek wyższego szczebla służby medycznej.

76. Służby medyczne - medical services.

Ewakuacja pacjentów

- 1 - żądania na transport powietrzny i naziemny
- 2 - ewakuacja powietrzna wprost z poszczególnych kompanii
- 3 - ewakuacja przy pomocy samochodów sanitarnych

a/ Elementy batalionu medycznego zapewniają bezpośrednie i stałe wsparcie medyczne dla jednostek działających w obszarze dywizji zgodnie z sytuacją taktyczną. Kompanie dowodzenia z batalionu medycznego - headquarter and support company - prowadzi swą działalność normalnie w obszarze wsparcia dywizji. Batalion medyczny wspiera poszczególne brygady przez umieszczenie kompanii medycznej w obszarze tyłowym brygad lub przez przydzielenie kompanii medycznej do każdej brygady, znajdującej się w pierwszym rzucie. Zwykle nie rozwija się więcej niż dwóch dywizyjnych stacji opatrunkowych w obszarze działania brygady. Kompania medyczna, która wspiera brygadę normalnie znajduje się w pobliżu rzutu tyłowego brygady. Kompania medyczna zapewnia wsparcie medyczne dla brygady na zasadach do szaru. Kompania medyczna składa się z kompanii dowodzenia, plutonu opatrunkowego i z plutonu samochodów sanitarnych. Dowództwo i kompania wsparcia posiada pluton opatrunkowy i pluton samochodów sanitarnych taki sam jak kompania medyczna.

b/ Każdy pluton opatrunkowy - clearing platoon - może założyć dywizyjną stację opatrunkową - division clearing station - i przyjmować pacjentów z batalionowych punktów sanitarnych - battalion aid stations. Każdy pluton opatrunkowy może być podzielony na dwie stacje opatrunkowe, ale tylko na ograniczony czas. Kompania medyczna zmienia swe stanowiska przez kolejne przesuwanie stacji opatrunkowych. Pluton opatrunkowy z kompanii wsparcia, może rozwinąć stację opatrunkową dla dywizyjnego

obszaru wsparcia i dla innych jednostek działających w tyłowych obszarach dywizyjnych. Może również wzmacniać czy zastępować inne plutony opatrunkowe, by zapewnić doraźne punkty sanitarne dla obszarów zniszczonych czy wesprzeć oddzielne zgrupowania bojowe. Gdy plutony opatrunkowe i plutony samochodów sanitarnych z dowództwa i kompanii wsparcia są zaangażowane do innych zadań niż do obsługi obszarów tyłowych, wzmacnia się dywizyjny pluton medyczny elementami armijnej służby medycznej.

c/ Plutony samochodów sanitarnych działają w ścisłej łączności z plutonami opatrunkowymi. Plutony samochodów sanitarnych przewożą pacjentów z batalionowych punktów sanitarnych do stacji opatrunkowych, a w razie konieczności do medycznych jednostek armijnych wspierających dywizję. Dowódcy plutonów samochodów sanitarnych utrzymują ścisły kontakt z lekarzami jednostek, które obsługują.

d/ Istnieje możliwość przeprowadzenia ograniczonej ewakuacji pacjentów przy pomocy samolotów z batalionu lotniczego.

Część 5. - Różne służby.

77. Służba kąpielowa i wymiany umundurowania - Bath and Clothing Exchange Service.

Batalion zaopatrzenia i transportu zapewnia tę służbę kąpielową jak i wymiany umundurowania dla wszystkich jednostek dywizji. Sekcja kąpielowa z kompanii zaopatrywania i obsługi - supply and service company - może obsługiwać

dywizję w dziewięciu różnych miejscach. Gdy przydzielili się odpowiednią ilość personelu i zapasów umundurowania batalion zaopatrywania i transportu może zorganizować i zapewnić wymianę bielizny i umundurowania w tych samych punktach, gdzie znajdują się punkty kąpielowe.

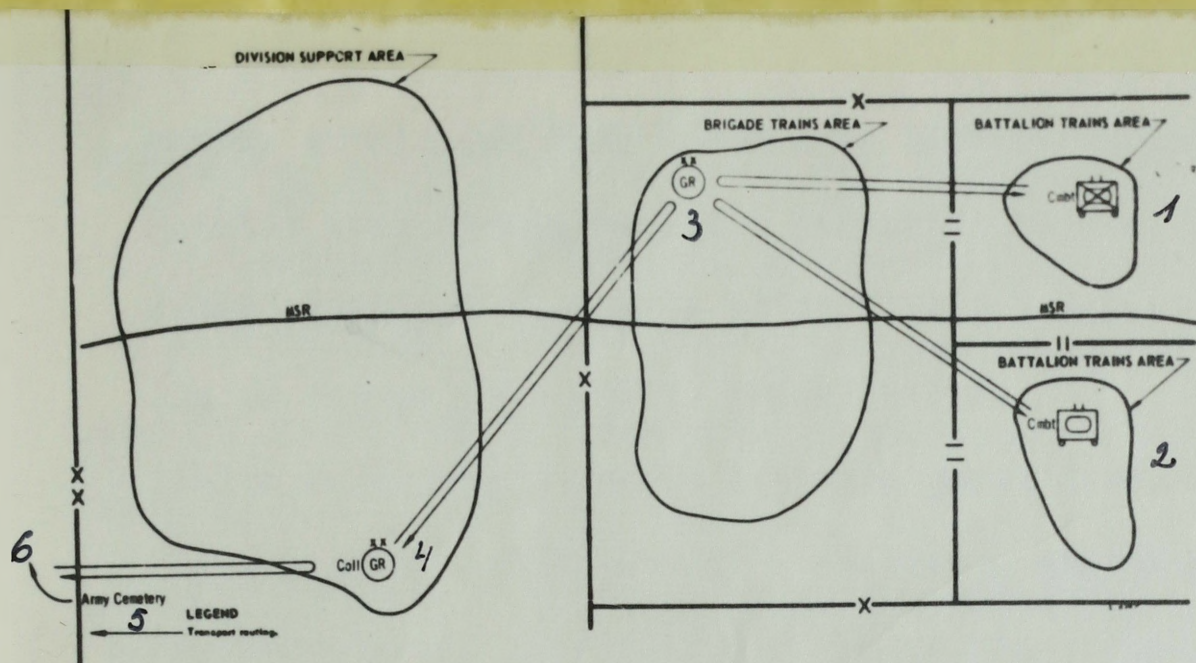
78. Rejestracja grobów. - Graves Registration.

a/ Zał ożenia - Zabitych ewakuuje się z obszaru działań bojowych dywizji na tyły, celem ich pochowania. Grzebanie zabitych pojedynczo może odbywać się tylko w sytuacji przymusowej.

b/ Zbieranie i ewakuacja zabitych. - W czasie walki, towarzyszy dywizji pluton rejestracji grobów - graves registration platoon - przydzielony do kompanii zaopatrywania i ~~transportu~~ obsługi batalionu zaopatrywania i transportu.

- Sekcja zbierająca, identyfikująca i ewakuująca z plutonu rejestracji grobów, obsługuje dywizyjny punkt zwózki zabitych. Punkt zwózki zabitych umieszcza się zawsze tuż przy głównej drodze dowozu zaopatrzenia w pobliżu kompanii zaopatrzenia i obsługi. Punkt ten znajduje się w obszarze wsparcia dywizji. Jest on odizolowany od otoczenia, a obsługa nie jest zatrudniana do inne działalności. Za ewakuację rannych z dywizyjnego punktu opatrunkowego do punktu zwózki zabitych odpowiada pluton rejestracji grobów.

- Sekcja zbierająca zabitych - collecting section - i sekcja ewakuacyjna z plutonu rejestracji grobów organizuje

Ewakuacja zabitych

- 1 - rzut bojowy batalionu zmechanizowanego
- 2 - rzut bojowy batalionu czołgów
- 3 - dywizyjny punkt zwózki zabitych w obszarze tyłowym brygady
- 4 - dywizyjny punkt zwózki w obszarze wsparcia dywizji
- 5 - droga transportu
- 6 - cmentarz armijny

znajduje się dana sieć. W czasie działań na stanowisku polu walki, może być sformowane specjalne sgrupowanie do rejestracji grobów, wyposażone w samochody do ewakuacji zabitych.

c/ Pogrzeby indywidualne. - Pogrzeby takie powinny być w pełni udokumentowane i metryki pochówku wydane przełożonym. Metryki w takich sprawach powinny pójść przez pluton rejestracji grobów.

79. Ewakuacja zdobytego sprzętu, uzbrojenia i materiałów.

a/ Zdobyte materiały należy ewakuować do najbliższych punktów zbiórki zdobytych materiałów. - maintenance collecting points. Punkty zbiórki zdobytych materiałów należą do zadań rozpoznania o pojedynczych materiałach zdobytych i decyduje co z tymi materiałami zrobić.

b/ Takie materiały jak amunicja i inne materiały

punkty zwózki zabitych w obszarze tyłowym brygad. Do punktów tych dowożą zabitych jednostki bojowe. W punktach zwózki zabitych następuje identyfikacja i dalsza ewakuacja do dywizyjnego punktu zwózki zwłok.

- Pluton rejestracji grobów zapewnia pomoc fachową jednostkom bojowym jeżeli chodzi o ewakuację zabitych.

- Zabitych należy identyfikować tak szybko i bezbłądnie, jak to tylko możliwe. Zabitych przewozi się środkami transportowymi, które wykonywały ~~jakieś~~ zadania związane z dowozem zaopatrzenia i wracają na tyły. Ewakuacja zmarłych ze stacji opatrunkowych do punktów zwózki plutonu rejestracji grobów, zapewnia ta jednostka, przy której znajduje się dana stacja. W czasie działań na atomowym polu walki, może być sformowane specjalne zgrupowanie do rejestracji grobów, wyposażone w samochody do ewakuacji zabitych.

c/ Pogrzeby indywidualne. - Pogrzeby takie powinny być w pełni udokumentowane i natychmiast meldowane przełożonym. Meldunki w takich sprawach powinny płynąć przez pluton rejestracji grobów.

79. Ewakuacja zdobytego sprzętu, uzbrojenia i materiałów.

a/ Zdobyte materiały należy ewakuować do najbliższych punktów zbiórki zdobytych materiałów. - maintenance collecting points. Punkty zbiórki zdobytych materiałów meldują posiadanym szefom rozpoznania o ~~posiadanych~~ materiałach zdobycznych i żądają decyzji co z tym materiałem ~~zrobić~~ zdobyć.

b/ Takie materiały jak amunicja i inne materiały

wybuchowe, odośnie których istnieje podejrzenie, że mogą być niebezpieczne, nie należy ruszać ani przenosić. Jeżeli zajdzie potrzeba, należy przy materiałach tych postawić straż i zameldować oficerowi do spraw amunicji o zaistniałych faktach.

c/ Materiały zdobyte, które nadają się do wykorzystania, mogą być rozprawdzone normalnymi kanałami zaopatrywania, ale dopiero po decyzji dowódcy dywizji. Sprzęt, wyposażenie, broń, paliwo, oleje i amunicja musi być wypróbowana, zanim zostanie oddana do użytku.

d/ Zdobyte materiały medyczne mogą być wykorzystane zgodnie z ich przeznaczeniem. Przekazuje się je do jednostek medycznych do przeglądu, zanim wykorzystają się je dla własnych celów. Zdobyte materiały medyczne mają dużą wartość, jeżeli chodzi o wykorzystanie ich dla jednostek wojennych jak i dla ludności cywilnej.

Rozdział 6. - Wsparcie logistyczne w operacjach specjalnych.

Operacje powietrzno-desantowe.

80. Uwagi ogólne.

Główne zasady planowania wsparcia logistycznego w operacjach powietrzno-desantowych są zgodne z zasadami wsparcia logistycznego w innych operacjach bojowych. Jednakże w czasie planowania wsparcia logistycznego do operacji powietrzno-desantowych, należy szczególną uwagę poświęcić takim zagadnieniom jak: ilości zaopatrzenia jeżeli należy dostarczyć na lotniska, skąd będą startowały samoloty przewożące je-

dnostki powietrzno-desantowe; ilość, typ, rodzaj i możliwości zakładowe posiadanych samolotów transportowych; posiadane urządzenia zakładowe; odległość między lotniskami zakładowczymi a rejonami zrzutu, czy lotniskami, na których będą lądować samoloty transportowe; charakterystyka lotnisk za i wylądowczych, sieć drogową, możliwości składowania materiałów, sprzętu i uzbrojenia i innych urządzeń niezbędnych do przechowywania materiałów wojennych. Ponadto należy wziąć pod uwagę: okres przez jaki należy dostarczać zaopatrzenie; ocenę potrzeb materiałowych; wyposażenie, ilość ludzi niezbędnych do wykonania wszystkich czynności związanych z zaopatrzeniem i to z zasobów lokalnych, starając się angażować do tego celu jak najmniej ludności cywilnej; klimat i warunki meteorologiczne; ilość i rodzaj środków transportowych w rejonach przyszłych działań; możliwości i trudności uzyskania pomocy od jednostek bojowych do prac związanych z zakładkami na lotniskach zakładowych i w rejonach wyładunku; oraz inne niezbędne sprawy związane z całokształtem wsparcia logistycznego.

Zaopatrywanie w sytuacjach przed rozpoczęciem działań bojowych.

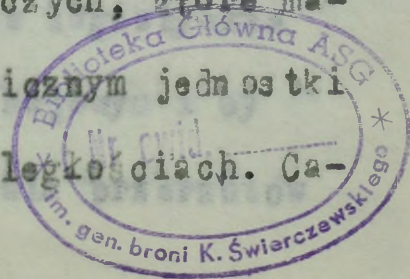
81. Uwagi ogólne. - Strategiczne użycie dywizji na terenach zamorskich może być ograniczone w związku z środkami transportowymi jak i posiadanym czasem. Ograniczenia te mogą być zrehabilitowane przez uprzednie składowanie materiałów wojennych, sprzętu i wyposażenia w rejonach, gdzie istnieją

ogniska zapalne grożące wybuchem działów bojowych. Wkładanie materiałów wojennych uprzedzające ewentualne działania, redukuje ilości tonażu jaki należałoby przerzucić na wypadek wybuchu wojny czy innego rodzaju walki zbrojnej, a który w innym wypadku musiałby być przewożony przez związki taktyczne, znajdujące się w danych rejonach. Gdy dywizja jest użyta do działań samodzielnych, wtedy wzmacnia się ją jednostkami logistycznymi, by zapewnić nieprzerwany dowóz zaopatrzenia.

82. Wsparcie logistyczne.

a/ Pewne aspekty wsparcia logistycznego operacji przed rozpoczęciem działań bojowych wymagają specjalnego rozważenia. Jeżeli dywizja znajduje się w rejonach koncentracji niezbyt od siebie oddalonych, wtedy problem wsparcia logistycznego jest sprawą prostą. Jeżeli natomiast jednostki dywizji są od siebie daleko porozrzucone, wtedy największą trudność do pokonania stanowi dystans między poszczególnymi elementami dywizji, oraz zapewne nie bezpieczeństwo jednostkom logistycznym dowożącym zaopatrzenie.

Dążenie do koncentrowania urządzeń i jednostek logistycznych celem zapewnienia bezpieczeństwa wszystkim jednostkom administracyjnym i zasobom materiałowym, należy rozważyć w porównaniu z możliwościami rozmieszczenia punktów rozdziału zaopatrywania i jednostek remontowo-naprawczych, które mają wspierać pod względem materiałowo-technicznym jednostki bojowe rozmieszczone od siebie w dużych odległościach. Ca-

łym systemem zaopatrywania logistycznego należy tak dostosować, by jak najbardziej ograniczyć konieczność dokonywania przerzutów i zmniejszyć odległości między punktami rozdzielczymi zaopatrywania a użytkownikami.

Na terenach zamorskich w sytuacjach grożących wybuchem wojny, szczególną uwagę należy zwrócić na ograniczenia w wykorzystaniu dróg, różnych budynków, linii kolejowych, lotnisk, różnych baz i urządzeń jak i samego terenu. Ograniczenia w zakresie możliwości uzyskania jednostek bojowych do ochrony elementów logistycznych i środków transportu, ma również duży wpływ na zaopatrywanie.

b/ Planowanie wsparcia logistycznego do operacji bojowych na wypadek wybuchu działań wojennych, musi również przewidzieć i zapewnić środki, jak i ocenić zabiegi, jakie wynikną w związku z działalnością nieprzyjaciela i jego możliwościami. Należy również przewidzieć wymogi zmierzające do zapewnienia bezpieczeństwa rejonów tyłowych. Wysiłki w zakresie rozpoznania na szczeblu dywizji, powinny być skierowane na wykrycie możliwości nieprzyjaciela dokonywania przez niego operacji infiltracyjnych oraz prowadzenia wojny jądrowej. Obydwa te elementy stanowią główne zagrożenie dla tyłowych obszarów dywizji.

c/ Jednostki administracyjne i zasoby materiałowe należy tak rozmieścić, by zapewnić wsparcie logistyczne znajdującym się na tym terenie jednostkom bojowym i by sprowdzić do minimum konieczność dokonywania przerzutów

jednostek zaopatrujących i materiałów wojennych, przy wykonywaniu przez nich wsparcia logistycznego różnych planów operacyjnych.

d/ Jednostki wsparcia logistycznego są również w stanie zapewnić odpowiednią pomoc dla ludności cywilnej, w formie: rozdania żywności, odzieży i udzielania pomocy medycznej. Pomocn tego rodzaju, dla o ile posiada się odpowiednie jednostki i zasoby materiałowe, może w znacznym stopniu pomóc przy wykonywaniu zadań operacyjnych, prowadzonych przez dywizję.

Operacje przeciwko wojskom nieregularnym.

83. Uwagi ogólne.

a/ Różnego rodzaju urządzenia i jednostki logistyczne wspierają również jednostki bojowe, które prowadzą operacje jednostkami bojowymi, działającymi w małych grupach czy zgrupowaniach na dużych obszarach. Gdy prowadzi się działania przeciwko punktom oporu partyzantów i ich enklawom, zwykle ciężkie warunki terenowe mają bardzo poważny wpływ na dostawy zaopatrzenia i ewakuację rannych z jednostek wchodzących w skład dywizji. W takich sytuacjach należy wykorzystywać do zaopatrywania i ewakuacji transport powietrzny do maksimum. Gdy inne środki dowozu zaopatrzenia zawiodą, należy donosić zaopatrzenie przy pomocy sił ludzkich. System ten jest jednak bardzo powolny i wymaga zaangażowania do pracy dużej ilości ludzi. Do takiego rodzaju transportu używa się przeważnie ludność cywilną, zamiesz-

kującą dane obszary.

b/ Gdy dywizja prowadzi działania bojowe przeciw partyzantom należy zwracać szczególną uwagę na wrażliwość na uderzenia nieprzyjaciela na dywizyjne elementy administracyjne jak i na ustawiczne niebezpieczeństwo zagrażające tyłom dywizji. Ponieważ siły partyzanckie żywią się w zasadzie wykorzystując zasoby lokalne, należy zwrócić szczególną uwagę na zapobieganie i uniemożliwianie siłom partyzanckim zdobywania wojskowych zasobów żywności, amunicji, broni i sprzętu.

84. Założenia logistyczne.

a/ Każda jednostka dywizji musi dbać o swe własne bezpieczeństwo szczególnie wtedy, gdy dywizja prowadzi działania przeciwpartyzanckie. Specjalną uwagę należy zwrócić na ochronę amunicji jądrowej będącej w posiadaniu dywizji.

b/ Jednostki wsparcia materiałowo-technicznego dywizji należy tak rozlokować, by mogły one wykonywać swe zadania i wspierać jednostki bojowe, a jednocześnie brać udział w obronie przed jednostkami partyzanckimi. Jednostki wsparcia logistycznego, których obecność nie jest bezpośrednio potrzebna przy jednostkach taktycznych, powinny znaleźć się w dywizyjnym obszarze wsparcia, organizując tam łącznie z innymi jednostkami obronę przeciwko partyzantom.

c/ W sytuacjach, gdy działania partyzanckie są szczególnie nasilone i skierowane przeciwko dywizyjnym liniom zaopatrywania, a transport powietrzny napotyka na trudności

ci, kolumny transportowe przewożące zaopatrzenie winny być eskortowane przez jednostki bojowe.

1. 3. 1.

a/ Batalion powinien ubezpieczać / zabezpieczać / kolumny transportowe rejonów tyłowych i dywizyjnego rejonu ubezpieczenia.

b/ Zabezpieczenie stałe jednostek policyjnych winno być zorganizowane do wykonania następujących zadań:

2. Uwagi ogólne.

a/ Kadry jednostek policyjnych, w tym kadry kierownicze, w wyniku rejonów ubezpieczenia, mogą być wyznaczane do wykonania zadań odpowiedzialnych za zabezpieczenie rejonu.

Jednostki policyjne, w tym jednostki kierownicze, powinny być wyznaczane do wykonania zadań odpowiedzialnych za zabezpieczenie rejonu.

b/ Kadry jednostek policyjnych, w tym kadry kierownicze, w wyniku rejonów ubezpieczenia, mogą być wyznaczane do wykonania zadań odpowiedzialnych za zabezpieczenie rejonu.

c/ Kadry jednostek policyjnych, w tym kadry kierownicze, w wyniku rejonów ubezpieczenia, mogą być wyznaczane do wykonania zadań odpowiedzialnych za zabezpieczenie rejonu.

d/ Kadry jednostek policyjnych, w tym kadry kierownicze, w wyniku rejonów ubezpieczenia, mogą być wyznaczane do wykonania zadań odpowiedzialnych za zabezpieczenie rejonu.

e/ Kadry jednostek policyjnych, w tym kadry kierownicze, w wyniku rejonów ubezpieczenia, mogą być wyznaczane do wykonania zadań odpowiedzialnych za zabezpieczenie rejonu.

f/ Kadry jednostek policyjnych, w tym kadry kierownicze, w wyniku rejonów ubezpieczenia, mogą być wyznaczane do wykonania zadań odpowiedzialnych za zabezpieczenie rejonu.

g/ Kadry jednostek policyjnych, w tym kadry kierownicze, w wyniku rejonów ubezpieczenia, mogą być wyznaczane do wykonania zadań odpowiedzialnych za zabezpieczenie rejonu.

h/ Kadry jednostek policyjnych, w tym kadry kierownicze, w wyniku rejonów ubezpieczenia, mogą być wyznaczane do wykonania zadań odpowiedzialnych za zabezpieczenie rejonu.

i/ Kadry jednostek policyjnych, w tym kadry kierownicze, w wyniku rejonów ubezpieczenia, mogą być wyznaczane do wykonania zadań odpowiedzialnych za zabezpieczenie rejonu.

Załącznik Nr 1.

Zarządzenia stałe SOP - Standing Operating Procedure -
celem zapewnienia bezpieczeństwa rejonów tykowych.

52 Dyw. Zmech. Dowództwo Wsparcia

Fort Leavenworth, Kansas

15 wrzesień 1970

1. C e l .

a/ Ustalić procedurę planowania i zapewnienia bezpieczeństwa rejonów tykowych i dywizyjnego rejonu wsparcia.

b/ Zarządzenia stałe jednostek podległych winny być dostosowane do poniższego zarządzenia.

2. Uwagi ogólne.

a/ Każdy dowódca jednostki czy jakiegosć urzędnika w dywizyjnym rejonie wsparcia, jak i w tyłach dywizyjnych, jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo przydzielonego rejonu.

Jednostki podległe opracują odpowiednie plany organizowania doraźnych jednostek bojowych takich, jak drużyny, plutony

i kompanie. Jednostki te będą użyte na wypadek alarmu Nr 3.

Wszyscy żołnierze pobiorą broń i będą przechodzić przeszkolenie taktyczne i szkolenie alarmowe. Plany obrony rejonów

winny być zgrane z działalnością związaną z kontrolą obszaru zniszczeń i z działalnością Operacyjnego Ośrodka

Administracyjnego ADSOC jak i Dywizyjnego Centrum Operacyjnego.

b/ Typy alarmów:

Alarm N 1 - w razie nawiązania walki z elementami wrogimi
czy z nieprzyjacielskimi siłami atakującymi
rejon wsparcia dywizji. Przy tego rodzaju alar-
mie używa się do walki z nieprzyjacielem jedno-
stkę doraźnie zorganizowaną. W czasie walki je-
dnostki administracyjne i różne urządzenia logi-
styczne nie przerywają swej pracy.

Alarm N 2.- alarmuje się dwie jednostki doraźnie organizo-
wane. Jednostki administracyjne, różne urządze-
nia i jednostki logistyczne, nie przerywają swej
pracy.

Alarm N 3 - przy alarmie Nr 3 wszystkie logistyczne i admi-
nistracyjne przerywają swą pracę, organizują się
w doraźne jednostki bojowe takie jak, drużyny,
plutony, kompanie i biorą udział w walce z nie-
przyjacielem.

3. Rozpoznanie.

a/ Wiadomości o działalności nieprzyjaciela takie, jak
działania wojsk nieregularnych, uderzenie jądrowe, działania
naziemne, ataki powietrzne i wszystkie inne rodzaje działań
przeciwnika należy meldować do operacyjnego centrum admini-
stracyjnego - ADSOC.

b/ Zabiegi kontrwywiadowcze posiadają niezwykle ważne
znaczenie i zapobiegają przed zaskoczeniem. Cały personel
znajdujący się w obszarze wsparcia dywizji musi być stale
identyfikowany, a dokumenty personalne wszystkich żołnierzy

szczególne sprawdzane. Sprawdzanie takie jest szczególnie ważne przy odwiedzaniu poszczególnych urządzeń i jednostek logistycznych. Przydzielona jednostka żandarmerii polowej - MR powinna badać dokumenty wszystkich osób, jakie znajdują się na głównej drodze dowozu zaopatrzenia - main supply road - MSR.

4. Działania.

a/ Uwagi ogólne. - Dowódca wsparcia logistycznego dywizji jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo dywizyjnego obszaru wsparcia. Dowódca wsparcia logistycznego przy pomocy administracyjnego centrum operacyjnego, winien wydać rozkaz wraz z oleatem obrazującym sposób obrony rejonu wsparcia dywizji. Na oleacie tym należy wy^kazać gdzie powinny znajdować się stráže, posterunki obserwacyjne, miejsca zablokowania dróg oraz punkty terenowe, których należy bronić. Ponadto należy oznaczyć rejon zbiorczy dla jednostek organizowanych drużyn, plutonów i kompanii oraz inne zabiegi związane z obroną. Odpowiedzialność i zadania jakie spoczywają na poszczególnych dowódcach podległych jednostek logistycznych przedstawiono poniżej.

b/ Dowódca jednostki doraźnie zorganizowanej:

- każdego dowódcę jednostki ^{doraźnie zorganizowanej} zmotoryzowanej wyznacza dowódca wsparcia logistycznego dywizji,
- dowódca jednostki doraźnie zorganizowanej odpowiada za użycie w walce swej jednostki w czasie alarmu typu N 1 i typu N 2, w myśl rozkazu dowódcy wsparcia logistycznego i załączonego oleatu planu obrony obszaru wsparcia

dywizji,

- gdy rzut tyłowy dywizji znajduje się poza rejonem wsparcia dywizji, dowódcę jednostki doraźnie organizowanej wyznacza dowódca rzutu tyłowego.

c/ Kompania dowodzenia i orkiestra - Headquarters company and band.

- zapewnia bezpieczeństwo posterunku dowodzenia i operacyjnego centrum administracyjnego,
- ma być gotowa w 30 minut po alarmie typu N 1 i ma wystawić ze swego stanu osobowego jednostki doraźnie zorganizowane w pełni uzbrojone i wyposażone do walki.

Kompania dowodzenia i orkiestra może wystawić jednostkę bojową w składzie: jeden oficer lub chorąży; trzy drużyny strzeleckie w składzie - jeden podoficer i 7 szeregowców każda; jedną drużyną wsparcia w składzie: czterech ludzi; jeden karabin maszynowy kalibru 7,62 mm; jeden samochód 1,4 tony z radiostacją AN/VRC-8; jeden samochód ciężarowy 2,5 tonowy.

d/ Kompania administracyjna - administrative company.

- oficer dowodzący rzutem tyłowym dywizji jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo swego rejonu,
- w 30 minut po ogłoszeniu alarmu typu N 1 kompania ta ma wystawić: jednostkę doraźnie zorganizowaną ze swego personelu, odpowiednio wyposażonego i uzbrojonego,

Kompania administracyjna może wystawić jednostkę bojową w składzie: jeden oficer lub chorąży; trzy drużyny strze-

W 60 minut po alarmie, w czasie alarmu typu "2, jest w stanie wystawić taką samą jednostkę i tak samo wyposażoną.

g/ Batalion napraw i remontów - Maintenance battalion.

- zapewnia obronę swego własnego rejonu i urządzeń remontowych,

- w 30 minut po alarmie, może wystawić jednostkę bojową w następującym składzie: jeden oficer lub chorąży; trzy drużyny strzeleckie w składzie: jeden podoficer i 9 żołnierzy każda; jedną drużynę broni wsparcia; jedną obsługę broni ppanc; jedną obsługę ckm; trzy samochody różnych typów, w tym jeden z radiostacją AN/VRC-47.

h/ Bezpieczeństwo. - Szczególną uwagę należy zwrócić na naturalne warunki obronne terenu i na możliwości jednostek logistycznych do organizowania specjalnych doraźnie organizowanych jednostek bojowych do walki z nieprzyjacielem. Należy również zwrócić uwagę na odległości między jednostkami, na możliwości pokrycia ogniem ciężkich karabinów maszynowych przerw i luk jak i możliwości wykonania zadań przez poszczególne jednostki. Należy pamiętać, że między poszczególnymi jednostkami wykazanymi poniżej powinny istnieć odległości około 2 tysięcy metrów. Są to następujące jednostki: administracyjne centrum operacyjne; posterunek dowodzenia dowództwa wsparcia; rzut tyłowy dywizji; dywizyjny punkt opatrunkowy; posterunek dowodzenia batalionu zaopatrzenia i transportu; punkt rozdziału materiałów klasy III; punkt rozdziału materiałów klasy V oraz

park samochodowy.

5. Administracja.

a/ Zesamotnienie. - Ilość zasobów na wypadek zagrożenia określa dywizyjny rozkaz administracyjny ADMINO.

b/ Ewakuacji i leczenie. - Jeżeli potrzeby medyczne doraźnie organizowanych jednostek będą przekraczały przydzielone do nich w trybie alarmowym zespoły medyczne, należy zwrócić się o dodatkowe zespoły medyczne do administracyjnego centrum operacyjnego.

c/ Transport. - Ządania na dodatkowy transport należy kierować do administracyjnego centrum operacyjnego.

Zmiany związane z ruchem i kontrolą ruchu w obszarze wsparcia winny być skoordynowane przez administracyjne centrum operacyjne.

d/ Sprawy cywilne. - Należy wykorzystywać do maksimum obiekty i personel cywilny taki jak: policję, personel medyczny, zabudowania cywilne, środki transportowe i inne urządzenia.

6. Dowodzenie i łączność.

Jakiegokolwiek działania naziemne czy ataki powietrzne przeciwnika, należy meldować natychmiast w sieci dowódczej, dowódcy wsparcia logistycznego, do administracyjnego centrum operacyjnego. Nieprzyjacielskie ataki powietrzne czy przy użyciu broni jądrowej, należy meldować w sieci ostrzeżenia. Dywizyjna sieć administracyjna RATT może być wykorzystana w razie zagrożenia.

b/ Sieć dowodzenia dla jednostek nowo-zorganizowanych zostanie określona w rozkazie.

c/ Miejsce dyslokacji punktów dowodzenia jednostkami nowoorganizowanymi takimi jak punkt początkowy i zastępczy, należy wykazać na oleacie.

52 Dzw. Zmoch. Pow. d. 15
Wsp. 15
Fort Leavenworth, Kansas
15 września 1970.

Rozdzielnik do zarządzeń starych SOP - Green

Pułkownik

1. Zastosowanie. Zarządzenia w sprawie kontroli
a/ Zasady przedstawione poniżej stosuje się do wszystkich jednostek i urzędów logistycznych, znajdujących się w dyslokacji obszaru wojska tak daleko, dopóki w planie kontroli obszaru wojska nie zostaną wydane specjalne zarządzenia czy rozkazy, określające inne wymagania. Zakładać ten przedmiot podstawowe zasady proceduralne, tak w zakresie obrony, jak i działalności poszczególnych jednostek logistycznych, jakie powinny dokonywać po stronie jednostek uderzeniowych jądrowych, chemicznych, biologicznych, czy po innych naturalnych klęskach żywiołowych.
b/ Wzajemne zależności /działalność wzajemna do wzajemnego zniszczenia jednostek jądrowych, chemicznych i biologicznych w sposób ciągły określonych przez zarządzenia stałe
52 Dzw. 15 września 1970.
c/ Zarządzenia stałe jednostek podległych, związane z kontrolą obszaru wojska, które są dostosowane i skoordynowane z zarządzeniami kontroli - 54, dotyczącymi

Załącznik Nr 2. Wsparcie dywizji
52 Dyw. Zmech. Dowództwo
Wsparcie
Fort Leavenworth, Kansas
15 września 1970.

Załącznik do zarządzeń stałych SOP - Kontrola obszaru
zniszczeń.

1. Zastosowanie.

a/ Zasady przedstawione poniżej stosuje się do wszystkich
jednostek i urzędów logistycznych, znajdujących się w
dywizyjnym obszarze wsparcia tak długo, dopóki w planie
kontroli obszaru zniszczeń nie zostaną wydane specjalne
zarządzenia czy rozkazy, określające inne zamierzenia.

Załącznik ten przedstawia podstawowe zasady proceduralne,
tak w zakresie obrony, jak i działalności poszczególnych
jednostek logistycznych, jakie powinny dokonywać po nie-
przyjacielskich uderzeniach jądrowych, chemicznych, bio-
logicznych, czy po innych naturalnych klęskach żywiołowych.

b/ patrz załącznik /Działalność zmierzająca do zmniej-
szenia efektów uderzeń jądrowych, chemicznych i biologicz-
nych nieprzyjaciela/ określonych przez zarządzenia stałe
53 dywizji zmechanizowanej.

c/ Zarządzenia stałe jednostek podległych, związane z
kontrolą obszaru zniszczeń, winny być dostosowane i skoor-
dynowane z zarządzeniami kwatermistrza - S4, dotyczącymi

biernych zabiegów ochronnych. Wzajemna pomoc między jednostkami znajdującymi się wewnątrz obszaru wsparcia dywizji, w czasie prowadzenia akcji zmierzającej do zmniejszenia skutków dokonanych zniszczeń przez nieprzyjaciela, będzie ograniczona jedynie koniecznością dalszego kontynuowania działalności logistycznej. Sekcja powołana do kontroli obszaru zniszczeń jak i elementy zapewniające bezpieczeństwo obszarów tyłowych dywizji, są przeznaczone do nadzorowania i kontrolowania oraz do wprowadzenia w życie z góry opracowanych planów, zmierzających do efektywnego zorganizowania kontroli obszarów zniszczeń, jakie zostaną dokonane przez działalność bojową czy uderzenia jądrowe, chemiczne i biologiczne nieprzyjaciela.

2. Uwagi ogólne.

Kwatermistrz dowództwa wsparcia logistycznego dywizji S-4 jest odpowiedzialny za nadzór i za skoordynowanie wszystkich przygotowań jednostek logistycznych w zakresie opracowanych przez nie planów kontroli obszaru zniszczeń.

Kwatermistrz dowództwa wsparcia logistycznego organizuje posterunek dowodzenia kontrolą obszaru zniszczeń i zapewnienia bezpieczeństwa - area damage control and security element - ADCSE, który mieści się przy administracyjnym centrum operacyjnym ADSOC. Głównym zadaniem tego posterunku jest kierowanie drużynami przeznaczonymi do kontroli i do dokonywania oceny zniszczeń. Ponadto posterunek ten kieruje i kontroluje działalność: drużyn ratowniczych,

starania ratowania ludzi poszkodowanych w związku z dokonaniem działań odkażających, zespołów medycznych, zespołów wsparcia logistycznego, jak i prowadzi nadzór nad udzielaniem pomocy medycznej w rejonach zniszczonych.

3. Odpowiedzialność.

Drużyna kontroli i dokonywanie oceny zniszczeń 9 control and assessment team /CAT/. - Dowództwo wsparcia logistycznego dywizji organizuje i wyposaża każdy zespół kontroli i oceny zniszczeń. Zespół taki występuje w następującym składzie: jeden starszy oficer z sekcji personalnej 3-1; lekarz; oficer do spraw zaopatrywania; oficer do spraw inżynierskich; zespół namierzania natężenia promieniowania twórczego RADELMON; drużyna łączności; drużyna ochronna; drużyna transportowa; jeden helikopter i dwóch pilotów. Wyżej wymieniony zespół powinien posiadać radio ANVHC-1, dwa samochody ciężarowe 2,5 tonowe, jeden samochód 1/4 tony, urządzenie do namierzania natężenia promieniotwórczego, samochód sanitarny, dwa zestawy sprzętu do obsługi helikoptera. Rozkaz nakazujący udanie się wyżej wymienionego zespołu do obszarów zniszczeń, powinien zawierać: polecenie dokonania namiarów natężenia promieniotwórczego; określenie typu dokonanych zniszczeń; określenie obszarów skażonych pierwiastkami promieniotwórczymi, zaznaczając ilość radów na godzinę; oraz rodzajów skażeń chemicznych. Jeżeli okaże się to konieczne, powinno ocenić się stan poszkodowanych jednostek i umożliwić im nawiązanie łączności z jednostką nadrzędną. Powinno się również poczynić

sterowania ratowania ludzi poszkodowanych w związku z dokonanymi zniszczeniami. Każda jednostka logistyczna, za wyjątkiem batalionu napraw i remontów, winna zorganizować i wyposażyć jedną lekką drużynę ratowniczą - light rescue team - w składzie: jeden podoficer i sześciu żołnierzy. Drużyna ta powinna mieć na wyposażeniu: jeden samochód ciężarowy oraz odpowiednią ilość sprzętu takiego jak: łomy, łopaty, siekiery, piły, drut i t.p. Drużyny ratownicze winny usuwać różne przeszkody i umożliwić dojście do rannych, celem udzielenia im pierwszej pomocy.

Batalion napraw i remontów i batalion saperów, winny zorganizować po cztery ciężkie drużyny ratownicze - heavy rescue team. Każda z tych drużyn powinna składać się z: jednego oficera, dwóch podoficerów i dziesięciu ludzi. Ciężkie drużyny ratownicze powinny być zaopatrzone w taki sprzęt jak samochody ciężarowe, dźwigi, bloki do podnoszenia ciężarów, piły elektryczne, odpowiednią ilość lin, podnośniki hydrauliczne, sprzęt do cięcia metalu przy pomocy acetylenu oraz odpowiednią ilość sprzętu do oświetlania, a ponadto kilofy, łopaty, siekiery, ruchome generatory elektryczne, buldożer i t.p. Głównym zadaniem ciężkich drużyn ratowniczych jest udzielanie pomocy przy usuwaniu ruin, różnych przeszkód i zbieranie zniszczonych materiałów, sprzętu i uzbrojenia. Kompania dowodzenia i orkiestra, jak również kompania administracyjna powinna wystawić i wyposażyć po jednej

drużynie roboczej - labour team - w następującym składzie: jeden oficer, dwóch podoficerów i osiemnastu żołnierzy. Każda drużyna powinna posiadać: samochód ciężarowy, kilofy, łopaty, siekiery i odpowiednią ilość noszy. Głównym zadaniem drużyn roboczych będzie usuwanie ruin i ratowanie wszystkich materiałów, jakie nie zostały zniszczone. Drużyny te również poszukują i ratują zasypanych żołnierzy. Drużyn tych używa się również do kontroli ruchu w obszarze dokonanych zniszczeń i obszarze wsparcia dywizji. Każda jednostka, wchodząca w skład dowództwa wsparcia, organizuje i wyposaża po jednej drużynie odkażania - decontamination team - w następującym składzie: jeden podoficer i dziewięciu szeregowców. Drużyny takie powinny posiadać następujący sprzęt: łopaty, sprzęt do odkażania, zbiorniki z cieczami do odkażania, instrumenty do dokonywania pomiarów natężenia promieniotwórczego oraz cały szereg innego potrzebnego sprzętu. Głównym zadaniem drużyn do odkażania jest wykrywanie rejonów skażonych, odkażania ich i oznaczenie granic rejonów niebezpiecznych. Batalion medyczny winien zorganizować zespoły medyczne odpowiednio przygotowane i wyposażone do ratowania rannych. Zespoły te powinny organizować punkty opatrunkowe na zewnątrz obszarów zniszczeń i udzielać pomocy medycznej poszkodowanym żołnierzom. Ewakuacja i leczenie.

Masową ewakuację rannych z obszarów zniszczonych do dywizyjnego punktu opatrunkowego można kierować tylko na polecenie dowództwa wsparcia. Jednostki, które poniosły straty, powinny same przystąpić do udzielania pierwszej pomocy w jak największym zakresie.

Do rejonów zniszczonych można wprowadzać jedynie te samochody, które zostały wyznaczone do tego celu.

Kontrola ruchu w obszarach zniszczonych winna być zorganizowana przez specjalne zespoły żandarmerii polowej i z drużyn roboczych, w myśl rozkazu oficera kontrolującego całość działalności w obszarach zniszczonych.

Cały personel w obszarze wsparcia dywizji powinien być zaopatrzony w środki ochronne i zorientowany w zasadach działania jak i niezbędnych czynnościach, jakie powinny być dokonane po nieprzyjacielskich atakach jądrowych i chemicznych.

Do prac w obszarach zniszczonych należy wykorzystywać do maksimum personel cywilny.

Inne jednostki, które będą brały udział w akcji ratowniczej i mogą ulec napromienieniu, muszą być odpowiednio chronione. Należy również oznaczać czas ich wyjścia z obszarów skażonych.

Rozdzielnik

GREEN

Pułkownik

SPIS TREŚCI.

	str.
Rozdział I. - Uwagi ogólne	
1. C e l	1
2. Z a k r e s	1
3. Rozważania podstawowe	2
Rozdział II. - Logistyka na szczeblu dywizji	
4. Odpowiedzialność dowódców w zakresie logistyki	4
5. Oficerowie sztabu do spraw logistyki	5
6. Operacje logistyczne w wojnie chemicznej, biologicznej i jądrowej	5
7. Organizacja elementów logistycznych do działań bojowych	9
8. Zadanie	10
9. Organizacja	10
10. Możliwości dowództw wsparcia	11
11. Działalność dowództwa wsparcia	12
Rozdział III. - Jednostki tyłowe brygad	
12. Zadanie	14
13. Organizacja	14
14. Możliwości	16
15. Wykorzystanie jednostek tyłowych brygad	16
Rozdział IV. - Tyły batalionu	
16. Zadanie	22
17. Organizacja	22
18. Możliwości tyłów batalionu	25
19. Działanie tyłów batalionu	26
Rozdział V. - Tyły kompanijne	

	str.
20. Zadanie	28
21. Skład i działanie tyków kompanijnych	28
Rozdział III. - Organizacja dywizyjnego dowództwa wsparcia	43
22. Uwagi ogólne	29
23. Organizacja	29
24. Wykorzystanie kompanii dowodzenia	30
25. Uwagi ogólne	30
26. Organizacja	30
27. Wykorzystanie kompanii administracyjnej	31
28. Uwagi ogólne	32
29. Organizacja	32
30. Działanie batalionu medycznego	33
31. Uwagi ogólne	33
32. Organizacja batalionu zaopatrywania i transportu	34
33. Działanie batalionu zaopatrywania i transportu	35
34. Uwagi ogólne	36
35. Organizacja	36
36. Działanie batalionu remontowo-naprawczego	37
37. Uwagi ogólne	37
38. Organizacja	38
39. Działanie kompanii wsparcia sprzętowego dywizji powietrzno-desantowej	39
Rozdział IV. - Działanie dowództwa wsparcia dywizji	74
40. Dowodzenie i kontrola	40
41. Dowódca wsparcia logistycznego	41

	str.
42. Skład sztabu dowództwa wsparcia logistycznego dywizji	42
43. Współdziałanie i zakres odpowiedzialności	43
44. Obszar wsparcia dywizji	45
45. Postanowienie dowodzenia dowództwa wsparcia	46
46. Operacyjne Centrum Administracyjne	49
47. Jednostki dowództwa wsparcia w obszarach brygadowych	56
48. Rzut tyłowy dywizji	58
49. Działania zaczepne	59
50. Działania obronne	61
51. Działania odwrotowe	62
52. Łączność dowództwa wsparcia	63
53. Uwagi ogólne	65
54. Jednostki logistyczne	66
55. Zakres działalności	66
56. Zabiegi obronne	67
57. Uwagi ogólne	69
58. S r o d k i	69
59. Z a b i e g i	70
Rozdział V. - Zasady wsparcia logistycznego dywizji	
60. Uwagi ogólne	71
61. Zaopatrywanie w materiały klasy I	72
62. Zaopatrywanie w materiały klasy II	74
63. Zaopatrywanie w materiały klasy III	78
64. Zaopatrywanie w materiały klasy IV	82

	str.
65. Zaopatrywanie w materiszy klasy V	82
66. W o d e	84
67. M a p y	85
68. Uwagi ogólne	85
69. Środki transportowe	86
70. Kontrole	88
71. Remonty i naprawy	88
72. Części zamienne	89
73. Ewakuacja	91
74. Zaopatrzenie w samoloty oraz naprawy i remonty samolotów	94
75. Koncepcja	95
76. Służby medyczne	95
77. Służba kąpielowa i wymiany umundurowania	97
78. Rejestracja grobów	98
79. Ewakuacja zdobytego sprzętu, uzbrojenia i materiałów	99
Rozdział VII. - Wsparcie logistyczne w operacjach specjalnych	
80. Uwagi ogólne	100
81. Uwagi ogólne	101
82. Wsparcie logistyczne	102
83. Uwagi ogólne	104
84. Zd ożenia logistyczne	105
Załącznik Nr 1	107
Załącznik Nr 2	115

Klucz do odczytywania poszczególnych schematów zawartych
w Regulaminie FM 54-2

Podstawowe terminy i ich znaczenie.

- Logistics - Logistyka

Jest to nauka o planowaniu i realizowaniu przewozów materiałowych oraz napraw i remontów sprzętu i uzbrojenia jednostek sił zbrojnych. W najbardziej zrozumiałym sensie, są to takie działania i czynności w czasie operacji wojskowych, które zajmują się: 1/ projektowanie i produkcją, zakupami czy pobieraniem, składowaniem, przewozami, rozdzielaniem, remontami i naprawami, ewakuacją oraz rozmieszczaniem materiałów wojennych; 2/ przewozami, ewakuacją i leczeniem personelu sił zbrojnych; 3/ zakupami, konstruowaniem, remontami i naprawami oraz uruchamianiem różnych urządzeń, materiałów i t.p. 4/ zapewnianiem wsparcia przez różne służby dla jednostek bojowych.

- The Support Command - Dowództwo wsparcia dywizji

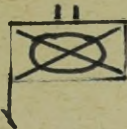
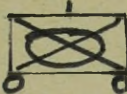
- The division support area - Rejon wsparcia dywizji.

Dawniej nosił nazwę Rejon administracyjny dywizji. Jest to obszar, na tyłach walczących dywizji, w którym to obszarze są rozmieszczane wszystkie elementy służb dywizji potrzebne do wsparcia materiałowo-technicznego dywizji oraz jednostki przydzielone ze szczebla armii czy korpusu, które mają pomóc czy wzmocnić działania bojowe dywizji

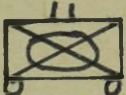
pod względem materiałowym.

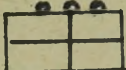
- The support command - Dowództwo wsparcia logistycznego dywizji - jest to główne zgrupowanie jednostek żywiących pole walki na szczeblu dywizji.
- The brigade trains - zgrupowania jednostek tyłowych brygad.
- The battalions trains - zgrupowania jednostek bojowych batalionów.
- The company trains - zgrupowania tyłowe kompanii.
- The combat trains - rzut jednostek tyłowych na szczeblu batalionu i kompanii, który towarzyszy zawsze batalionom i kompaniom w czasie walki.
- The field trains - rzut jednostek tyłowych na szczeblu batalionu i kompanii, który w czasie walki nie jest niezbędny i dlatego wycofuje się go do tyłu.

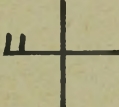
Znaczenie poszczególnych znaków taktycznych.

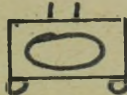
- miejsce postoju dowództwa batalionu zmechanizowanego
- Cmbt wysunięta część rzutu bojowego jednostek tyłowych batalionu

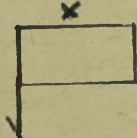
- Battalion trains area - rejon rozmieszczenia rzutu tyłowego batalionu
- Brigade trains area - rejon rozmieszczenia rzutu tyłowego brygady
- Division support area - rejon /obszar/ rozmieszczenia jednostek wsparcia logistycznego dywizji
- MSR - Main supply road - Główna droga dowozu zaopatrzenia

- - rzut bojowy jednostek tyłowych batalionu zmechanizowanego

- - Sekcja /pluton/ sanitarny

- - batalionowy punkt opatrunkowy /sanitarny/

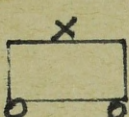
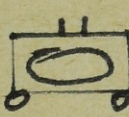
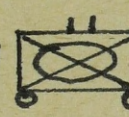
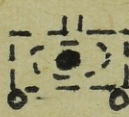
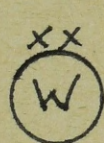
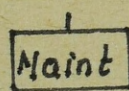
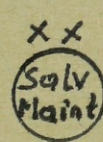
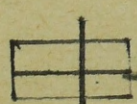
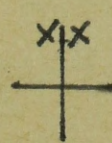
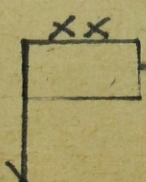
- - rzut bojowy jednostek tyłowych batalionu czołgów

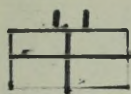
- - miejsce postoju dowództwa brygady, bez podania jaka to jest brygada

- || ——— - granice batalionu

- x ——— - granice brygady

- xx ——— - granica dywizji

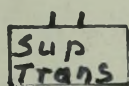
- - dywizyjny punkt zbierania zmarłych i zabitych
- Fwd - wysunięty dywizyjny punkt zaopatrywania w żywność
- Fwd - wysunięty dywizyjny punkt zaopatrywania w WPS
- - rzut tyłowy brygady
- Fl d - rzut polowy tyłów batalionu czołgów ~~zmechanizowanego~~
- Fl d - rzut polowy tyłów batalionu ~~czołgów~~ zmechanizowanego
- Fl d - przewidziany rejon dla rzutu polowego artylerii
- - kąźnia dywizyjna
- - dywizyjny punkt zaopatrywania w wodę
- Fwd
Spt - wysunięta kompania wsparcia napraw i remontów
- - wysunięty dywizyjny punkt zbiórki uszkodzonego sprzętu i złomu
- kompanie medyczna
- dywizyjna stacja opatrunkowa /punkt/
- - miejsce postoju dowództwa dywizji bez podania jej rodzaju

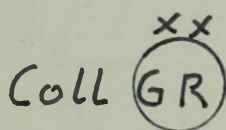
- batalion medyczny

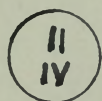
- dywizyjny punkt zaopatrywania w MPS

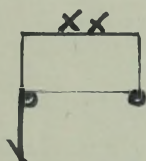
- batalion zaopatrywania i transportu

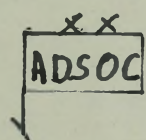
- dywizyjny punkt zbierania zabitych i rannych z całej dywizji

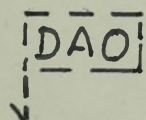
- dywizyjny punkt zaopatrywania w materiały klasy II i IV

- miejsce postoju rzutu tyłowego dywizji

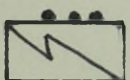

- Administrative Operation Center - Miejsce postoju operacyjnego centrum administracyjnego

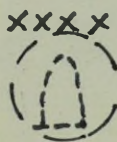

- przewidziane miejsce dla dywizyjnego oficera do spraw amunicji

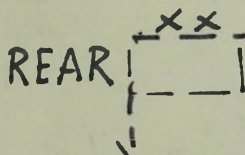
Spt
Comel

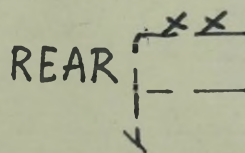
- sekcja łączności dowództwa wsparcia logistycznego dywizji

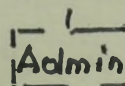
- przewidziane miejsce na armijny punkt rozdziaku amunicji

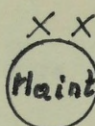
- przewidziane miejsce na zapasowe stanowisko dowodzenia dywizji

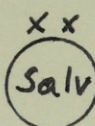

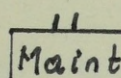
- przewidziane miejsce na zapasowe stanowisko dowodzenia dywizji

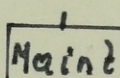

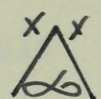
- przewidziane miejsce dla kompanii administracyjnej

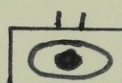
Coll - dywizyjny punkt zbiórki uszkodzonego sprzętu i wyposażenia

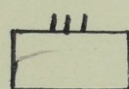
Coll - dywizyjny punkt zbiórki złomu

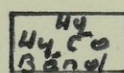
 - batalion remontowo-naprawczy

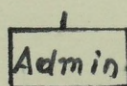
Acft - lotnicza kompania remontowo-naprawcza

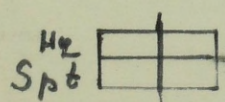
 - dywizyjne lądowisko dla śmigłowców

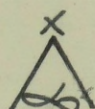
 - dywizjon artylerii samobieżnej

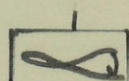
Spt Comd - Dowództwo wsparcia - Support Command

 - dowództwo, kompania dowodzenia, orkiestra

 - kompania administracyjna

 - kompania dowodzenia i wsparcia z batalionu medycznego

 - brygadowe lądowisko dla śmigłowców

 - kompania /eskadra lotnicza/

S_1, S_2, S_3, S_4 - Każdy sztab do brygady włącznie składa się z czterech zasadniczych komórek:

S_1 - personalna; S_2 - wywiadowcza; S_3 - operacyjno-szkoleniowa; S_4 - kwatermistrzowska

G_1, G_2, G_3, G_4 - od szczebla dywizji aż do najwyższych szczebli dowodzenia powyższe komórki "S" oznaczają się literą "G".

Wsparcie - wsparcie może być: materiałowe, ogniowe, artyleryjskie, medyczne i t.p. Każdą czynność polegającą na udzielaniu pomocy jednostkom bojowym określa się słowem - wsparcie, stąd mogą być jednostki różnego rodzaju wsparcia, rejon wsparcia, wsparcie logistyczne i t.p.

736

